

श्रीसिद्धहैमशब्दानुशासनानुसारि
श्रीमध्यमसिद्धप्रभाव्याकरणं

प्रणम्य परमात्मानं, सर्वाभिलाष्यदेशिनम् ।
विभाक्तिदेशकं सिद्धप्रभा संक्षिप्यते मया ॥ १ ॥
अहं मंगलाय शास्त्रादौ ध्येयम् । सिद्धिः स्याद्वादात्, कथं-
चिन्नित्यानित्यत्वादिरूपात् स्याद्वादात्, सिद्धिः शब्दस्य निष्प-
त्तिर्ज्ञप्तिश्च । लोकात्, अनुक्तस्य लोकात्सिद्धिर्ज्ञेया । औदन्ताः
स्वराः, अकाराद्या औकारावसानाः स्वराः, अ आ इ ई उ ऊ ऋ
ॠ लृ ए ऐ ओ औ । एकद्वित्रिमात्रा ह्रस्वदीर्घप्लुताः,
अ इ उ ऋ लृ इत्येकमात्रा ह्रस्वाश्च, आ ई ऊ ऋ लृ ए ऐ

ओ औ इति द्विमात्रा दीर्घाश्च, अ ३ आ ३ इ ३ इत्याद्यास्त्रि-
मात्राः प्लुताश्च । लृदन्ताः समानाः, अ आ इ ई उ ऊ ऋ
ॠ लृ । अनवर्णा नामी, अवर्णवर्जाः स्वरा नामिनः । ए ऐ
ओ औ सन्ध्यक्षरम् । कादिर्व्यञ्जनम्, कादयो हान्ता
व्यञ्जनानि । कखगघङ् चछजझञ टठडढण तथदधन पफबभम
यरलव शपस ह । अपञ्चमान्तस्थो धुट्, डञ्जननमयर-
लववर्जः कादिर्वर्णो धुट्संज्ञः । पञ्चको वर्गः, कादिमान्तेषु
पञ्चपञ्चवर्णपरिमाणो वर्गः, कचटतपा वर्गाः । आद्यद्वितीय-

मध्यम
प्रभा
॥ १ ॥

शषसा अघाषोः, कखचछटठतथपफशषस । अन्यो घोष-
वान्, शेषा गादयो घोषवन्तः । यरलवा अन्तःस्थाः । अंअः-
क) (पशषसाः शिट्, अनुस्वारविसर्गजिह्वामूलीयोपध्मानी-
यशषसाः शिट्संज्ञाः । तुल्यस्थानास्यप्रयत्नः स्वः, समान-
स्थानप्रयत्नो वर्णः स्वसंज्ञः, अवर्णकवर्गहविसर्गजिह्वामूली-
यानां कण्ठः, इवर्णचवर्गयशानां तालु, ऋवर्णटवर्गरषाणां मूर्धा,
लृवर्णतवर्गलसानां दन्ताः, उवर्णपवर्गोपध्मानीयानामोष्ठौ, एए
कण्ठतालु, ओऔ कण्ठोष्ठं, वो दन्तोष्ठ्यः, ङञ्जनमा अनुनासि-
काश्च, शषसहा ऊष्माणः, इति स्थानानि । स्पृष्टः प्रयत्नो वर्गा-
णाम्, ईषत्स्पृष्टः अन्तःस्थानाम्, ईषद्विवृत ऊष्मणां, विवृतः
स्वराणाम्, इत्यास्यप्रयत्नः । अप्रयोगीत्, कथितोऽपि यो न
दृश्यते कार्ये स इत्संज्ञः, तस्य चलोपः । अनन्तः पञ्चम्याः
प्रत्ययः, पञ्चमीतः कृतः प्रत्ययसंज्ञो यदि न तत्रान्तशब्दप्र-
योगः ।
इति संज्ञाप्रकरणम्

इवर्णादेरस्वे स्वरे यवरलम्, इउक्कलवर्णानां यव-
रलाः स्युर्विजातीये स्वरे परे, दाधि अत्र दध्द्य् अत्र । अदी-
र्घाद्विरामैकव्यञ्जने, अदीर्घस्वरात् ह्रस्वरवर्जितस्य वर्णस्य
द्वे रूपे स्याताम् विरोमेऽसंयुक्तव्यञ्जने च, दध्द्य् अत्र ।
तृतीयस्तृतीयचतुर्थे, धुटस्तृतीयः स्यात् तृतीये चतुर्थे च परे,
धस्य स्वसंज्ञको द इति दद्ध्यत्र, एवं मध्विदं क्रादिः लित्, वर्ण-
ग्रहणादीर्घाणामपि नद्येपेत्यादि । ह्रिदह्रस्वरस्यानु द्वे नवा,
स्वरात् ह्रिदह्रस्वरस्य वा द्वे रूपे, सर्वकार्यात् पश्चात्, मह्य्यत्र ।
एदौतोऽयाय् स्वरे, मुने ए मुनये, रौ औ रायौ । ओदौतो-
ऽवाव् स्वरे, भो अनं भवनं, ग्लौ औ ग्लावौ । स्वरे वा,
अवर्णभोभगोऽघोभ्यः परयोर्व्योः पदान्ते वा लुक् स्वरे, न च
सन्धिः, ते इह तयिह त इह, तस्मै इह तस्मायिह तस्मा इह, तौ
इह ताविह ता इह । समानानां तेन दीर्घः, समानानां स्वेन समा-
नेन सह दीर्घः, दण्डाग्रं दधीदं भानूदयः पितृकारः । अवर्णस्येवर्णा-

स्वरसन्धिः

॥ २ ॥

दिनैदोदरल्, अवर्णस्य इउक्लवर्णैः सह क्रमेण ए ओ अर् अल्
स्युः, देव ईशः देवेशः शुद्धोदकं तवर्द्धिः सल्कारः। ऐदौत्सन्ध्यक्षरैः,
अवर्णस्यैद्व्यामैः ओदौद्व्यामौः, तवैषः तवौदनः। प्रैषप्रैष्यप्रौ-
ढप्रौढिप्रौहस्वैरस्वैर्यक्षौहिण्यामैदौतौ। ऋणे प्रदशार्णवस-
नकम्बलवत्सरवत्सतरस्यार्, ऋणस्य ऋताऽमीषामवर्णस्यार्,
प्र ऋणं प्रार्ण। ऋते तृतीयासमासे आर्, दुःखार्त्तः। ऋत्यारुप-
सर्गस्य, उपसर्गवर्णस्यर्कारादौ धातावार्, पराधर्नोति। नाम्नि,
ऋकारादौ नामधातौ वार्, प्रार्षभीयति प्रर्षभीयति। लृत्याल्वा,
उपालकारीयति उपल्कारीयति। उपसर्गस्यानिणेधेदोति, इणे-
ध्वार्जित एदोदादौ धातावुपसर्गवर्णस्य लुक्, प्रेजते उपोखति। वा
नामधातौ उपैडकीयति। अनियोगे लुगेवे, इहेव। वौष्टौतौ
समासेऽवर्णस्य लुक्, बिम्बोष्ठी स्थूलोतुः। ओमाङि लुगवर्णस्य,
उपेहि। एदोतः पदान्तेऽस्य लुक्, पदान्ते स्थितादेदोतोऽका-
रस्य लुक्, तेऽत्र पटोऽत्र ॥ गोनान्न्यवोऽक्षे, गोरोतोऽचो

नाम्न्यक्षे, गवाक्षः। स्वरे वाऽनक्षे गोरोतोऽवः पदान्ते, गवा-
ग्रम् गोऽग्रम्। वात्यसान्धिः गोरोतः, गो अग्रम्। इन्द्रे गोरोतो-
ऽवः, गवेन्द्रः ॥ इति स्वरसान्धिः ॥

प्लुतोऽनितौ, इतिवर्जे स्वरे प्लुतोऽसन्धिः, सुश्लोक ३
आगच्छ। ह्रस्वोऽपदे वा, इवर्णादेर्विजातीयस्वरे परे वा ह्रस्वो,
न चेदेकपदे, कुमारि अत्र। समासे नद्युदकम्। ऋलृति ह्रस्वो
वा समानानाम्, ब्रह्म ऋषिः, ह्रस्वविधेर्नार्। दूरादामन्न्यस्य
गुरुवैऽकोनन्त्योऽपि लनृत्, देशवदत्त देवदत्त वा, ऋलृ-
वर्णयोः सावर्ण्याल्लनृदिति। हेहैष्वेषामेव दूरादामन्न्ये स्वरः
प्लुतः, हेरे मैत्र। इरे वा प्लुतः स्वरेऽसन्धिः, लुनीहीति लुनीहिरे
इति। ईदूदेद् द्विवचनं, ईदूदेदन्तं द्विवचनान्तं असन्धिः, मुनी
अत्र, साधू अत्र, माले आनय। अदो मुमी, अदसो मुमी
असन्धिः, अमी अत्र अमुमुईचः। चादिः स्वरोऽनाङ्, केवल-
आदिस्वरोऽसन्धिः आङं वर्जयित्वा, अ अपेहि, अनाङिति

किम्? आ आर्येभ्यः आर्येभ्यः, वाक्यस्मरणयोरेवाङ्कित् । ओद-
न्तश्चादिरसन्धिः, अहो अत्र । सौ नवेतौ, सावोदन्त इतौ
नाऽसन्धिः, विष्णो इति विष्णविति । न सन्धिः विरामे, दधि
अत्र । इत्यसन्धिः ।

तवर्गस्य श्रवर्गष्टवर्गाभ्यां योगे चटवर्गौ, तच् शेते तच्चरति
राज्ञः पेषा तड्डीनं इडे । सस्य शषौ श्रवर्गष्टवर्गाभ्यां योगे, कश्चरति
कश्शूरः धनुषु वम्भणि । न शात् तवर्गस्य चवर्गः, प्रश्नः । पि
तवर्गस्य पदान्ते नटवर्गः, तीर्थकृत्षोडशः । पदान्ताट्टवर्गाद-
नाम्नगरीनवतेः सतवर्गयोः पटवर्गौ न, पट् नवाः, अनामित्यादि
किं?, षण्णवतिः । धुटस्तृतीयः पदान्ते । तदन्तं पदम्, स्याद्यन्तं
त्याद्यन्तं च पदम् । नाम सिद्यव्यञ्जने, सिन्ति प्रत्यये यवर्जव्यञ्ज-
नादिप्रत्यये च नामापि पदम्, वाग्भिः । तृतीयस्य पञ्चमे पदान्ते
तृतीयस्य वा पञ्चमः पञ्चमे परे, वाङ् मधुरा वाग् मधुरा । प्रत्यये
च, तृतीयस्य पञ्चमादिप्रत्यये पञ्चमः, चिन्मयं । लि लौ, तवर्गस्य

लः पदान्ते, तल्लुनाति, सानुनासिको लो नकारस्य, भवांल्लिखति ।
उदः स्थास्तम्भः सलुक, उत्थाता । ततो हश्चतुर्थः, पदान्ते
तृतीयात् हस्य वा चतुर्थो भवति, तद्धविः, पूर्वतवर्गस्य चतुर्थो
धः, तद् हविः । प्रथमादधुटि शञ्छः पदान्ते वा, वाक्छूरः
वाक्शूरः । तौ मुमो व्यञ्जने स्वौ, पदान्ते मस्यानुस्वारः
परसवर्णानुनासिकश्च व्यजेन, त्वं करोषि त्वङ् करोषि, मोस्त्वप-
दान्ते चक्रम्यते चङ्क्रम्यते । शिङ्हेऽनुस्वारो म्नामपदान्ते,
पुंसि यशांसि । म्नां धुङ्वर्गेऽन्त्योऽपदान्ते, अपदान्ते
म्नां धुङ्जातीयवर्ग्याक्षरे तत्सवर्णोऽन्त्यः, गन्ता अश्वितः ।
मनयवलपरे हे पदान्ते मोऽनुस्वारो मनयवलाश्च, किन्
हनुते । सभ्राट् नात्रानुस्वारः । ङ्णोः कटावन्तौ शिटि
नवा पदान्तेः प्राङ्क् शेते सुगण्ड् साधुः । शिट्याद्य-
स्य द्वितीयो वा, प्राङ्क् शेते । ङ्नः सः त्सोऽश्चः पदान्ते
वा, षट्सीदन्ति भवान्त्साधुः । नः शि ऊच वा पदान्तेऽश्चि,

भवाञ्च् छुरः । ह्रस्वात् ङ्णो द्वे पदान्ते स्वरे, कुर्वन्नास्ते ।
पुमोऽशिष्यघोषेऽख्यागि रः, पुमोऽधुत्परेऽघोषे रोऽन्तः
पूर्वस्यानुस्वारानुनासिकौ च, न चेत् स शिष् ख्याग्वा । पुंसः रः
कखपफि सः, पुंस्कोकिलः पुंस्कोकिलः, अशिटीत्यादि किम् ?
पुंक्षुरः पुंदासः पुंख्यान् । नूनः पेषु वा रोऽन्तादेशः पूर्वस्या-
नुस्वारानुनासिकौ च । रः पदान्ते विसर्गस्तयोर्विरामा-
घोषयोः । रः कखपफयोः (क) (पौ वा पदान्ते, नृः पाहि नृः
पाहि नृ) (पाहि नृ) (पाहि नृन् पाहि । द्विः कानः कानि सोऽन्ता-
देशोऽनुस्वारानुनासिकौ च पूर्वस्य, काँस्कान् । नोऽप्रशानोऽनु-
स्वारानुनासिकौ च पूर्वस्याधुत्परे चटते सद्वितीये शषसाः
पदान्ते, भवाँश्चरति भवाँश्चरति भवाँष्टीकते भवाँस्तनोति । स्वरे-
भ्यश्छो द्विः । अघोषे प्रथमोऽशिषः, देवच्छत्रं । अनाङ्माङो
दीर्घाद्वा छो द्विः, जम्बूच्छाया जम्बूछाया । प्लुताद्वा, इन्द्र-
भूते ३ छत्रं छत्रम् वा । ॥ इति व्यञ्जनसन्धिः ॥

सो रुः पदान्ते, जिनः । ख्यागि रो विसर्ग एव पदान्ते,
जिनः ख्यातः । शिष्ययोषात् विसर्ग एव रः, अङ्गिः पूसातम् ।
व्यत्यये लुग्वा रः, कः स्खलति कः स्खलति । शषसे शषसं
वा रः पदान्ते, कश्शूरः कः शूरः । चटते सद्वितीये रः शषसाः,
कश्चरति । अतोऽति रोरुः पदान्ते, कोऽर्थः । घोषवति रो-
रुतः, को देवः । अवर्णभोभगोऽघोभ्यो लुगसन्धि-
घोषवति रोः, धार्मिका जयन्ति भो गच्छसि । रोर्यः, अवर्णभो-
भगोऽघोभ्यः पदान्ते रोर्यः स्वरे, कयास्ते भोयिह । अरोः
सुपि र एव, गीर्षु । रो लुप्यरि, अहो रो लुप्यरादौ, अहर्ददाति ।
अहः पदान्ते रूरादौ, अहो रूपम् । बाहर्पत्यादयः, रेफोप-
ध्मानीयविसर्गा एषु । भ्रातुष्पुत्रकस्कादयः, अविहितलक्षणौ
षकारसकारौ । रो रे लुग्दीर्घश्चादिदुतः पूर्वस्य, पुना रमते ।
तदः से स्वरे पादार्था लुक्, पादः श्लोकचतुर्थभागः, स चेत्
पूर्णो भवेत्, सैष दाशरथी रामः । एतदश्च व्यञ्जनेऽनग्नन्-

समासे, नञ्समासं वर्जयित्वाऽगागमाभावे च एतत्तदोः सेलुक्
व्यञ्जने, स याति एष याति । नमस्पुरसो गतेः कखपफिरः सः,
नमस्करोति । तिरसो वा, तिरस्कृत्य तिरःकृत्य । शिरोऽधसः
पदे समासैक्ये रः सः, शिरस्पदम् । अतः कृकस्मिकंसकु-
म्भकुशाकर्णीपात्रेऽनव्ययस्य रः सः, अयस्कारः अयस्पा-
त्रं । प्रत्ययेऽनव्ययस्यातो रः सः प्रत्ययादौ कखपफि, पय-
स्पाशम् । रोः काम्ये, अनव्ययस्य काम्ये रोः सः, पयस्का-
म्यति । नामिनस्तयोः षः, नामिनः परस्य रेफस्य प्रत्ययादौ
कखपफि काम्ये च रोः षः, सर्पिष्पाशं सर्पिष्काम्यति । निर्दुर्ब-
हिराविष्पादुश्चतुराम् कखपफि रः षः, निष्पीतं चतुष्पात्रं ।
सुचो वा, चतुष्पचति चतुः पचति । वेसुसोऽपेक्षायां, इसुस-
न्तस्य रोऽपेक्षायां कखपफि वा षः, सर्पिष्करोति सर्पिः करोति ।
नैकार्थेऽक्रिये इसुसो रः षः अक्रिये समासे, सर्पिः कालकं ।
समासेऽसमस्तस्य, पूर्वेण सहासमस्तस्येसुसन्तस्य रः षः,

सर्पिष्कृत्य, समासे तु परमसर्पिःकुण्डम् ॥ इति ससन्धिः ॥
अधातुविभक्तिवाक्यमर्थवन्नाम । स्थादिर्विभक्तिः,
स्यादयः त्यादयश्च विभक्तयः स्युः । नाम्नः स्यादयः, स्यौजस्
१ अगौशस् २ टाभ्यांभिस् ३ डेभ्यांभ्यस् ४ डसिभ्यांभ्यस्
५ डस्ओस्आम् ६ डिओस्सुप् ७ एताः सप्त विभक्तय एक-
द्विवहुवचनरूपाः । देव सि इति, इकार इत्, देवः देवौ ।
अत आः स्यादौ जस्भ्याम्ये, देवाः । आमन्त्र्ये प्रथमा ।
अदेतः स्थभोर्लुक् संवोधने, हे देव हे देवौ हे देवाः, आमन्त्रणा-
भिव्यक्तये हेशब्दस्य प्राक् प्रयोगः । समानादमोऽतो लुक्,
देवं देवौ, देव शस्, शकारः शस इति विशेषणाय । शसोऽता
सश्च नः पुंसि, शसोऽकारेण समानस्य दीर्घः पुंसि च सकारस्य
नः, देवान् । देव टा, टाडसोरिनस्यौ, अदन्तान्नाम्नष्टाडसोः
क्रमेणनस्यौ स्याताम्, देवेन देवाभ्याम् । भिस ऐस् अदन्तस्य,
देवैः । डेडस्योर्याता अतः, देवाय देवाभ्याम् । एद्वहुस्भोसि,

मध्यम
सिद्धप्रभा

॥ ७ ॥

बहुवचने सकारभकारादौ परे ओसि चात एः, देवेभ्यः, देवात्
देवाभ्याम् देवेभ्यः देवस्य देवयोः । ह्रस्वापश्च, ऋस्वादापः
स्त्रीदूतश्चामो नाम् स्यात् । दीर्घो नाम्न्यतिष्ठचलसृष्टः
समानस्य, देवानाम् देवे देवयोः । नाम्न्यन्तःस्थाकवर्गात् पदान्-
न्तः कृतस्य सः शिङ्गान्तरेऽपिषः, देवेषु ॥ सर्व विश्व उभ
उभय अन्य अन्यतर इतर डतरडतमौ प्रत्ययौ तदन्तौ ततोऽत्र
त्व त्वत् समसिभौ सर्वार्थौ पूर्वपरावरदक्षिणोत्तरापराधराणि
व्यवस्थायाम् । स्वमज्ञातिधनाख्यायाम् । अन्तरं बहिर्योगोपसंख्या-
नयोरपुरि त्यद् तद् यद् अदस् इदम् एतद् एक द्वि युष्मद्
अस्मद् भवतु किम्, एते सर्वाद्यास्त्रिलिङ्गा असंज्ञायाम् । जसः
इः सर्वादेरदन्तात्, सर्वे । रष्टृवर्णाङ्गो ण एकपदेऽनन्त्यस्याल-
चटतवर्गशसान्तरे, सर्वेण । सर्वादेः स्मैस्मात्तौ डेडस्यो-
रदन्तात्, सर्वस्मै सर्वस्मात् । अवर्णस्यामः साम् सर्वादेः,
सर्वेषाम् । डेः स्मिन् सर्वादेरतः, सर्वस्मिन् । द्विवचन उभः, उभौ

उभाभ्याम् उभयोः । एकत्वबहुत्वयोरुभयः उभये उभयेषां । नच-
भ्यः पूर्वभ्य इस्मात्स्मिन् वा, पूर्वभ्य इति पूर्वाद्यन्तरान्तेभ्यः,
पूर्वे पूर्वाः परस्मात् परात् अन्तरस्मिन् अन्तरे । नेमार्धप्रथम-
चरभतयायाल्पकतिपयस्य वाऽतो जस इः, प्रथमे प्रथमाः,
तयायौ प्रत्ययौ ततस्तदन्ता ग्राह्याः द्वितये द्वितयाः द्वये द्वयाः ।
द्वन्द्वे वा जस इः, परमकतमे परमकतमाः । न सर्वादिर्द्वन्द्वे,
परमकतमानां । तृतीयान्तात् पूर्वावरं योगे न सर्वादिः,
मासेन पूर्वाय । तीयं डित्कार्ये वा सर्वादिः, द्वितीयस्मै द्विती-
याय । निर्जरः । जराया जरस्था स्वरादौ स्यादौ, षष्ठ्याऽन्त्यस्या-
देशः, अनेकवर्णः सर्वस्य, निर्जरसौ निर्जरौ, निर्जरसः निजरसा
निर्जरसैः निर्जरसाम् । दन्तपादनासिकाहृदयासृग्यूषोदक-
दोर्यकृच्छकृतो दत्पन्नसहृदसनयूषन्नुदन्दोषन्यकन्श-
कन् वा शसादौ, दतः दन्तान् दता दद्ध्याम्, पदः पादान्
यूपान् । पुंस्त्रियोः स्वमौजस् घुट् । अनोऽस्य लुक् डीस्याद्य-

स्वरान्त
पुंलिङ्गाः

॥ ७ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
॥ ८ ॥

घुस्वरे, यूष्णः यूष्णा । नाम्नो नोऽनहः पदान्ते लुक्, यूषभ्याम्
ईडौ वाऽनोऽस्य लुक्, यूष्णि यूषणि । मासनिशासनस्य
शसादौ लुग्वा, मासः मासान् माभ्याम्, द्व्यहः । संख्या-
सायवेरहस्याहन् डौ वा, द्व्यहनि द्व्यहि द्व्यहे, सायाहि
व्यहनि । लुगातोऽनापः डीस्याद्यघुस्वरे, विश्वपः विश्वपे ।
मुनिः । इदुतोऽस्त्रेरीदूत्, इदुत औता सहेदूतावस्त्रे, मुनी ।
जस्येदोत् इदुतः, मुनयः । ह्रस्वस्य गुणः सिनाऽऽमन्त्ये । गुणो-
ऽरेदोत् ऋइउवर्णानां, हे मुने मुनीन् । टः पुंसि ना इदुतः,
मुनिना । डित्यदिति, इदुतोरेदोतावदिति डिति, मुनये ।
एदोद्भ्याम् डसिडसो रः, मुनेः २, अकार उच्चारणार्थः ।
डिडौरिदुतः । डित्यन्त्यस्वरादेर्लुक्, स्वरान्तस्य केवलः
स्वरो व्यञ्जनान्तस्यान्त्यव्यञ्जनयुगन्त्यस्वरश्च लुच्यते, मुनौ
मुन्योः मुनिषु । ऋदुशनस्पुरुदंशोऽनेहसश्च शेषसेडाः,
चात्सख्युः, संवोधनवर्ज्यः सिः शेषसिः, सखा । सख्यु-

रितोऽशावैत्, इदन्तसखिशब्दस्य शिवर्जिते घुटि ऐत्, सखायौ
सखीन् । न नाडिदेत् केवलसखिपतेः, सख्या सख्ये ।
खितिखीतीय उर्, खितिखीतीत्येतेभ्यो डसिडसोरु स्यात् चेदे-
र्यकारः, सख्युः २ । केवलसखिपतेरौ डेः, सख्यौ, पतयः पत्या
पत्यौ । भूपतिना भूपतौ । उत्त्यन्तः कतिशब्दः । डतिष्णः
संख्याया लुप् जश्शसोः । लुप्यवृ ल्हेननत् स्थानिकार्यं,
कति कतिभिः कतिषु । बहुवचनान्तः त्रिशब्दः, त्रयः त्रीन्
त्रिभिः । त्रैस्त्रय आभि, त्रयाणाम् । द्विवचनान्तो द्विशब्दः ।
आद्वेः, त्यदादीनां ह्यन्तानामन्त्यस्य अः स्यात्, द्वौ
द्वयोः । क्विवृत्तेरसुधियस्तौ, क्विवन्तवृत्तेरिवर्णोवर्णयोर्व्यौ
स्वरे, वातप्रम्यं वातप्रम्या वातप्रम्यि । दीर्घड्याब्ब्यञ्जनात्सं-
लुक्, बहुश्रेयसी बहुश्रेयस्यः । नित्यादिद्विस्वराम्बार्थानां ह्रस्व
सिनामन्त्ये, हे बहुश्रेयसि । स्त्रीदूतो डितां दैदास्दास्दाम्
क्रमेण, बहुश्रेयस्यै बहुश्रेयसीनाम् बहुश्रेयस्याम् । धातोरिवर्णो-

स्वरान्त
पुंलिङ्गाः

॥ ८ ॥

वर्णयोरियुवौ स्वरे, सुधियौ सुधियः सुधियाम् सुधियि । कुमारी-
मिच्छन्कुमारी । योऽनेकस्वरस्येवर्णस्य स्वरे, कुमार्यौ कुमा-
रीणाम् कुमार्याम् । स्त्रिया इवर्णस्येय् स्वरे, अतिस्त्रियौ अतिस्त्रिणा
अतिस्रौ । प्रभुः प्रभवः प्रभुणा प्रभूणाम् प्रभौ । कुशस्तुनस्तृच्
पुंसि घुटि, क्रोष्टा । तृनप्तृनेष्टृत्वष्टृक्षन्तृहोतृपोतृप्रशास्त्रो घुटि
ऋत आर्, क्रोष्टारौ क्रोष्टून् । टादौ स्वरे वा कुशस्तुनस्तृच्, क्रोष्ट्रा
क्रोष्टुना । ऋतो डुर् डसिडसोः, क्रोष्टुः क्रोष्टूनाम् । हूहौ
हूहाम् । हन्पुनर्वर्षाकारैर्भुवो वः स्वरादौ, हन्भ्वौ, हम्भून् ।
स्वयम्भुवौ स्वयंभुवाम् स्वयम्भुवि । कर्त्ता कर्त्तृन् कर्तुः कर्त्तृणाम् ।
अडौ च, ऋतो घुटि डौ चार्, कर्त्तरि, ना नरौ नुः । लुर्वा नामि
दीर्घः, नृणाम् नृणाम् । कृः क्रौ । सेः सयौ । ओत्त और्घुटि,
सुद्यौः । आ अम्शसोऽन्ता सह, सुद्याम् सुद्याः सुद्योः सुद्यवि ।
आ रायो व्यञ्जने, राः रायौ राभ्याम् रासु । ग्लौः ग्लावौ ग्लौषु ।
॥ इति स्वरान्तपुंलिङ्गाः ॥

आवन्तो मालाशब्दः, माला । औता, आप औता सहैत्,
माले मालाः । एदापः सिनामन्त्र्ये, हे माले मालाः । टौस्येत्
आपः, मालया । आपो डितां यैयास्यास्याम्, मालायै
मालायाः मालानाम् मालयोः मालायाम् । आत्, स्त्रियामका-
रादाप्, सर्वा । सवादिर्डस्पूर्वाः यैयास्यास्याम् डिताम्, सर्वस्यै
सर्वस्याः सर्वस्याम्, द्वितीयस्यै, जरा जरसौ जरे जरसः जराः,
नासिकया नसा नोभ्याम् । निशा निशाभ्याम् तिज्भ्याम् ।
यजरसृजमृजराजभ्राजभ्रस्जवश्चपरिवाजः शः षो घुटि
पदान्ते चेति । निशस्तु निड्भ्याम् निड्त्सु । मतिः मती मतयः
मतीः मत्या । स्त्रियां डितां वा दैदास्दास्दाम् इदुतः, मत्यै
मतेः मत्यां मतौ । त्रिचतुरस्तिस्त्रचतसृ स्यादौ स्त्रियाम् ।
ऋतो रः स्वरेऽनि, तिसृचतस्रोर्नागमवर्जे स्वरे ऋतो रः,
तिस्रः तिसृभिः तिसृणाम् । प्रियास्तिस्रो यस्य तत् । अनतो
लुप् क्लीवे स्यमोः, प्रियतिसृ । अनास्स्वरे नोऽन्तो नाम्यन्ता-

मध्यम
सिद्धग्रभा
॥ १० ॥

नपुंसकात् । औरीः क्लीबे, प्रियतिसृणी । नपुंसकस्य शिर्ज-
शसोः । स्वराच्छौ क्लीबे नोऽन्तः । शिर्धुद् क्लीबे । नि दीर्घः,
शेषधुत्परे नि दीर्घः, प्रियतिसृणि । वान्यतः पुमांष्टादौ स्वरे,
अन्यतो नपुंसकस्य टादौ स्वरे वा पुंलिङ्गं, प्रियतिस्रा प्रियतिसृणा ।
द्वे द्वाभ्याम्, नदी नद्यौ, सखी सख्यौ, लक्ष्मीः लक्ष्म्यौ, स्त्री
स्त्रियौ । वाऽम्शसि स्त्रिय इवर्णस्येय्, स्त्रीम् स्त्रियम् स्त्रीः स्त्रियः
स्त्रियै स्त्रीणाम्, श्रीः श्रियौ श्रियः हे श्रीः । वेयुवोऽस्त्रियाः
ङिताम् दैदासदासदाम्, श्रियै श्रिये । आमो नाम्वा स्त्री-
दूतः इयुवः, श्रीणाम् श्रियाम्, सेनानीः सेनान्यौ सेनानीनाम् ।
निय आम् डेः, सेनान्याम् । संयोगात्, धातोः संयोगादि-
वर्णोवर्णयोरियुवौ स्वरे, कटप्रुवौ कटप्रुवि । भूश्नोरुवर्णस्योव्
स्वरे, भुवौ । स्त्रियां कुशस्तुनस्तृच् । स्त्रियां नृतोऽस्वसादे-
र्ङीः, क्रोष्ट्री । कवर्गैकस्वरवति उत्तरपदे पूर्वपदरपुरुत्तरपदागम-
योर्नस्य णः, पुनर्भूणाम्, स्वसा स्वसारौ । स्वसा दुहिता ननान्दा

याता माता तिसृ चतसृ इति स्वसादिः । माता मातरौ ।
इति स्त्रीलिङ्गाः ॥

अतः स्यमोऽम् नपुंसकस्य, कुलं कुले कुलानि । पञ्चतोऽन्या-
देरनेकतरस्य दः क्लीबे स्यमोः । विरामे वाऽशितो धुटः प्रथमः,
अन्यद् अन्ये हे अन्यत्, एकतरं अन्यतमं । जरसो वा क्लीबे
स्यमोर्लुक्, अतिजरः अतिजरसं अतिजरसी अतिजरे । धुटां
प्राक्, क्लीबे धुटां प्राक् छौ नोऽन्तः, अतिजरांसि, हन्दि हदा ।
उद्ना उद्ने, आस्ना आसभ्यः आसनि । क्लीबे हस्वः, कीलाल-
पं, वारि वारिणी वारीणि । नाभिनो लुग्वा क्लीबे स्यमोः, हे
वारं पक्षे हे वारि वारिणा वारिणे वारीणाम्, ग्रामण्या ग्राम-
णिना । दध्यास्थिसक्थ्यक्ष्णोऽन्तस्थान् टादौ स्वरे, दध्ना
दधनि दध्नि, सुधिया सुधिना, कर्त्रा कर्तृणा, अतिहिना, अति-
रिणा अतिराभ्याम्, अतिद्यवे अतिद्युने, अतिनुना अतिनुने, नात्र
पुंलिङ्गं । इति नपुंसकलिङ्गम् ॥

स्वरान्त
नपुंसक
लिङ्गाः

॥ १० ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
॥ ११ ॥

हो धुट्पदान्ते ढः, लिट् लिहौ लिङ्त्सु । भ्वादेर्दीर्घः
हस्य धुट्पदान्ते । गडदबादेश्चतुर्थान्तस्यैकस्वरस्यादेश्चतुर्थः
स्थवोश्च प्रत्यये, चात् पदान्ते, धुग् धुक् । द्रुहमुहस्नुह-
स्निहो वा घः धुट्पदान्ते, धुग् धुक् धुद् धुङ् धुक्षु धुङ्त्सु ।
वाः शेषे, अनडुहचतुरोरुकारस्य वाकारः शेषघुटि । अनडुहः
सौ धुटः प्राग्नोऽन्तः । पदस्य, पदान्ते संयोगान्तस्य लृक्,
अनङ्वान् अनङ्वाहौ । उतोऽनडुहचतुरो वः आमन्त्र्ये, हे अन-
ङ्वन् अनडुहा । संसध्वंसकवस्सनडुहो ढः धुट्पदान्ते, अनडु-
ङ्ग्याम् अनडुत्सु । दिव औः, दिवो व औः सौ, द्यौः दिवौ ।
उः पदान्तेऽनूत्, पदान्ते दिवो व उङ्गवति, न च दीर्घः,
द्युभ्यां, चत्वारः चतुरः । संख्यानां ष्णाम्, रषनान्तसंख्याया
आमो नाम्, चतुर्णाम् । मो नो म्वोश्च धातोः चात् पदान्ते,
प्रशान् प्रशामौ । किमः कस्तसादौ च, चात्स्यादौ, कः के
कस्मिन् केषु । अयमियं पुंस्त्रियोरिदमः, अयम् । दो मः

स्यादाविदमः, इमे । टोस्यन इदमः, अनेन । अनक्, अनक्
इदम् अत्स्याद्व्यञ्जने, आभ्याम्, अनगिति इमकाभ्याम्,
एभिः । इदमदसोऽक्येव भिस ऐस्, इमकैः । इदमः, प्रागु-
द्दिष्टस्य पुनर्विधानलक्षणेऽन्वादेशे इदम् एनत्स्यात् द्वितीया-
टौसि, न चेद् वृच्यन्ते, वृत्तिश्च परार्थाभिधानं समासादिः,
उद्दिष्ट आचारोऽथैनमनुजानीत, एनान् एनयोः । अद्वयञ्जने,
साक् इदमोऽङ्गवति व्यञ्जने परेऽन्वादेशे, इमकस्मै उद्दिष्टमथा-
स्मै समुद्दिशत, राजा । नामन्त्र्ये नलृक्, हे राजन् राजनि
राज्ञि । भ्वादेर्नामिनो दीर्घो वीर्ध्यञ्जने, धातोर्नामिनो
दीर्घो व्यञ्जने परयो रवयोः, प्रतिदीवा प्रतिदीवः । न वमन्तसं-
योगादनोऽस्य लृक्, तच्चदृश्नः । इन्हन्पूर्वार्थमणः शिष्यो-
र्दीर्घः शेषे, वृत्रहा वृत्रहणौ । हनो ह्यो घनः । हनो घि न णः,
वृत्रघ्नः, दण्डी, पूषा अर्थमणि । श्वन्युवन्मघोनो ङीस्याद्य-
घुट्स्वरे व उः, शुनः शुनि श्वसु । पथिन्मथिनृभुक्षः सौ

व्यञ्जनान्त
पुंलिङ्गाः

॥ ११ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
॥ १२ ॥

आः । एः, पथ्यादीनामेरा घुटि । थो न्थ् पथिन्मथिनोर्घुटि,
पन्थाः पन्थानौ । इन्ङीस्वरे, पथिन्मथिनोरिनो लुक् डीस्वरे,
पथः पथिभ्याम् पथि, नन्ता संख्याऽलिङ्गेति त्रिषु समानः
पञ्चन्, पञ्च पञ्चानाम् पञ्चसु । वाष्टन आः स्यादौ । अष्ट औ-
र्जशसोः, अष्टौ अष्ट अष्टानाम् । भुत् भुद् भुधौ भुद्भ्याम् ।
युज्जोऽसमासे घुटि प्राग्नोऽन्तो धुटः । युजञ्चक्रुश्चो नो ङः
पदान्ते, युङ् युञ्जौ । चजः कगम् धुटपदान्ते, युग् युक्षु । निमि-
त्ताभावे नैमित्तिकाभावः, खन् खञ्जौ खन्सु, राट् राड् परित्राट् ।
वसुराटोर्दीर्घः विश्वस्य, विश्वाराट् विश्वराजौ । संयोगस्यादौ
स्कोर्लुग् धुटपदान्ते, साधुलग् साधुलग्भ्याम् । ऋत्विज्दिगृह-
गृष्टृगृस्त्रज्दधृषुष्णिहो गः पदान्ते, ऋत्विक् । रात् स
एव पदान्ते लुक्, ऊर्क् ऊर्क्षु । (आद्वेरः) लुगस्यादेत्यपदे ।
तः सौ, सस्त्यदादीनां व्यन्तानां, सः ते तस्मै, त्ये त्येषु, यः
येषाम् यस्मिन् । त्यदामेनदेतदोऽवृत्त्यन्तेऽन्वादेशे द्वितीयाटौसि,

सप्तम्यतिद

सुशीलावेतकावथैनो गुरवो मानयन्ति, एनेन एनयोः । यस्वरे पादः
पदणिक्यघुटि स्वरे, द्विपदः द्विपाङ्ग्याम् । अञ्चोऽनर्चायामेव
नो लुक् किङ्गति । अचः, घुट्यचः धुटः प्राग्नोऽन्तः, प्राङ् । अच्च
प्राग्दीर्घश्चाणिक्यघुटि यस्वरे, प्राचः, प्रांचः, प्रतीचः प्रत्यक्षु ।
उदच उदीच् अणिक्यघुटि यस्वरे, उदीचः । सहस्रमः सध्रि-
सामि क्विवन्तेऽञ्चतौ, सध्रीचः सध्रीचि, समीचा । तिरसस्ति-
र्यति, क्व्यश्चतेरकारे तिरसस्तिरिः, तिर्यङ् तिरश्चः, कुङ् कुङ्क्षु,
पयोमुक् पयोमुग्भ्याम् । ऋदिन्महत् । ऋदुदितः धुटः प्राग्
नोऽन्तो घुटि । न्स्महतो दीर्घः शेषे घुटि, महान् महान्तम् ।
उदित् धीमत् । अभ्वादेरत्वसः सौ शेषे दीर्घः, धीमान् । अन्तो
नो लुक् द्व्युक्तजक्षपञ्चकस्य, ददत् जक्षत् जाग्रत् दरिद्रत् चका-
सत्, यादृक् यादृक्षु । नशो वा गः पदान्ते, नग् नक् नट् नङ्,
षड् पण्णाम् । क्वसुष्मतौ च चादणिक्यघुटि यस्वरे, विदुषः
विद्वत्सु, सेदिवान् सेद्वक्वसोरुप् सेदुषः, सुहिन्, धातुत्वान-

व्यञ्जनान्त
पुलिङ्गाः

॥ १२ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
॥ १३ ॥

नसिति दीर्घः, सुहिसौ । पुंसोः पुमन्म् घुटि, पुमान् पुमांसौ
पुंसः पुंसु, उशनाः । वोशनसो नश्चामन्त्ये लुक् चात्सः, पक्षे
हे उशनन् हे उशनः । अदसो दः सेस्तु डौः, अदसो दः
सः सौ सेस्तु डौः, असौ । असुको वाऽकि सौ, असुकः असकौ ।
मोऽवर्णस्य, अवर्णान्तस्यादसो दो मः । मादुवर्णोऽनु, अदसो
मात्परस्य यथामात्रमुवर्णः पश्चात्, अम् । बहुष्वेरीः, अदसो मादे-
रीर्बहुत्वे, अमी । प्रागिनान्मादुवर्णोऽदसः, अमुना अमुष्मात्
अमीषु, श्रेयान् श्रेयांसौ ॥ इति व्यञ्जनान्तपुंलिङ्गाः ॥
नहाहोर्धतौ, नहाहयोर्हस्य क्रमेण धतौ धुटि प्रत्यये पदान्ते च,
परीणद् परीणद्भ्याम्, उष्णिग्भ्याम् उष्णिक्षु, गीः गीर्भ्याम्
गीर्षु, चतस्रः चतसृणाम्, का के कासु, इमाः अनया एनयोः
आसाम्, स्रग् स्रक्, एषा एतस्याम्, वाग्भ्याम् वाक्षु, अप्-
शब्दो बहुवचने । अपः शेषे घुटि दीर्घः, आपः । अपो ङ्गे स्यादौ,
अङ्गिः, दिक् दिग्, दृग्भ्याम् दृक्षु, त्विषा त्विद्सु । सजुषः

पदान्ते रुः, सजूः सजुषौ सजूषु सजुःषु, असौ अम् : अमुया
अमूषाम् अमुष्याम् । इति स्त्रीलिङ्गाः ।

स्वनडुत् स्वनडुही स्वनड्वाहि, विमलद्यु विमलदिवि, वाः
वारी वार्षु, इदम् इमानि अस्मात्, अहः अहनी अह्नी अहानि
अहोभ्याम्, दाम । क्लीबे वामन्त्ये नलुक्, हे दामन् हे दाम,
असृक् असृजि अस्ना अससु । लौ वा, लपरधुडन्तस्य धुटः
प्राग्वा नोऽन्तः, बहूर्जिज बहूर्जि, यद् ये येषाम्, एतद् एनेन, तिर्यक्
तिरश्ची, तिर्यश्ची, यकृत् यकानि यकृना, शकृन्ति शकृभ्याम्,
जक्षती । शौ वा द्रव्युक्तजक्षपञ्चकयोः शौ वान्तो नो लुक्,
जक्षन्ति जक्षति, भात् । अवर्णादश्चोऽन्तो वाऽतुरीड्योः,
श्रावर्जादवर्णादतुरन्तो वा ईड्योः, भान्ती भाती । इयशवः
अतुरन्त ईड्योः, भवन्ती, दीव्यन्ती दीव्यता । नि वाऽपो
दीर्घः, स्वम्पि स्वाम्पि, सर्पिः सर्पिषी सर्पिषि सर्पिषु, पिपठीः
पिपठिषी पिपठिषि, सुपुम् सुपुमांसि, अदः अमूनि । ॥ इति

व्यञ्जनान्त
स्त्री, नपुंसक
लिङ्गाः

॥ १३ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
॥ १४ ॥

व्यञ्जनान्तनपुंसकलिङ्गाः ॥

त्वमहं सिना प्राक् चाकः सह युष्मदस्मदोः, त्वम् अहम्,
त्वकम् । मन्तस्य युवावौ द्वयोः, मन्तयुष्मदस्मदोर्द्वित्वे
युवावौ स्याताम् । अमौ मः व्यञ्जनादिप्रत्यये आः, युवाम्
आवाम् । यूयं वयं जसा, यूयम् वयम् यूयकं । त्वमौ प्रत्य-
योत्तरपदे चैकस्मिन्, त्वाम् माम् युवाम् आवाम् । शसो नः,
युष्मान् अस्मान् । टाङ्गोसि यः, त्वया मया युवाभ्याम् आवा-
भ्याम् युष्माभिः अस्माभिः । तुभ्यं मद्यं ङया, तुभ्यम् तुभ्यकं
मद्यम् युवाभ्याम् आवाभ्याम् । शेषे लुक् अनाये स्यादौ ।
अभ्यम् भ्यसः, युष्मभ्यम् अस्मभ्यम् । ङसेश्चात् पञ्चम्याश्चाद्
भ्यसः, त्वत् मत् युवाभ्याम् आवाभ्याम् युष्मत् अस्मत् । तव मम
ङसा, तव मम तवक युवयोः आवयोः । आम आकम्, युष्माकम्
अस्माकम् त्वयि मयि युवयोः आवयोः युष्मासु अस्मासु ।
अविशेषणे द्वौ चास्मदः, अस्मद् एको द्वौ च बहुवद्वा, न

चेद्विशेषणयुतः, अहम् आवाम् वयम् । सविशेषणमाख्यातं
वाक्यम् । पदाद् युग्विभक्त्यैकवाक्यै वस्नसौ बहुत्वे,
पदात्परयोरेकवाक्ये बहुत्वे युष्मदस्मदोर्द्वितीयाचतुर्थीषष्ठीलक्ष-
णयुग्विभक्त्या सह वस्नसौ स्याताम् । द्वित्वे वाम्नौ युग्विभक्त्या ।
ङेङसा ते मे । अमा त्वा मा । धर्मः त्वा मा वां नौ वो नो
वा रक्षतु, शीलं तं मे वां नौ वो नो वा दीयते, ज्ञानं ते मे वां
नौ वो नो वा स्वम् । असदिवामन्त्र्यं पूर्वम्, श्रमणा युष्मान्
रक्षतु धर्मः । जस्विशेष्यं वामन्त्र्ये, विशेषणपरं जसन्तं विशे-
ष्यमामन्त्र्ये वाऽसद्, जिनाः शरण्या युष्मान् वो वा शरणं प्रपद्ये ।
नान्यत् विशेष्यमसदिव, साधू सुविहितौ वां शरणं प्रपद्ये ।
पादाद्योः नैते वसादयः, वीरो विश्वेश्वरो देवो, युष्माकं
कुलदेवता । स एव नाथो भगवानस्माकं पापनाशनः ॥ १ ॥
चाहहवैवयोगे न वसादयः, ज्ञानं तुभ्यं च दीयते । दृश्यर्थेश्चि-
न्तायाम् नैते, ज्ञानं मामपेक्षते । नित्यमन्वादेशे वसाद्याः,

युष्मद-
स्मदी

॥ १४ ॥

त्वं विद्वानथो ते क्षमाश्रमणैर्ज्ञानं दीयते । सर्पूवात्प्रथमान्ताद्वा-
ऽन्वादेशे वसाद्याः, धनवाँस्त्वमथो लोकः त्वां त्वा वाऽर्चयते । इति
त्रिषु सरूपे युष्मदस्मदी ।

स्वरादयोऽव्ययम्, स्वर अन्तर प्रातर पुनर् ह्यस् श्वस्
स्वस्ति समया निकषा उच्चैस् नीचैस् शनैस् द्राक् ईपत् नमस्
आविस् प्रादुस् इत्यादीनि । सदृशं त्रिषु लिङ्गेषु, सर्वासु च
विभक्तिषु । वचनेषु च सर्वेषु, यन्न व्येति तदव्ययम् ॥ १ ॥
चादयोऽसत्त्वेऽव्ययम्, च वा एव एवम् नूनम् स्वाहा भोस्
भगोस् अघोस् ननु इव खलु जातु यावत् तावत् अमा
सार्धम् अ आ इ ई उ ऊ ए ऐ ओ औ । प्र परा अप सम् अनु
अव निस् दुस् आङ् नि वि प्रति परि उप अधि अपि सु उद्
अति अभि इत्युपसर्गाः । विभक्तिथमन्ततसाद्याभाः,
अहंयुः कथम् कुतः तथेत्याद्याः । तस् त्रप् दैद्युस् द्युस् हिं था धा
कृत्वस् सुच् रि रिष्ठात् अस् स्तात् अतस् आ आहि एन च्वि

स्सात् त्रा डाच् पशस् एतदन्तमव्ययं, सर्वस्मादिति सर्वतः इतः
अतः कुतः सर्वविभक्तावप्ययं यस्मादिति यतः कस्मिन्निति
कुत्र क्व कुह अस्मिन्निति अत्र इह । कस्मिन् काले कदा यदा
तदा सर्वदा एकदा अन्यदा सर्वस्मिन् काले सदा अधुना
इदानीम् एतर्हि समानेऽहनि सद्यः अद्य परेद्यवि पूर्वस्मिन्नहनि
पूर्वेद्युः इतरेद्युः उभयेद्युः । अस्मिन्वर्षे ऐषमः परुत् परारि ।
कस्मिन् काले कर्हि । सर्वैः प्रकारैः सर्वथा कथम् इत्थम् ।
द्वाभ्याम् प्रकाराभ्याम् द्विधा । द्वे वारे द्विः त्रिः चतुः द्विकृत्वः
सकृत् । प्रथमापञ्चमीसप्तमीषु उपरि उपरिष्ठात् पुरः पुरस्तात्
अधः अधस्तात् परस्तात् दक्षिणतः दक्षिणात् पश्चिमात्, दक्षिण-
स्यां दूरे इति दक्षिणा दक्षिणाहि । प्रागसत उत्पादे च्विः,
अशुक्लं शुक्लं करोति शुक्लीकरोति च्वेः कृभवस् । च्वाचव-
र्णस्येः, क्वचित्सलोपो दीर्घश्च अरुभवति । व्याप्तौ स्सात्,
अग्निसात्करोति । आचार्येऽधीन आचार्यसात् करोति । दे-

मध्यम
सिद्धप्रभा
॥ १६ ॥

ये चा च आचार्यत्राकरोति । अर्थविशेषे शब्दविशेषात्
डाच् द्वितीयाकरोति । बह्वल्परथात् कारकादिष्टानिष्टे
प्शस् बहुशो भुक्तं । वत्तस्यामन्तं च , देववन्मुनिं नमति ।
क्रियायां वत् । षष्ठीसप्तम्योरपि । तुल्यदिशि तसि, हिमवता
तुल्यदिशि हिमवत्तः । किन्त्याद्येऽव्ययात्तरप्तमपोराम् ,
किन्तराम् उच्चैस्तमाम् । प्रकृष्टे तमप् , द्वयोर्विभागे तरप् ।
क्त्वा तु ममन्तं चाव्ययं । प्राक्काले तुल्यकर्तृकाद्वातोः क्त्वा,
भुक्त्वा व्रजति । अनञः क्त्वो यप् समासे, नेत्रे निमील्य
हसति । खणम् चाभीक्ष्ण्ये प्राक्काले चात् क्त्वा । भृशाभीक्ष्ण्या-
विच्छेदे द्विः, भोजं भोजं भुक्त्वा वा व्रजति । क्रियायां क्रिया-
रथायां तुम्णकच् भविष्यन्ती, भोक्तुं भोजको भोक्ष्य इति वा
व्रजति । गतिः अव्ययम् । धातोः पूजार्थस्वतिगतार्थाव-
धिपर्यातिक्रमार्थातिवर्जः प्रादिरूपसर्गः स च धातोः प्राक् ।
धात्वर्थं बाधते कश्चित्कश्चित्तमनुवर्तते । तमेव विशिनष्ट्यन्योऽनर्थ-

कोऽन्यः प्रयोज्यते ॥ १ ॥ प्रतीक्षते अधीते प्राणिति विजयते ।
ऊर्याद्यनुकरणच्चिडाचश्च, अनुकरणा ऊर्याद्याः चिडाजन्तं
उपसर्गाश्च धातोः प्राक् गतिसंज्ञाश्च, ऊरीकृत्य पटपटाकृत्य ।
कारिकालंसदसत् अन्तरदः कणे मनःपुरोऽस्तंतिरस्मध्येपदे निवचने-
मनस्युरसि उपाजेऽन्वाजेऽधिसाक्षादादिहस्तेपाणौ प्राध्वंजीविकेत्या-
द्या अर्थविशेषे गतिसंज्ञकाः । अव्ययस्य स्यादेर्लुप् । अवा-
प्योर्वपी अवतंसः पिधानं ॥ इत्यव्ययानि ॥

अजादेः स्त्रियामाप्, अजा एडका अश्वा चटका कन्या मन्दा
ज्येष्ठा त्रिफला । राज्ञी । अधातूदितो ङीः, विदुषी पचन्ती
अतिमहती । असत्काण्डप्रान्तशतैकाच् पुष्पाद् ङीः, शङ्खपुष्पी
प्राक्पुष्पी । सत्पुष्पा । असम्भस्त्राजिनैकशणपिण्डात्फलात्,
पूगफली । अनञो मूलात् दर्भमूली । अञ्चः, प्राची उदीची ।
णस्वराधोषाद्वनो रश्च, णस्वराधोषाद्वनो ङीर्नश्च रः, अवावरी
धीवरी । वा बहुव्रीहेः बहुधीवा बहुधीवरी । वा पादः बहुव्रीहे-

स्त्रीप्रत्ययाः

॥ १६ ॥

डीः, द्विपदी । सुसंख्यात्पादस्य पात्, द्विपात् । ऊधः महोष्ठी
अशिथी । संख्यादेर्हायनाद्वयसि । अस्य ऊयां लुक्, द्विहायनी
गौः । चतुस्त्रेर्हायनस्य णः, चतुर्हायणी अथा । दाक्षः संख्यादे-
र्बहुव्रीहेः, द्विदाक्षी । अनो वोपान्त्यलोपिनः, बहुराज्ञी बहुराजा ।
नाग्नि, अधिराज्ञी । नोपान्त्यवतः, सुपर्वा । अनन्तान्न, सीमा ।
ताभ्यां वाप् डित् अनो बहुव्रीहेर्मनश्च, सीमानौ सीमे, बहुराजे
बहुराज्ञौ । ज्यादीदूतः के ह्रस्वः । न काचि । नवाऽऽपः । इच्छा-
पुंसोऽनित्क्याप्परे, आप्परेऽनित्कि अपुंसो ह्रस्व इत्थ, खट्विका
खट्वाका । स्वज्ञाजभस्त्राधातुत्ययकान् धातु-
त्यवर्जयकान्तात्स्वादेश्वानित्क्याप्परे इर्वा पक्षे च ह्रस्वः, स्त्रिका
स्वका मूपकिका मूपकका । दूव्येषसूतपुत्रवृन्दारकस्येर्वा, द्विके
द्वके । वौ वर्त्तिका । अस्यायत्तत्क्षिपकादीनामिः, कारिका ।
नरिका मामिका । तारका ज्योतिषि, वर्णका तान्तव, अष्टका
पितृदैवत्ये । गौरादिभ्यो डीः स्त्रियां, गौरी अमरी सुन्दरी दासी

पुत्री मनुषी बदरी अतसी हरितकी शमी नदी । वयस्यनन्त्ये
डीः, कुमारी बधूटी । परिमाणात्ताद्वितलुकि डीर्द्विगोरतः,
द्वाम्भ्यां कुडवाभ्यां क्रीता द्विकुडवी । काण्डात्क्षेत्रे, द्विकाण्डी ।
पुरुषाद्वा, द्विपुरुषी । रेवतरोहिणाद्दे, रेवती रोहिणी । नीला-
त्प्राण्योषधयोः, क्ताच्च नाग्नि वा डीः चात्रीलात्, नीला नीली
प्रवृद्धविल्ली प्रवृद्धविल्लीना । केवलमात्मकभागधेयपापा-
परसमानार्थकृतसुमंगलभेषजात् नाग्नि । द्विगोः समा-
हारात् अतः, पंचाजी । अणजेथेकण्ठनञ्स्नञ्जटितां डीः, औप-
गवी औत्सी शैलेयी आक्षिकी स्त्रिणी पौंस्त्री शुनिधयी । भाज-
गोणनागस्थूलकुण्डकालकुशकाभुककटकवरात् पक्वा-
वपनस्थूलाकृत्रिमामत्रकृष्णायसीरिरंसुश्रोणिकेशपाशे
डीः । नवा शोणादेर्डीः, शोणी विशाली ध्वजी कल्याणी ।
इतोऽक्त्यर्थात् वा डीः, धूली धूलिः । पद्धतेर्वा । शक्तेः शस्त्रे
वा । स्वरादुतो गुणादखरोः, स्वरात्परस्य खरुवर्जितस्य गुण-

मध्यम
सिद्धप्रभा
॥ १८ ॥

वाचकोदन्ताद् डीर्वा, पटुः । श्येतैतहरितभरतरोहि-
तादूर्णात् डीर्वा तो नश्च, श्येनी श्येता । ऋःपलितासिताद्
डीर्वा नश्च, पलिकनी असिता असिकनी । असहनञ्जविद्यमा-
नपूर्वपदात्स्वाङ्गादक्रोडादिभ्यो वा डीः, अतिकेशी अतिकेश ।
नासिकोदरोष्ठजंघादन्तकर्णशृंगांगगात्रकण्ठाद्वा डीः, सुना-
सिकी सुनासिका, नान्यबहुस्वरसंयोगोपान्त्येभ्यः । नखमुखाद-
नाम्नि वा, सुमुखी सुमुखा । पुच्छात्, सुपुच्छी सुपुच्छा ।
कबरमाणिविषशरादेः, शरपुच्छी । पक्षाच्चोपमानादेः चात्पु-
च्छात्, उलूकपुच्छी । क्रीतात्करणादेः, वस्त्रकीर्ती । क्तादल्पा-
त्करणादेः, अल्पार्थात् क्तान्तात्करणादेर्डीः, अभ्रविलिप्ती ।
स्वांगादेरकृतमितजातप्रतिपन्नाद्बहुव्रीहेः, उरुभित्री । अना-
च्छादजात्यादेर्नवाऽकृतादिक्तान्तात्, शांगरजग्धी शांगरजग्धा ।
पत्युर्नः । बहुव्रीहेर्वा डीः, दृढपत्नी दृढपतिः । सादेः,
अधिपत्नी अधिपतिः । सपत्न्यादयः, सैकवीरापिण्डभ्रातृपुत्रेभ्यः ।

ऊढायाम् पत्नी । पाणिगृहीती ऊढायाम् । पतिवत्न्यन्त-
वत्न्यौ भार्यागर्भिण्योः । जातेरयान्तस्त्रीशूद्रात्, कुक्कुटी
पात्री । पाककर्णपर्णवालान्ताज्जातेः, अश्ववाली । धवाद्यो-
गादपालकान्तात्, प्रष्टी । घृतक्रतुवृषाकप्यग्निकुसितकु-
सिदात् डीरैच् वान्त्यस्य, पूतक्रतायी । मनोरौ च वा चादैः,
मनुः मनावी मनायी । वरुणेन्द्ररुद्रभवशर्वमृडाद् आन् चान्तः,
मृडानी । मातुलाचार्योपाध्यायाद्वा, मातुलानी मातुली ।
सूर्यादेवतायां वा, सूर्याणी सूर्या । यवयदनारण्यहिमादो-
षलिप्युरुमहत्त्वे, यवानी यवनानी अरण्यानी हिमानी । अर्य-
क्षत्रियाद्वा । यजो डायन् च वा, गार्ग्यायणी । व्यञ्जनात्ताद्वि-
तस्य ज्यां लृक्, गार्गी । लोहितादिशकलान्तात्, शाकल्या-
यनी । षावटाद्वा, गौकक्ष्यायणी । कौरव्यमण्डुकासुरेः, आसु-
रायणी । इञ् इतः, सौतंगमी । नुर्जातेरितो डीः, दाक्षी । उतोऽप्रा-
णिनश्चायुरज्ज्वादिभ्य ऊङ्, उदन्तनृजातेरूङ् युरज्ज्वादिवर्जा-

स्त्रीप्रत्ययाः

॥ १८ ॥

याः अप्राणिनश्च, कुरूः। बाहन्तकटुकमण्डलोर्नाम्नि, मदवाहूः।
उपमानसहितसंहितसहस्रफवामलक्षणाद्युरोरूङ्, वामोरूः॥
नारी सखी पंगू श्वश्रूः। युनस्तिः युवातिः। अनार्षे वृद्धेऽणिञो
बहुस्वरगुरूपान्त्यस्यान्त्ये ष्यः, दैवदच्या। कुलाख्यानाम्,
पौणिक्या। क्रौड्यादीनाम्, क्रौड्या लाड्या। भोजसूतयोः
क्षत्रियायुवत्योः। दैवयाज्ञिशौचिवाक्षिसात्यमुग्रिकाण्डे-
चिद्वैर्वा ष्यः। सूर्यागस्त्ययोरीये च यो लुक् चाद् ड्यां, सूर्यस्य
मानुषी स्त्री सरी, सौरी प्रभा ॥ इति स्त्रीप्रत्ययाः ॥

नाम्नः प्रथमैकद्विवहौ, एकाद्विवहुत्वे नाम्नः स्यौजस्-
रूपा प्रथमा, देवः। क्रियाहेतुः कारकम्, कर्त्ता कर्म च करणं,
संप्रदानं तथैव च। अपादानाधिकरणे, इत्याहुः कारकाणि षट्
॥ १ ॥ स्वतन्त्रः कर्त्ता क्रियायाम्, करोति कारयति वा घटं
मैत्रः। कर्त्तुर्व्याप्यं कर्म, कटं करोति कारुको, रूपं पश्यति
चाक्षुषः। राज्यं प्राप्नोति धर्मीष्ट, इष्टानिष्टेतरत्तु तत् ॥ १ ॥

दुह्यादीनां क्रियार्थरूपे प्रधाने व्याप्ये नीवहादीनां त्वप्रधाने,
गां दोग्धि पयः, अजां नयति ग्रामम्। वाऽकर्मणामणिकर्त्ता
णौ कर्म, स्थापयति मैत्रं मैत्रेण वा। गतिबोधाहारार्थशब्द-
कर्मनित्याकर्मणामनीखाद्यदिहाशब्दायक्रन्दां अणिकर्त्ता
णौ कर्म, आसयति चैत्रम्। भक्षोर्हिंसायाम्, भक्षयति सस्यं
वलीवर्दान्। बहेः प्रवेयः, वाहयति वलीवर्दान्। हृक्रोर्नवा,
विहारयति देशं चैत्रं चैत्रेण वा। दृश्यभिवदोरात्मने, दर्शयते
भृत्यान् भृत्यैर्वा। नाथ आत्मने, सर्पिषः सर्पिर्वा नाथते।
स्मृत्यर्थदयेशः, मातुर्मातरं वा ध्यायति। कृगः प्रतीयत्ने,
एधोदकस्यैधोदकं वोपस्कुरुते। रुजार्थस्याज्वरिसन्तापेर्भावे
कर्त्तरि, चौरस्य चौरं वा व्यथयति रोगः। जासनाटक्राथपिषो
हिंसायां। निप्रेभ्यो धनः। विनिमेषद्यूतपणं पणव्यवहोः।
उपसर्गादिवो वा। नानुपसर्गस्य दिवः, शतस्य दीव्यति।
करणं च चात्कर्म, दिवेर्व्याप्यं करणं कर्म च, अक्षैरक्षान्वा दीव्यति।

मध्यम
सिद्धप्रभा
॥ २० ॥

अधेःशीङ्स्थास आधारः, ग्राममधिसेते । उपान्वध्याङ्घ्रसः,
ग्राममुपवसति । वाभिनिविशः । कालाध्वभावदेशं वाऽकर्म
चाकर्मणां चात्कर्म, मासं मासे वाऽस्ते । कर्माणि द्वितीया,
भीष्मं कटं करोति । क्रियाविशेषणात् द्वितीया, क्रियाव्यय-
विशेषणे क्लीबता, सयुक्तिकं भाषते । कालाध्वनोऽर्थाप्तौ, मास-
मधीते । गौणात्समयानिकषाहाधिगन्तरान्तरेणातिथेन-
तेनैः, अतिवृद्धं कुरुन्, अन्तरा निषधं नीलं च विदेहाः ।
द्वित्वेऽधोऽध्युपरिभिः, उपर्युपरि ग्रामं । सर्वोभयाभिप-
रिणा तसा, परितो ग्रामं । लक्षणधीप्स्येत्थंभूतेष्वभिना,
वृक्षमभि मातरमभि । भागिनि च प्रतिपर्यनुभिश्चालक्ष-
णादौ, यदत्र मां प्रति तदीयताम् । हेतुसहार्थेऽनुना, अनु जिन-
जन्मागच्छदेवेन्द्रः । उत्कृष्टेऽनूपेन, अनुहेमचन्द्रं वैयाकरणाः ।
साधकतमं करणं क्रियासिद्धौ, संवरेण निर्जरयाऽऽप्नोति मोक्षं ।
हेतुकर्तृकरणेत्थंभूतलक्षणे, धनेन कुलं चैत्रेण कृतम् मनसा

ध्यातम् ईर्यया साधुः । सिद्धौ तृतीया कालाध्वनोः, मासेना-
धीतः । सहार्थे, समं शिष्येण । यद्देदैस्तद्वदाख्या, निसर्गेण
प्राज्ञः । कृताद्यैर्निषेधार्थैः, तेन कृतं । काले भान्नवाधारे,
मघासु मघाभिर्वा पल्लौदनम् । प्रसितोत्सुकाववद्वैर्वा, गृहेण
गृहे वोत्सुकः । सभो ज्ञोऽस्मृतौ, मात्रा मातरं वा संजानीते ।
दासः संप्रदानेऽधर्म्ये समः, दास्या संप्रयच्छते । कर्माभिप्रेयः
संप्रदानं, देवेभ्यो नमति । स्पृहेऽर्थाप्यं वा, गुणेभ्यो गुणान्वा
स्पृहयति । कुद्द्रुहेऽर्थासूयार्थैर्धं प्रति कोपः, रुष्यति मैत्राय ।
नोपसर्गात्कुद्द्रुहा, मैत्रमभिकुध्यति । चतुर्थी संप्रदाने,
ददाति भिक्षां मुनिभ्यः । तादर्थ्ये, कुण्डलाय हिरण्यम् । रुचि-
कृप्यर्थधारिभिः प्रेयविकारोत्तमर्णेषु, मैत्राय रोचते धर्मः ।
प्रत्याङः श्रुवार्धिनि, याचकाय द्रम्मान् प्रतिगृणोति । प्रत्य-
नोर्गुणाऽऽख्यातरि, आचार्यायानुगृणाति । यद्वीक्ष्ये राधीक्षी,
स्त्रीभ्य ईक्षते । उत्पातेन ज्ञाप्ये, वाताय कपिला विद्युत् ।

कारकाणी

॥ २० ॥

श्लाघहस्ताशपा, मैत्राय श्लाघते । तुमोऽर्थे भाववचनात्,
पाकाय व्रजति । गम्यस्याप्ये तुमः, फलेभ्यो याति । गतेर्न-
वाऽनाप्ते, ग्रामाय ग्रामं वा व्रजति । हितसुखाभ्यां वा, चैत्राय
चैत्रस्य वा सुखम् । तद्गदायुष्यक्षेमार्थेनाशिषि वा, श्रम-
णेभ्यः श्रमणानां वा सुखमस्तु । शक्तार्थवषट्नमःस्वास्ति-
स्वाहास्वधाभिः, स्वस्ति संघाय । अपायेऽवधिरपादानम् ।
पंचम्यपादाने, ग्रामादागच्छति शृंगाच्छरः । आडावधौ
आपाटलिपुत्राद् वृष्टिः । पर्यपाभ्यां वज्र्ये, अपपाटलिपुत्राद् वृष्टिः ।
आख्यातर्युपयोगे, उपयोगो नियमपूर्वकं विद्याग्रहणं, उपाध्या-
यादधीते । गम्ययपः कर्माधारे, आसनात् हर्म्याद्वा प्रेक्षते ।
प्रभृत्यन्यार्थदिक्शब्दबहिरारादितरैः, आरभ्य ग्रीष्मात्, चैत्रा-
द्भिन्नः । ऋणाद्धेतोः, शताद्बद्धः । गुणादस्त्रियां हेतोर्नवा,
जाड्याज्जाड्येन वा बद्धः । आरादर्थैर्वा, आसनं ग्रामाद् ग्रामस्य
वा । स्तोकात्पकृच्छ्रकतिपयादसत्त्वे करणे वा, स्तोकेन

स्तोकाद्वा मृतः । अज्ञाने ज्ञः, सर्पिपो जानीते । शेषे षष्ठी,
राज्ञः पुरुषः । रिरिष्टात्स्तादस्तादसतसाता, पश्चाद् ग्रामस्य ।
कर्मणि कृतः, कर्त्ता तीर्थस्य । द्विषो वाऽनृशः, चौरस्य चौरं
वा द्विषन् । वैकत्र द्वयोः कर्मणोः, अजायाः अजां वा सुधनस्य
सुधनं वा नेता । कर्त्तरि कृतः, भवतः स्वापः । द्विहेतोरस्य-
णकस्य, स्यणकवर्जकर्मकर्त्तृषष्ठीहेतोः कृतो वा कर्त्तरि षष्ठी,
साध्वी निर्युक्त्याः कृतिर्भद्रबाहोर्भद्रबाहुना वा । कृत्यस्य वा,
भवतो भवता वा कार्यः । नोभयोः, नेतव्या ग्राममजा चैत्रेण ।
तृन्नुदन्ताव्ययकस्वानानातृशानृडिणकस्त्वलर्थस्य नोभ-
येतोः षष्ठी, श्रद्धालुस्तत्त्वं अधीयस्तत्त्वार्थ । क्तयोरसदाधारे
न, कटं कृतवान् । वा क्लीबे क्तस्य, नृत्तं केकिनः केकिन्वा वा ।
अकमेरुकस्य न कर्मणि, भोगानभिलाषुकः । एष्यहणेनः,
ग्रामं गमी शतं दायी । क्रियाश्रयस्याधारोऽधिकरणं । सप्तम्य-
धिकरणे, दिवि देवाः कटे बालः तिले तैलं वटे करी सीम्नि पुष्क-

मध्यम
सिद्धप्रभा
॥ २२ ॥

लकोऽगुल्यां करी, षोढा मन्तव्यमिदम् । कुशलायुक्तेन, कुशलो
विद्याग्रहणे । स्वामीश्वराधिपतिदायादसाक्षिप्रतिभूपसू-
तैर्वा, गवां गाषु वा स्वामी । व्याप्ये क्तेनः, आम्नाती श्रुते ।
तद्युक्ते हेतौ, व्याप्ययुक्ते, चर्मणि द्वीपिनं हन्ति । यद्भावो भाव-
लक्षणं, गोषु दुग्धासु गतः । षष्ठी वाऽनादरे, रुदति रुदतो वा
प्राव्राजीत् । सप्तमी चाविभागे निर्धारणे, श्रेष्ठो जिनेषु तीर्थ-
कृत् । पृथग्ज्ञानाना पञ्चमी च चातृतीया, पृथग्ज्ञानाज्ज्ञानेन वा ।
ऋते द्वितीया च चात्पञ्चमी, धर्माद्धर्मं वा ऋते कुतः सुखं ? ।
विना ते तृतीया च, वातं वातेन वाताद्वा विना वर्षं । तुल्यार्थै-
स्तृतीयाषष्ठ्यौ, गुरुणा गुरोर्वा समः । हेत्वर्थैस्तृतीयाद्याः ।
सर्वादः सर्वाः । आरादर्थद्विडाडसिड्यम्, दूरं दूरेण दूराद् दूरे
वा ग्रामाद् गामस्य वा । ॥ इति कारकाणि ॥

नाम नाम्नैकार्थ्ये समासो बहुलं, समानाधिकरणे नाम
नाम्ना सह समस्यते । ऐकार्थ्ये समासे स्यादेर्लुप् । विभक्ति-

समीपसमृद्धिव्यूह्यर्थाभावात्तयासंप्रतिपश्चात्क्रमख्या-
तियुगपत्सहस्रसंपत्साकल्यान्तेऽव्ययं समस्यतेऽव्ययीभाव-
श्चासौ, स्त्रीष्विति । प्रथमोक्तं समासशास्त्रे प्राक् । अनतो
लुप् अव्ययीभावात्स्यादेः । द्वन्द्वैकत्वाव्ययीभावौ क्लीबे,
अधिसि, कुम्भस्य समीपं उपकुम्भं । अमव्ययीभावस्या-
तोऽपञ्चम्याः, उपकुम्भं उपकुम्भात् । वा तृतीयायाः । वाऽम्
सप्तम्याः, सुमद्रं दुर्यवनं निर्मक्षिकं अतिवर्षं अत्याग्रं अनुरथं
अनुज्येष्टं तद्भद्रवाहु सचक्रं । अकालेऽव्ययीभावे सहस्य सः,
सब्रह्म सतृणं । ग्रन्थान्ते, सपिण्डैषणं । यथाऽथा, यथासूत्रं ।
यावदियत्त्वे, यावदमत्रं । दण्डादण्डि-केशाकेशि-द्विदण्ड्या-
द्याः । नित्यं प्रतिनाऽल्पे, शाकमल्पं शाकप्रति । पारेमध्ये-
ऽग्रेऽन्तः षष्ठ्या वा, पारे गङ्गायाः पारेगङ्गं वा । निष्प्राग्रेऽन्तः-
खदिरकादर्याम्रशरेक्षुल्लक्षपीयूक्षाभ्यो वनस्य नो गः, अग्रे-
वणं । गिरिनदीपौर्णमास्याग्रहायण्यपञ्चमवर्ग्याद्वाऽत् ।

अव्ययी-
भावः

॥ २२ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
॥ २३ ॥

अवर्णेवर्णस्य तद्धितेऽपदे लुक्, अन्तर्गिरं अन्तर्गिरि । शरदादे-
रत्, उपशरदं अन्तर्दिवं । जराया जरस् च चादत्, उपजरसं ।
प्रतिपरोऽनोरव्ययीभावात् अक्ष्णोऽत्, प्रत्यक्षं । संकटाभ्याम्
समक्षं । अनः अत् । नोऽपदस्य तद्धिते लुक्, अध्यात्मं ।
संख्याक्षशलाकं परिणा द्यूतेऽन्यथावृत्तौ, एकेनान्यथा
वृत्तं द्यूतमेकपरि, शलाकापरि । नपुंसकाद्वाऽनोऽत्, अनुलोमं
अनुलोम । तिष्ठद्दिग्वत्यादयः, अन्यपदार्थेऽपि । योग्यतावी-
प्सानतिवृत्तिसादृश्ये, रूपस्य योग्यमनुरूपं, अर्थमर्थं प्रति
प्रत्यर्थं, शक्तेरनतिक्रमेण यथाशक्ति, सशीलं । इत्यव्ययीभावः ॥
गतिक्वन्यस्तत्पुरुषः, गतिसंज्ञककुशब्दौ बहुव्रीह्यादिभिन्नश्च
तत्पुरुषः स्यात्, ऊरीकृत्य । दुर्निन्दाकृच्छ्रे, दुष्करं । सुः
पूजायां । पूजास्वतेः प्राक् टात् न समासान्तः । अतिरति-
क्रमे च, चात्पूजायां, पूजितो राजा अतिराजा । आङल्पे,
ईषत्पिङ्गलः आपिङ्गलः । अव्ययं प्रवृद्धादिभिः, स्वर्थात्

इत्यादि । ङस्युक्तं कृता, कृति ङस्युक्तं कृता समस्यते स तत्पुरुषः,
कुम्भकारः । तृतीयोक्तं वा, मूलकेनोपदंशं मूलकोपदंशं । नञ् ।
नञ्तत्पुरुषान्नाट् । नजत्, न गौः अगौः । अन् स्वरे नञ्,
अश्वादन्योऽनश्चः । त्यादौ क्षेपे, अपचति जाल्मः । पूर्वापरा-
धरोत्तरमभिज्ञेनांशिना, पूर्वः कायस्य पूर्वकायः । समेऽशेऽ-
र्धं नवा, अर्धपिप्पली पिप्पल्यर्धं । जरत्यादिभिः अर्धं वा,
अर्धजरतीयं जरत्यर्धं । श्रितादिभिर्द्वितीयान्तं, हिताशंसुः
ग्रामगतः । प्राप्तापन्नौ तयाऽच्चानयोः, द्वितीयान्तेन प्राप्ता-
पन्नौ, प्राक् निपाते चानयोरन्त्यस्यात्, जीविकां प्राप्तः प्राप्तजी-
विकः जीविकाप्राप्तः । ऊनार्थपूर्वाद्यैस्तृतीयान्तं । गिरिनद्या-
दीनां वा णः, माषेणोनः माषेणः, मासेनावरो मासावरः ।
कारकं कृता, आत्मकृतं । न विंशत्यादिनैकोऽच्चान्तः,
एकान्नविंशतिः, विंशत्याद्याः सदैकत्वे । चतुर्थी प्रकृत्या,
यूपाय दारु यूपदारु । हितादिभिः, गोहितं । तदर्थार्थेन,

तत्पुरुषः

॥ २३ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
॥ २४ ॥

पित्रे इदं पित्रर्थं, ङेऽर्थो वाच्यवत् । पंचमी भयाद्यैः, वृकाद्भयं
वृकभयं अर्थापेतः । असत्त्वे ङसेर्न लुप्, अल्पान्मुक्तः ।
राजदन्तादिष्वप्राप्तमपि प्राक्, दन्तानां राजा राजदन्तः ।
षष्ठ्ययत्नाच्छेषे, यतेः कम्बलः यतिकम्बलः । कृति, सिद्धसे-
नकृतिः । याजकादिभिः, गुरोः पूजकः गुरुपूजकः । न कर्त्तरि
षष्ठी अकेन, भवतः आसिका । कर्मजा तृचा च, चात्कर्त्रकेन,
ओदनस्य भोजकः, अपां स्रष्टा । तृतीयायां कर्त्तरि कर्मजा षष्ठी
न, भाष्यस्य कृतिर्जिनभद्रगुरुणा । तृप्तार्थपूरणाव्ययात्तृश-
त्रानशा । ज्ञानेच्छार्चार्थाधारक्तेन । कालो द्विगौ च मेयैः ।
द्विगोरनहोऽट् समाहारे, द्वे अहनी सुप्तस्य द्व्यहसुप्तः, द्व्यहसुप्तः ।
सप्तमी शौण्डाद्यैः, पानशौण्डः । सिंहाद्यैः पूजायाम्,
रणसिंहः । क्तेन क्षेपे । तत्पुरुषे कृति अलुप् सप्तम्या अद्वय-
जनात्, भस्मनिहुतं । प्रात्यक्षपरिनिरादयो गतक्रान्तकुष्ठ-
ग्लानक्रान्ताद्यर्थाः, प्रादयो गताद्यर्थाः प्रथमाद्यन्तैः, संगतोऽ-

र्थः समर्थः, अक्षं प्रति गतः प्रत्यक्षः । प्रत्यन्ववात् सामलोम्नो-
ऽत्, अनुलोमः, संगतमर्थेन समर्थः । गोश्चान्ते ह्रस्वोऽनंशिसमा-
सेयोबहुव्रीहौ ङ्यादेः, अलंकुमारिः । संख्याव्ययादङ्गुलेर्ङः,
अन्तरङ्गुलो नखः । संख्यातैकपुण्यवर्षादीर्घाच्च रात्रेरत्,
चात् सर्वांशसंख्याव्ययाच्च, पूर्वरात्रः । राजन्सखेरट्, देवराजः ।
अहोऽट्, ग्रीष्माहः । नञव्ययात्संख्याया ङः, अनवाः ।
कोः कत्तत्पुरुषे, कुत्तिसतमन्नं कदन्नं । रथवदे कट् । काऽ-
क्षपथोः । काकवौ वोष्णे, कदुष्णं कोष्णं कवोष्णं । समानस्य
धर्मादिषु सः, सधर्मः । विशेष्यं विशेषणेनैकार्थं कर्मधारयश्च
चात्तत्पुरुषः, नीलं च तदुत्पलं च नीलोत्पलं, स्नातानुलिप्तः
सर्वरात्रः केवलज्ञानं । सर्वादयोऽस्यादौ पुंवत्, पौर्वशालः ।
संख्या समाहारे द्विगुश्चानामन्ययं, चात् संज्ञातद्वितोत्तरपदे,
पंचाग्राः सप्तर्षयः, अनाग्नि समासत्रयं । निन्द्यं कुत्सनैः,
मुनिभूतः । उपमानं सामान्यैः । पुंवत्कर्मधारये परतः

कर्मधारयः

॥ २४ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
॥ २५ ॥

स्वनूङ्, मृगचपला । उपमेयं व्याघ्राद्यैः, पुरुषव्याघ्रः ।
श्रेण्यादि कृताद्यैश्चव्यर्थे, श्रेणिकृता । क्तं नञादिभिन्नैः,
शाताशितं । सेट् नानिटा, पवितमपूतं । सन्महत्परमोत्कृष्टं
पूजायां । किं क्षेपे, किंराजा । कुमारः श्रमणादिना, कुमार-
श्रमणा । मयूरव्यंसकेत्यादयः व्यंसको मयूरः मयूरव्यंसकः ।
महतः करघासविशिष्टे डाः स्त्रियां, महाकरः । द्वित्र्यष्टानां
द्वात्रयोऽष्टाः प्राक् शतादनशीतिबहुव्रीहौ, त्रिभिरधिका त्रिंशत्
त्रयस्त्रिंशत् द्वात्रिंशत् अष्टात्रिंशत् । चत्वारिंशदादौ वा । एका-
दश षोडश षोडत् षोढा षड्ढा । ओजोऽञ्जःसहाम्भस्तम-
स्तपसष्टः न लुप्, तपसाकृतं । पुंजनुषोऽनुजान्धे ।
आत्मनः पूरणे । मनसश्चाज्ञायिनि, आत्मनाज्ञायी । परा-
त्मभ्यां डेः, परस्मैपदं । मध्यान्ताद् गुरौ । नेन्सिद्धस्थे
सप्तम्या न लुप्, समवर्त्ती । पश्यद्वाग्दिशो हरयुक्तिदण्डे ।
गवियुधेः स्थिरस्य षः, गविष्ठिरः । अंजनादीनां गिरौ दीर्घ

अञ्जनागिरिः । गतिकारकस्य नहि वृतिवृषिव्यधिरुचि-
सहितनौ दीर्घः परीणत् । इतितत्पुरुषः कर्मधारयश्च ।
एकार्थं चानेकं च, समानाधिकरणं नामाव्ययं एकमनेकं चान्यार्थे
समस्यते, स च बहुव्रीहिः, आरूढो वानरो यं स आरूढवानरः
उढो रथो येन सः । क्ताः प्राक्, उढरथः, उपहतो बलिर्यस्मै स
उपहतबलिः भीतशत्रुः चित्रगुः वीरपुरुषकः । अव्ययम्, दश
समीपे येषां ते उपदशाः । परतः स्त्री स्त्र्येकार्थ्येऽनूङ् पुंवत्,
पट्वीमृदुभार्यः । इनः कच् स्त्रियां, बहुदण्डिका । ऋन्नित्य-
दितः, बहुकर्तृकः । ताद्विताककोपान्त्यपूरण्याख्या न पुंवत्,
लाक्षिकीदेश्या । रिति पुंवत्, षष्ठदेशीया । ऋदुदित्तरतम-
रूपकल्पब्रुवचेलङ्गोत्रमतहते वा पुंवत् ह्रस्वश्च, श्रेयसितरा
श्रेयस्तरा । क्यङ्मानिपित्तद्विते, श्येतायते । प्रमाणीसंख्याङ्कः
विंशतेस्तेर्दिति लुक्, उपविंशः । उष्ट्रमुखादयः, उष्ट्रस्य
मुखमिव मुखं यस्य स उष्ट्रमुखः । सहस्तेन, सह पुत्रेण । सह

बहुव्रीहिः

॥ २५ ॥

आ. श्रीकैलासायामर्युरि ज्ञानमन्दिर
श्रीमहावीर जगत्परायण केन्द्र
कोटा । मधीनगर । जि.

मध्यम
सिद्धप्रभा
॥ २६ ॥

सोऽन्यार्थे, सपुत्रः । दिशो रूढ्यन्तराले, पूर्वस्या उत्तरस्याश्वा-
न्तरालं पूर्वोत्तरा । खरखुरान्नासिकाया नम् । पूर्वपदस्था-
न्नामन्यगः णः, खरणाः । अस्थूलाच्च नसः, दुणसः । उपसर्गात्
नसः, प्रणसः । वेः खुखग्रम्, विग्रः । प्रजाया अस्
नञ्सुदुर्भ्यः, दुष्प्रजाः । मन्दाल्पाच्च मेधायाः, चान्नञ्सु-
दुर्भ्यः, सुमेधाः । द्विपदाद्धर्माद्न, सुधर्मा । संप्राज्जानोर्लुञ्जौ,
संज्ञः । वोद्धर्वात्, उर्ध्वञ्जुः । धनुषो धन्वन्, दृढधन्वा । जायाया
जानिः, प्रियजानिः । पात्पादस्याहस्त्यादेः, सिंहपात् ।
वयसि दन्तस्य दत् सुसंख्यात्, सुदती । दध्युरःसर्पिर्मधू-
पानच्छालेः कच्, प्रियशालिकः । शेषाद्वा, बहुखट्वाकः बहु-
खट्वः । इयसोर्न, बहुश्रेयान् । आहिताग्न्यादिषु वा क्ताः
प्राक्, पीतघृतः घृतपीतः । प्रहरणात् । न सप्तमीन्द्रादि-
भ्यश्च, चात्प्रहरणात् । विशेषणसर्वादिसंख्यं प्राक्, द्विपुत्रः ।
सुज्वाऽर्थे संख्या संख्येये संख्यया, द्विदश द्विदशाः । द्वौ वा

त्रयो वा संख्या समासे क्रमेण द्वित्राः । नञ्सुव्युपपत्तेश्चतुरोऽत्,
त्रिचतुराः । अनोर्देश उपापः, अनूपः । दृग्दृशदृक्षे समा-
नस्य सः, सदृक् । अन्यत्यदादेराः दृगादिषु, अन्यादृक्,
इदं किमीत्की, कीदृग् । इति बहुव्रीहिः ॥

चार्थे द्वन्द्वः, समुच्चयान्वाचयेतरेतरयोगसमाहाराश्चार्थाः,
नाद्ययोः समासः, चैत्रश्च मैत्रश्च दत्तश्च चैत्रमैत्रदत्ताः । त्यदादिः
शेषः, स च चैत्रश्च तौ । स्त्रीपुंनपुंसकानां परं, शेषः । भ्रातृ-
पुत्राः स्वसृदुहितृभिः समासे शिष्यन्ते, भ्राता च स्वसा च
भ्रातरौ । पिता मात्रा वा, माता च पिता च पितरौ । आ द्वन्द्वे
पूर्वतः, मातापितरौ । पुरुषः स्त्रिया, पट्वी च पटुश्च पट् ।
ग्राम्याशिशुद्विशफसंधे स्त्री, गावश्च गावश्च इमा गावः ।
धर्मार्थादिषु यथाकामं प्राक्, धर्मार्थौ अर्थधर्मौ, पंचानामजानां
समाहारः पंचाजी । लघ्वक्षरासखीदुत्स्वराद्यदल्पस्वरार्च्य-
मेकं, लघ्वक्षरं सखिवर्जेदुदन्तं स्वराद्यकारान्तमल्पस्वरमर्च्यं

द्वन्द्व
समासः

॥ २६ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
तद्धिते

॥ २७ ॥

चैकं प्राक् । तरुतृणधान्यमृगपाक्षिणां बहुत्वे स्वैवैकत्वं,
तिलमापं, इदुतो यथाकामं पतिवसू वसुपती । अप्राणि-
पश्वादेः द्रव्यस्य जातौ वैकार्यः, अस्त्रशस्त्रं धवपलाशौ श्रद्धा-
मेधे । स्पद्धे परमेकं प्राक् । मासवर्णभ्रात्रनुपूर्व । चवर्ग-
दषहः समाहारेऽत् वाक्त्वचं । स्त्रियाः पुंसो द्वन्द्वाच्चात्
चात्कर्मधारये । गवाश्वादिरेकार्यः, स्त्रीपुंसं । विरोधिनामद्र-
व्याणां नवा स्वैः, सुखदुःखे सुखदुःखं । पशुव्यञ्जनानाम् ।
सेनाङ्गशुद्रजन्तूनाम् । फलस्य । प्राणितूर्याङ्गाणाम्, पाणि-
पादं शंखपटहं । नित्यवैरस्य, ब्राह्मणश्रमणम् । नदीदेशपुरां
विलिङ्गानाम्, मथुरापाटलीपुत्रम् । दिवो व्यावा, व्यावागोत्रा ।
हृदयस्य हृल्लासलेखाण्ये, हृल्लासः । पदः पादस्याज्याति-
गोपहते, पदोपहतः । हिमहतिकाषिये पद्, पत्कापी । उदक-
स्योदः पेधं धिवासवाहने । खित्यनव्ययारुषो मोऽन्तो
ह्रस्वश्च । कर्तुः खञ्, व्याप्यात्कर्तुः खञ्, क्षेमंकरः ।

इयापो बहुलं नाग्नि ह्रस्वः, महिगुप्तः । मालेषिकेष्टकस्थान्ते-
पि भारितूलचिते ह्रस्वः, उत्पलमालभारि । पृषोदरादयः निरु-
क्तात्, पृषदुदरं यस्य स पृषोदरः । वर्णागमो वर्णविपर्ययश्च, द्वौ
चापरौ वर्णविकारनाशौ । धातोस्तदर्थतिशयेन योगस्तदुच्यते
पञ्चविधं निरुक्तम् ॥ १ ॥ इति समासाः ॥

तद्धितोऽणादिः । प्राग्जितादण् पादत्रये । धनादेः पत्युः
प्राग्जितीयेऽर्थे वाऽण्, धनपतेरपत्यादि । ङसोऽपत्ये, पण्यन्ताद-
पत्यार्थेऽणादयः । वृद्धिः स्वरेष्वादेर्जिणति तद्धिते, (अवर्णेवर्ण-
स्येति) धानपतं । दित्यदित्यादित्यथमपत्युत्तरपदाञ्ज्यः,
दितेरपत्यादि दैत्यः । कल्यग्नेरेयण्, कालेयः । उत्सादेरञ्
औत्सः माहानदः माहाप्राणः जानपदः भारतः ग्रैष्मः । देवाद्
यञ् च, दैवं दैव्यं । गोः स्वरे यः, गव्यं । स्त्रीपुंसा-
न्नञ्स्नञौ, स्त्रैणं पौंसं । वाहनात्, हस्ती वाहनमस्येति । संयो-
गादिनो लुगणि, हास्तः । अत इञ् अपत्ये, ऋषभस्यापत्यं

प्राग्जिती-
याधिकारः

॥ २७ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
तद्विते

॥ २८ ॥

आर्षभिः । बाह्यादिभ्यो गोत्रे, बाहोर्गोत्रं । अस्वयम्भुवोऽव
ओः, बाहविः आर्जुनिः सौमित्रिः सात्यकिः । शीर्षः स्वरे
तद्विते शिरसः, हास्तिशीर्षिः । व्यासवरुटसुधातृनिषादवि-
म्बचण्डालादिभ्यः अन्त्यस्य चाक् । यवः पदान्तात्प्रागैदौत्,
वैयासकिः । नडादिभ्य आयनण्, नडस्य अपत्यं नाडायनः
शाकटायनः । पौत्रादि वृद्धं । वंश्यज्यायोभ्रात्रोर्जीवति
प्रपौत्राद्यस्त्री युवा वृद्धं । विदादेर्वृद्धेऽञ्, विदस्य पौत्रादि
वैदः काश्यपः वैष्णवः माठरः । गर्गादिर्धः, गार्ग्यः वात्स्यः
आग्निवेश्यः औलूक्यः चौलुक्यः । शिवादेरण्, शैवः । आणि
नानो लुक्, ताक्ष्णं । इतोऽनिञ्चो द्विस्वरादेयण्, नाभेरपत्यं
नाभेयः वामेयः । रेवत्यादेरिकण् वा, रैवतः रैवतिकः ।
भ्रातुर्व्यः, भ्रातुरपत्यं भ्रातृव्यः । ईयः स्वसुश्च, भ्रात्रीयः
स्वस्त्रीयः । मातृपित्रादेर्देयणीयणौ स्वसुः, मातृष्वसेयः
मातृष्वस्त्रीयः । श्वशुराद्यः, श्वशुर्यः । षादिहन्धृतराज्ञोऽणि

अनोऽस्य लुक्, औक्ष्णः । हृद्गसिन्धोर्द्वयोर्वृद्धिः, सौहार्द ।
पुनर्भूपुत्रदुहितृननान्दुरनन्तरेऽञ्, पौत्रः दौहित्रः । रागाद्यो
रक्ते, कुसुम्भेन रक्तं कौसुम्भं । षष्ठ्याः समूहे, शुकानां समूहः
शौकं । भिक्षादेः, भैक्षं । अनपत्येऽणि नेनो लुक्, गार्भिणं ।
श्वादिभ्योऽञ्, दाण्डं । ग्रामजनधन्धुगजसहायात्तल्,
लित्स्त्रियां, जनानां समूहो जनता । पुरुषात्कृतहितवधविकारे
चेयं चात्समूहे, पुरुषेण कृतं तस्मै हितं तस्य वधो विकारः
समूहो वा पौरुषेयं । विकारे अण्, मृत्तिकाया विकारो मार्तिकः ।
प्राणयोषधिवृक्षेभ्योऽव्यये च, चाद्विकारे, मार्गिकं चर्म ।
पयोद्रोर्यः, द्रव्यं । हेमादिभ्योऽञ्, हैमं राजतं । अभक्ष्या-
च्छादने वा मयट्, आशमं अश्ममयं । गोः पुरीषे, गोमयं ।
पितृमातुर्व्यङ्गुलं भ्रातरि, पितृव्यः मातुलः । पित्रोर्दामहट्,
मातामही । तदत्रास्ति अण्, औदुम्बरो देशः । तेन निर्वृत्ते,
वैश्रमणी । नद्यां मतुः निर्वृत्ते, जाह्नवीसरयूमान् । मध्वादेः,

अपत्य,
रक्ताद्य-
धिकारः

॥ २८ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
तद्धिते

॥ २९ ॥

मधुमान् । मावर्णान्तोपान्त्यापंचमवर्गान्मतोर्मो वः, शरा-
वती शमीवान् । नडकुमुदवेतसमहिषाङ्कित् तद्वति देशे,
महिष्मान् । नडशादाद्वलः । बलादेर्यः, बल्यं मूल्यं कुल्यं वन्यं ।
उदितगुरोर्भायुक्तेऽब्दे । पुष्पतिष्यर्याभाणि यलुक्, पौषं
वर्ष । चन्द्रयुक्तात्काले, पौषी । साऽस्य पौर्णमासी, पौषः ।
देवता साऽस्य, अर्हन्देवताऽस्यार्हतः जैनः । व्यावापृथिवी-
शुनासीराग्निबोममरुद्वास्तोष्पतिगृहमेधादीययौ, शुना-
सीरीयम् शुनासीर्यम् । वाय्वृतुपित्रुषसो यः । तद्वेत्त्यधीते,
निरुक्तं वेत्त्यधीते वेति नैरुक्तः । न्यायादेरिकण्, नैयायिकः
पौराणिकः प्राथमिकः । पदकल्पलक्षणान्तकृत्वाख्यानाख्या-
यिकात्, पौर्वपदिकः मातृकाल्पिकः सौलक्षणिकः राजसूयिकः
प्रैयंगुकः । ऋवर्णोवर्णदोसिसुस्शश्वदकस्मात्त इकस्येतो
लुक्, वासवदत्तिकः । प्रोक्तात्, सुधर्मणा प्रोक्तं सौधर्मं द्वादशां-
गम् । शेषे संस्कृतभक्ष्यान्नादन्यस्मिन् । दूरादेत्यः । उत्तरादा-

हञ् । पारावारादीनः । द्युप्रागपागुदचो यः, दिव्यं उदीच्यः ।
ग्रामादीनश्च । दक्षिणापश्चात्पुरसस्त्यण्, पौरस्त्यः ।
बहिषष्ठीकण् च । प्रायोऽव्ययस्यापदान्त्यस्वरादेर्लुक्,
वाहीकः बाह्यः । क्वेहामात्रतसस्त्यच्, कुतस्त्यः कुत्रत्यः ।
भवतोरिकणीयसौ, भावत्कः भवदीयः । परजनराज्ञोऽकीयः,
राजकीयः । वा युष्मदस्मदोऽग्नीनञौ युष्माकास्माकौ चास्यै-
कत्वे तु तवकममकं, यौष्माकः आस्माकीनः तावकीनः मामकः ।
पश्चादाद्यन्ताग्रादिमः, पश्चिमः आदिमः । मध्यान्मः । अध्या-
त्मादिभ्य इकण् । वर्षाकालेभ्यः, वार्षिकः मासिकः । श्वस-
स्तादिः, श्वैवस्तिकः । द्वारादेः, दौवारिकः । चिरपरुत्परा-
रेस्तनः । पुरोऽनः । पूर्वाह्णापराह्णात्तनद् वा । सायंचिरं-
ब्राह्मेप्रगेऽव्ययात् । तत्र कृतलब्धक्रीतसंभूतेऽण्येयणादयः,
मथुरायां कृतं लब्धमित्यादि माथुरं । कुशले माथुरः । पथो-
ऽकः, पथकः । भवे, माथुरः । दिगादिदेहांशाद्यः, दिश्यः

रक्ताद्य-
धिकारः

॥ २९ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
तद्धिते

॥ ३० ॥

मूर्धन्यः मेध्यं न्याय्यं रहस्यं आद्यं अन्त्यं । तत आगते, माथुरः
दैत्यः ग्रामीणः नदेयः । पितुर्यो वा, पैतृकं पित्र्यं । तस्येदं,
भानोरियं भानवीया, ईयणादयः । शिलालिपाराशर्याभ्रटाभि-
क्षुसूत्रे णिन्, शैलालिनो नटाः । उपज्ञाते, सिद्धेनोपज्ञाता सै-
द्धीया । कृते, क्षमाश्रमणेन कृतं क्षमाश्रमणीयं । कुलालादेरकण्,
कौलालकः । सेर्निवासादस्य, प्रथमान्तनिवासादस्येत्यर्थे इया-
दयः, राष्ट्रियः । तेन जितजयदीव्यत्वनत्सु इकण्, भर-
तेन जितं जयन्दीव्यन्वनंश्च भारतिकः । संस्कृते संसृष्टे तर-
ति चरति । वेतनादेर्जीवति, वैतनिकः जालिकः । आयुधा-
दीयश्च, प्राहरणिकः प्राहरणीयः । ओजःसहोऽम्भसो
वर्तते, ओजसा वर्तते औजसिकः । पक्षिमत्स्यमृगार्थाद्
घ्नति, मत्स्यान् हन्ति मात्सिकः । परदारादिभ्यो गच्छति,
पारदारिकः । धर्माधर्माच्चरति, धर्ममाचरति धार्मिकः ।
तदस्य पण्यं, गन्धोऽस्य पण्यं गान्धिकः । शिल्पं, तान्तुवा-

यिकः । शिलं, पारुषिकः । प्रहरणं, आसिकः । भक्ष्यं ।
हितमस्मै, लौकिकं । संशयं प्राप्ते ज्ञेये । तस्मै योगादेः
शक्ते, योगाय शक्तो यौगिकः । तेषु देये कल्पे कार्ये च
भवधत्, मासे देयं कल्पं कार्यं च मासिकं । शोभमाने तेन,
शैखरिकः । कालात्परिजय्यलभ्यकार्यसुकरे, वार्षिकः ।
निर्वृत्ते, आह्निकं । कालः । सोऽस्य ब्रह्मचर्यतद्वतोः । प्रयो-
जनं, जिनमहः प्रयोजनमस्य जैनमहिकं । त्रिंशद्विंशतेर्दको-
ऽसंज्ञायामार्हदर्थे, विंशतिमर्हति । विंशतेस्तेर्दिति लुक्, विंशकः
संख्याङ्गतेश्चाशान्तिष्ठेः क आर्हदर्थे क्रीतादौ, द्विकं । इत्यतु
संख्यावत्, यावत्कं । मूल्यैः क्रीते, यत् शतेन क्रीतं शत्यं ।
वंशादेर्भारद्वाद्ब्रह्मदावहत्सु, वांशिकः । सोऽस्य भृति-
वस्नांशम् केकं, पंचकः साहस्रिकः । मानं, द्रोणिकः । स्तोमे
ङ्कट्, विंशतेः स्तोमो विंशः । तमर्हति, वैषिकः । दण्डादेर्यः
दण्ड्यः । बहति रथयुगप्रासंगाद्यः, युग्यं । धुरो येयण् ।

ब्रह्मदाय-
धिकारः

॥ ३० ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
तद्धिते

॥ ३१ ॥

न यि ताद्धिते दीर्घः, धुर्यः धौरेयः । अश्वैकादेः चादीनः,
एकधुरीणः एकधुरः । धनगणाङ्गधरि, धनं लब्धा धन्यः ।
हृद्यपद्यतुल्यमूल्यवश्यपथ्यवयस्यधेनुष्यगार्हपत्यजन्य-
धर्म्यं यथास्वार्थं । न्यायार्थादनपेते । तत्र साधौ, शरणे साधुः
शरण्यः । पथ्यतिथिस्वपतेरेयण, स्वापतेयं । पर्षदो ण्यणौ ।
सर्वजनाण्येनञौ । कथादेरिकण, कथायां साधुः काथिकः
सांग्रामिकः । ण्योऽतिथेस्तदर्थे, अतिथये इदं आतिथ्यं । पाद्याध्यै ।
हविरन्नभेदापूपादेर्यो वेदमाध्यर्थे, तण्डुल्यं ताण्डुलिकः । उवर्ण-
युगादेर्यः । तस्मै हितं । भोगोत्तरपदात्मभ्यामीनः ।
क्षुभ्नादीनां न णः, आचार्यभोगीनः । ईनेऽध्वात्मनोर्न
नादिलुक्, आत्मनीनः । पंचसर्वविश्वाज्जनात्कर्मधारये, सर्व-
जनीनः । महत्सर्वादिकण माहाजनिकः । सर्वाण्यो वा,
सार्वः । भावे त्वतल, शब्दप्रवृत्तिनिमित्तं भावः । त्वते इयापो
बहुलं ह्रस्वः, अजत्वं । पृथ्वादेरिमन् वा । पृथुमृदुभृशकृश-

दृढपरिवृढस्य ऋतो र इमनि णीष्ठेयस्सु च । व्यन्त्यस्वरादे-
र्लुक् इमनादौ, पृथुता पृथुत्वं प्रथिमा पार्थवं । भूर्लुक् चव-
र्णस्य चादूत् बहोः, भूमा । प्रियस्थिरस्फिरोरुगुरुबहुतृप्रदी-
र्यवृद्धवृन्दारकस्येमनि च प्रास्थास्फावरगरवंहत्रपद्राघव-
र्षवृन्दं, चाण्णीष्ठेयसौ, प्रेमा वृन्दिमा । स्थूलदूरयुवह्रस्वक्षि-
प्रक्षुद्रस्यान्तःस्थादेर्लुक् गुणश्च नामिनः इमनादौ, स्थविमा
दविमा हसिमा क्षोदिमा । वर्णदृढादिभ्यष्ट्यण च वा, शौकल्यं ।
पतिराजान्तगुणांगराजादिभ्यः कर्मणि भावे च, राजन्यं
आधिपत्यं । अर्हतस्तोन्त् च, आर्हन्त्यं । स्तेनान्नलुक्, स्तेयं
स्तैन्यं । प्राणिजातिवयोर्थादञ् । युवादेरण्, यौवनं स्थाविरं
सौष्टवं मैथुनं । खृवर्णाल्लघ्वादेः भावे कर्मण्यणत्वतलः, शौचं ।
चौरादेः, चौर्यं युवता मेधावित्वं । शाकटशाकिनौ क्षेत्रे ।
धान्येभ्य ईनञ् । वोमाभंगतिलाद्यः, तिल्यं । अलाब्वाश्च
कटो रजसि, चादुमादेः । कर्णादेर्मूले जाहः । पक्षात्तिः ।

भावा-
धिकारः

॥ ३१ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
तद्धिते
॥ ३२ ॥

हिमादेलुः सहे । बलवातादूलः । शीतोष्णतृप्तादालुरसहे ।
शाखादेर्यस्तुल्ये, शाख्यं जघन्यं अग्न्यं । द्रोर्भग्ये । काक-
तालीयादयः, काकतालीयः खलतिबिल्वीयं अन्धवर्त्तिकं अर्ध-
जरतीयं अजाकृपाणीयं घुणाक्षरीयं । वेर्विस्तृते शालशंकटौ ।
संप्रोत्नेः संकीर्णप्रकाशाधिकसमीपे कटः । अवेः संघात-
विस्तारे कटपटं । तदस्य संजातं, दुःखं जातमस्य दुःखितः,
तारकमूत्रविचारप्रचारनिद्राश्रद्धाद्रोहव्याधिरोमाश्चर्हर्षगर्वकलंकरा-
गक्षुधृतृष्णमुद्राफलतिलकात् । प्रमाणान्मात्रद्, हस्तः प्रमाणमस्य
हस्तमात्रं । हस्तिपुरुषाद्वाऽण् । बोध्वं दघ्नद्वयसद् । इदं-
किमोऽतुरिय किय चास्य, इयान् कियान् । यत्तदेतदो
डावादिः, यावान् । यत्तत्किमः संख्याया डतिः, या
संख्याऽस्य यति । अवयवात्तयद्, चत्वारोऽवयवा अस्य चतु-
ष्टयं । द्वित्रिभ्यामयद् वा, द्वयं त्रयं । संख्यापूरणे डद्,
एकादशः । विंशत्यादेर्वा तमद् । नो मद्, पंच संख्यापूरको-

ऽस्मिन्निति पंचमः । षट्कतिकतिपयात्थद् । चतुरः, चतुर्थः ।
येयौ चलुक च, तुर्यः तुरीयः । द्वेस्तीयः, द्वितीयः । त्रेस्तृ-
च, तृतीयः । पूर्वमनेन सादेश्वेन, पूर्वं कृतः पूर्वी कृतपूर्वी
वा । इष्टादेः । तेन वित्ते चंचुचणौ, न्यायचणः । साक्षाद्
द्रष्टा साक्षी साक्षिणौ । तदस्यास्त्यस्मिन्निति मतुः, गुणाः
सन्ति अस्यास्मिन्वेति गुणवान् मावर्णान्तोपान्त्यापंचमव-
र्ग्यान्मतोर्मोवः । भूमनिन्दाप्रशंसासु, नित्ययोगेऽ-
तिशायने । संसर्गेऽस्तिविवक्षायां, प्रायो मत्वादयो मताः
॥१॥ न स्तं मत्वर्थे नाम पदं, शर्मवान् । नोर्म्यादिभ्यो मतो-
र्मोवः, भूमिमान् द्राक्षामान् ककुद्मान् ज्योतिष्मान् कान्तिमान्
वसुमान् भानुमान् । शिखादिभ्य इन्, माली कर्मी बली शृंगी
फली मनीषी करुणी उद्यमी । अतोऽनेकस्वरात्, तिलकी ।
तुन्दादिभ्य इलश्च । वृन्दादारकः । शृंगात् । फलबर्हा-
च्चेनः । मलादीमसश्च, मलिनः मलीमसः । बलवातदन्त-

प्रमाणा-
धिकारः

॥ ३२ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
तद्धिते

॥ ३३ ॥

ललाटादूलः, बलूलः । प्राण्यंगादातो लः, जंघालः । प्रज्ञाप-
णोदकफेनाल्लैलौ । वाच आलाटौ, वाचालः । गिमन्, वाग्मी ।
मध्वादिभ्यो रः, मधुरः । खमुखकुंजनगोषशुषिपाण्डुपांशवः ।
सिध्मादिक्षुद्रजन्तुरुग्भ्यो लः, मूर्छालः । यूकालः, मांसपत्र-
स्नेहशीतश्यामपिंगपक्ष्मन्मृदुपृथुमंजुवत्सांसाः । प्रज्ञाश्रद्धार्चा-
वृत्तेर्णः, प्राज्ञः । द्युद्रोर्मः । कृपाहृदयादालुः । अभ्रादिभ्यः
अः, अभ्रः अर्शस् उरस् । अस्तपोमायामेधास्रजो विन्,
तपस्वी स्रग्वी । आमयादीर्घश्च, आमयावी । वातातिसार-
पिशाचादिन् कश्चान्तस्य । धर्मशीलवर्णान्तात्, मुनिधर्मी ।
प्रकारे जातीयर्, पटप्रकारः पटजातीयः । कोऽण्वादेः,
अणुकः स्थूलकः । भूतपूर्वे प्चरट्, पूर्वं दृष्टो दृष्टचरः । षष्ठ्या
रूप्यप्चरट् । प्रायोऽतोर्द्वयसट्मात्रट्, यावन्मात्रं । वर्णा-
व्ययात्स्वरूपे कारः, चकारः । नामरूपभागाद्धेयः । नवादीन-
तनत्नं नूश्चास्य, नवीनं नूतनं नूतनं । विनयादिभ्य इकण्,

विनय एव वैनयिकं, समयसमायकथंचित् अकस्मात् उपचारव्यव-
हारविशेषाः । मृदास्तिकः । सस्नौ प्रशस्ते । प्रकृते मयट्,
यवागूः प्रधाना प्रचुरा वा यवागूमयं । अस्मिन्, अपूपा अस्मि-
न्नपूपमयं । निन्द्ये पाशप्, भिषक्पाशः । त्यादेश्च प्रशस्ते
रूपम्, चात् गुणांगात्, आगमरूपः । प्रकृष्टे तमप्, प्रकृष्टः श्रेष्ठः
श्रेष्ठतमः । द्वयोर्विभज्ये तरप् प्रकृष्टे, दन्तोष्ठस्य दन्ताः
स्निग्धतराः । किन्त्याद्येऽव्ययादसत्त्वे तयोरन्तस्याम्,
किन्तराम् पचतितराम् पूर्वाह्नेतराम् । गुणांगाद्वेष्टेयसू तरन्त-
मपोः, पटिष्ठः पटुतमः पटीयान् पटुतरः । विन्मतोर्णीष्टेयसौ
लुप् । अल्पयुनोः कन्वा, कनिष्ठः । प्रशस्यस्य श्रः, श्रेष्ठः ।
वृद्धस्य च ज्यः, ज्यायान् । बाढान्तिकयोः साधनेदौ ।
बहोर्णीष्टे भूय्, भूयिष्ठः भूयान् । अतमवादेरीषदसमाप्ते
कल्पपद्देश्यपद्देशीयरः, ईषदूनो गुडो गुडकल्पा द्राक्षा ।
नाम्नः प्राग् बहुर्वा, बहुगुडा । एकादाकिन् चासहाये

मतुवर्थाः

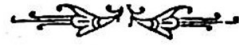
॥ ३३ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
आख्याते

॥ ३४ ॥

चात्कः, एककः एकाकी । कुत्सिताल्पाज्ञाते कप्, अश्वकः ।
त्यादिसर्वादेः स्वरेष्वन्त्यात्पूर्वोऽक्, सर्वके । वत्सोक्षा-
श्वर्षभाद् ध्रासे पित्तरद् । वैकाद् द्वयोर्निर्धार्ये डतरः । यत्त-
त्किमन्यात्, कतरः । असकृत् संभ्रमे पदं वाक्यं वा,
हस्त्यागच्छति २ । सामीप्येऽधोऽध्युपरि वीप्सायां, गृहे गृहे
धार्मिकाः ॥ इति तद्धितप्रत्ययाः ॥

अथाख्यातप्रकरणम्

क्रियार्थो धातुः, आयाद्यन्ता अपि धातवः । न प्रादिर-
प्रत्ययः, यस्मात्प्रादेर्न प्रत्ययः स न धातोरवयवः स्यात्,
ततोऽडादिः परः । सति वर्त्तमाना स्यात् । वर्त्तमाना तिव्
तस् अन्ति सिव् थस् थ मिव् वस् मस् । ते आते
अन्ते से आथे ध्वे ए वहे महे, एषामष्टादशानां वर्त्तमाना-

संज्ञा धातोश्च सा । नवाद्यानि शतृक्वसू च परस्मैपदं,
सर्वासु आख्यातविभक्तिषु आद्यानि नव वचनानि शतृक्वसू च
कृदन्तौ परस्मैपदाख्यानि स्युः । इङितः धातोः कर्त्तरि आत्म-
नेपदम् । ईगितो धातोरुभयं, फलवति तु कर्त्तर्यात्मनेपदं ।
शेषात्परस्मै । त्रीणि त्रीण्यन्ययुष्मदस्मद्युपपदे स्युः ।
भू सत्तायाम् । कर्त्तर्यनङ्गथः शक् शिति । एताः शितः,
वर्त्तमानासप्तमीपञ्चमीह्यस्तन्याख्या विभक्तयः शितः । नामिनो
गुणोऽङ्किङिति । शिदवित् डित्, विद्वर्जः शित् प्रत्ययो डित्
भवति, तसि शक्निमित्तो गुणः, भवतः (लुगस्येति) भवन्ति,
भवसि भवथः भवथ । मव्यस्याः, अकारस्याकारो मवोः,
भवामि भवावः भवामः । योगे परः, स च त्वं च भवथः, स च
त्वं च अहं च भवामः । विधिनिमन्त्रणामन्त्रणाधीष्टसंप्र-
श्नप्रार्थने सप्तमीपञ्चम्यौ । सप्तमी यात् याताम् युस्
याम् यातम् यात याम् याव याभ । ईत ईयाताम् ईरन्

भ्वादिपर-
स्मैपदिनः

॥ ३४ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
आख्याते

॥ ३५ ॥

ईथास् ईयाथाम् ईध्वम् ईय ईवहि ईमहि, एतानि सप्तमी ।
शेषविभागः पूर्ववत् । यः सप्तम्याः अत इः, भवेत् भवेताम् ।
याम्युसोरियमियुसौ अतः, भवेयुः भवेः भवेतम् भवेत भवे-
यम् भवेव भवेम, साधुर्मोक्षोद्यतो भवेत् । आशिष्याशीः-
पञ्चम्यौ विभक्ती स्याताम् । पञ्चमी तुव् ताम् अन्तु हितम्
त आनिव् आवव् आमव् । ताम् आताम् अन्ताम् थास्
आथाम् ध्वम् ऐव् आवहैव् आमहैव्, एतानि षञ्चमीसं-
ज्ञानि । भवतु । आशिषि तुह्योस्तातङ् वा, भवतात् भव-
ताम् भवन्तु । अतः प्रत्ययाकाराद्धेलुक्, भव भवतात् भवतम्
भवत भवानि भवाव भवाम्, आयुष्मान् भवतु भवताद्वा भवान् ।
अनद्यतने ह्यस्तनी, उभयतः सार्धरात्रमहोऽद्यतनस्तं वर्जयित्वा
शेषे भूते ह्यस्तनी । ह्यस्तनी दिव् ताम् अन् सिव्
तम् त अमिव् व म । त आताम् अन्त थास् आथाम्
ध्वम् इ वहि महि । अङ् धातोरादिह्यस्तन्यां चामाङा,

माङ्वर्जस्य धातोरादिरङ् ह्यस्तनीक्रियातिपत्यद्यतनीषु, अभवत्
अभवताम् अभवन् अभवः अभवतम् अभवत अभवम् अभवाव
अभवाम्, ह्योऽभवद्वीरमहिमा । अद्यतनी भूते । अद्यतनी
दि ताम् अन् सि तम् त अम् व म । त आताम् अन्त थास्
आथाम् ध्वम् इ वहि महि, एषाऽद्यतन्याख्या । सिजद्य-
तन्यां धातोः । स्ताद्यशितोऽत्रोणादेरिट्, त्रोणादिवर्जस्ता-
देरशित इट् । पिवैतिदाभूस्थः सिचो लुप् परस्मै न चेद् ।
अवौ दाधौ दा, अवितौ दाधौ दासंज्ञौ भवतः, सिजलुपि
न गुणः, अभूत् अभूताम् । भुवो वः पराक्षाद्यतन्योः, वकारा-
न्तभुव उपान्त्यस्योत ऊत् परोक्षाद्यतन्योः स्वरे, अभूवन् अभूः
अभूतम् अभूत अभूवम् अभूव अभूम, अभूवन्निन्द्रा वीरजन्मो-
त्सवोत्सुकाः । परोक्षे परोक्षा । परोक्षा णव् अतुस् उस्
थव् अथुस् अ णव् व म । ए आते इरे से आथे ध्वे ए
वहे महे । द्विर्धातुः परोक्षाङे प्राक्तु स्वरे स्वरविधेः ।

भ्वादिपर-
स्मैपदिनः

॥ ३५ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
आख्यति
॥ ३६ ॥

भूस्वपोरदुतौ, भुवः पूर्वस्यात् स्वप उः । द्वितीयतुर्ययोः
पूर्वौ प्रथमतृतीयौ पूर्वस्य, बभूव बभूवतुः बभूवुः । स्क्रऽसृवृ-
भृस्तुद्रुश्रुस्त्रोर्व्यञ्जनादेः, स्नादिवर्जस्य स्कुश्च परोक्षाया
व्यञ्जनादेरिट्, बभूविथ बभूवथुः बभूव बभूव बभूविव बभूविम,
बभूव भरतो योगी । आशीः कयात् कयास्ताम् कयासुस्
कयास् कयास्तम् कयास्त कयासम् कयास्व कयास्म । सीष्ट
सीयास्ताम् सीरन् सीष्टास् सीयास्थाम् सीध्वम् सीय
सीवहि सीमहि, एतान्याशीः । भूयात् भूयास्ताम् भूयासुः
भूयाः भूयास्तम् भूयास्त भूयासम् भूयास्व भूयास्म, भूयासम्
सर्वभावविद् । अनद्यतने श्वस्तनी वत्स्यति । श्वस्तनी ता
तारौ तारस् तासि तास्थस् तास्थ तास्मि तास्वस्
तास्मस् । ता तारौ तारस् तासे तासाथे ताध्वे ताहे
तास्वहे तास्महे । भविता भवितारौ भवितारः भवितासि भवि-
तास्थः भवितास्थ भवितास्मि भवितास्वः भवितास्मः, भविता श्वो

महोत्सवः । भविष्यन्ती वत्स्यति । भविष्यन्ती स्यति
स्यतस् स्यन्ति स्यसि स्यथस् स्यथ स्यामि स्यावस् स्या-
मस् । स्यते स्येते स्यन्ते स्यसे स्येथे स्यध्वे स्ये स्यावहे
स्यामहे । भविष्यति भविष्यतः भविष्यन्ति भविष्यसि भवि-
ष्यथः भविष्यथ भविष्यामि भविष्यावः भविष्यामः, मुक्तिभाजो
भविष्यामस्तत्र कांक्षा यतोऽनघा । सप्तम्यर्थे क्रियातिपत्तौ
क्रियातिपत्तिः, एष्यति हेतुफलभावयोरतिपत्तौ क्रियातिपत्तिः ।
भूतेऽपि क्रियातिपत्तिश्चेत् । क्रियातिपत्तिः स्यत् स्यताम्
स्यन् स्यस् स्यतम् स्यत स्यम् स्याव स्याम । स्यत स्ये-
ताम् स्यन्त स्यथास् स्येथाम् स्यध्वम् स्ये स्यावहि स्या-
महि । अभविष्यत् अभविष्यताम् अभविष्यन् अभविष्यः अभ-
विष्यतम् अभविष्यत अभविष्यम् अभविष्याव अभविष्याम,
उपाध्यायोऽभविष्यद्वाचनाऽभविष्यत् । अदुरूपसर्गान्तरो णहि-
नुमीनानेः, दुर्वर्जोपसर्गान्तरशब्दरुर्णकारादिहिनुमीनानीनां

भ्वादिपर-
स्मैपदिनः

॥ ३६ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
आख्याते

॥ ३७ ॥

नो णः, अन्तर्भवाणि । अकस्वाद्यषान्ते पाठे वा नेनो णः,
प्रणिभवति प्रनिभवति । पा पाने । श्रौतिकृबुधिवुपाघाध्मा-
स्थाम्नादाम्दृश्यतिशदसदः शृकृधिपिबजिघ्रधमातिष्ठ-
मनयच्छपश्यच्छेशीयसीदं शिति, पिबति पिबेत् पिबतु
अपिबत् । एकस्वरादनुस्वारेतः स्ताद्यशितो नेट् । एते चेमे-
श्चिश्रिडीशीयुरुक्षुणुस्नुभ्यश्च वृगो वृङः । ऊद्ऋदन्ता युजा-
दिभ्यः, स्वरान्ता धातवोऽपरे ॥ १ ॥ पाठ एकस्वराः स्युर्येऽनु-
स्वारेत इमे स्मृताः । द्विविधोऽपि शक्तिश्चैव, वचिर्वीचिरिची
पचिः ॥ २ ॥ सिञ्चतिर्मुचिरतोऽपि पृच्छति, भ्रस्जिभस्जिभुजयो युजि-
र्याजिः ॥ ३ ॥ ष्वञ्जिरञ्जिरुजयो निजिर्विजृः, सञ्जिभञ्जिभजयः सृजित्यजी
॥ ३ ॥ स्कन्दिविद्यविद्लृविन्तयो नुदिः, स्विद्यतिः शदिसदी भिदि-
च्छिदी । तुद्यती पदिहदी स्विदिक्षुदी, राधिसाधिशुधयो युधिव्यधी
॥ ४ ॥ वन्धिवुध्यरुधयः क्रुधिक्षुधी, सिद्धयतिस्तदनु हन्तिमन्यती ।
आपिना तपिशपिक्षिपिच्छुपो, लुम्पतिः सृपिलिपी वपिस्वपी ॥ ५ ॥

यभिरभियभिरमिनमितमिगमयः, कुशिरिशिरुशिलिशिदिशतिदश-
तयः । स्पृशिमृषतिविशतिदृशिशिष्लृशुपयस्त्वपिपिषिविष्लृकृषितुषि-
दुपिपुषयः ॥ ६ ॥ श्लिष्यतिर्द्विपिरतो घसिवसती, रोहतिर्लुहिरिही
अनिङ्गदितौ । देग्धिदोग्धिलिहयो मिहिवहती, नह्यतिर्दहिरिति
स्फुटमनिटः ॥ ७ ॥ अपात् । सिज्जिदोऽभुवोऽनः पुस् । इडे-
त्पुसि चातो लृक् चात्किङ्गति स्वरेऽशिति, अपुः । ह्रस्वः पूर्वस्य ।
आतो णव औः, पपौ । इन्ध्यसंयोगात्परोक्षा किद्वत्, पपतुः
पपुः । सृजिदृशिस्कृस्वरात्त्वतस्तृज्जनित्यानिटस्थव आदि-
रिट् वा, पपिथ पपाथ पपिव पपिम । गापास्थासादा-
माहाकः कित्याशिष्येः, पेयात् पाता अपास्यत् । घ्रा गन्धो-
पादाने, जिघ्रति अजिघ्रत् । द्येघ्राशाच्छासो वा सिचो लृप्
परस्मै न चेद्, अघ्रात् । यभिरामिनम्यातः सोऽन्तश्च परस्मै
चात्सिच आदिरिट् । इट ईति सिचो लृक् । सः सिजस्तेर्दिस्योः
परादिरीत्, अघ्रासीत् । व्यञ्जनस्यानादेः लृक् । गहोर्जः पूर्वस्य,

भ्वादिपर-
स्मैपदिनः

॥ ३७ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
आख्याते

॥ ३८ ॥

जघ्नौ जघ्रिथ जघ्राथ । संयोगादेर्वाऽऽशिष्येरातः, घ्रेयात्
घ्रायात् घ्राता । ध्मा शब्दाग्निसंयोगयोः, धमति अधमत्
अध्मासीत् अध्मासिष्टाम् अध्मासिषुः अध्मासीः अध्मासिष्टं
अध्मासिष्ट अध्मासिषं अध्मासिष्व अध्मासिष्म, दध्मौ धमेयात्
ध्मायात् ध्माता ध्मास्यति । ष्टा गतिनिवृत्तौ, तिष्ठति तिष्ठतु ।
षः सोऽष्ट्यैष्टिवष्पष्कः पाठे धात्वादेः, अस्थात् । अघोषे
शिठो लुक् पूर्वस्य, तस्थौ स्थेयात् स्थाता । स्थासेनिसेध-
सिचसञ्जां द्वित्वेऽपि नाम्यादेः षः, अपिनाऽप्यपि, प्रत्यष्टात् ।
उदः स्थास्तम्भः सलुक्, उच्छिष्टति । म्ना अभ्यासे, मनेत्
अम्नासिषम् मन्निव म्नेयात् म्नायात् अम्नास्यत् । दाम्
दाने, यच्छति अदात् देयात् । नेङ्गादापतपदनदगदवपि-
वहिशमूचिग्यातिद्रातिप्सातिस्त्यतिहन्तिदेग्धौ अदुरुपस-
गान्तरो रघुर्नेर्नो णः, प्राणियच्छति, अधर्म्यसंप्रदाने आत्मने-
पदं, दास्या संप्रयच्छते । जि जि अभिभवे, जयति । सिचि परस्मै

समानस्याडिति वृद्धिः, अजैपीत् अजैषुः अजैपीः । जेर्गिः
सन्परोक्षयोः । नामिनोऽकलिहलेर्वृद्धिर्जिणति, जिगाय
(योऽनेकस्वरेति) जिग्यतुः जिगयिथ जिगेथ । णिद्वाऽन्त्यो
णव्, जिगाय जिगय जिग्यव । दीर्घश्चिवयङ्ग्यक्कयेषु च, चात्
अशिषियि, जीयात् जेप्यति । क्षि क्षये, क्षयतु अक्षैपीः । कङश्चञ्
पूर्वस्य, चिक्षाय । इदुदुशुसु गतौ, अयति । स्वरादेस्तासु
अद्यतन्यादिषु वृद्धिः, आयत् । पूर्वस्यास्वे स्वरे इयुव् यवोः,
इयाय ईयतुः इययिथ इयेथ एप्यति । णिश्चिदुसुकमः कर्त्त-
रि डः अद्यतन्याम्, अदुदुवत् दुद्रोथ, अशुश्रुवत् । स्मृ चिन्तायां,
स्मरतु अस्मार्पीत् । संयोगाद्दत्तैः परोक्षायां गुणः, सस्मरतुः ।
ऋतः तृज्जिनत्यानिटस्थव इणन, सस्मर्थ । कययडाशीर्ये संयो-
गाद्दत्तैर्गुणः, स्मर्यात् । हन्तः स्यस्येडादिः, स्मरिष्यति ।
सृ गतौ । वेगे सत्तैर्धाव् अत्यादौ शिति, धावति । सत्त्यैर्त्तैर्वा-
ऽद्यतन्यामङ् । ऋवर्णहशोऽङि गुणः, असरत् ससर्थ । रिः

भ्वादिपर-
स्मैपदिनः

॥ ३८ ॥

शक्याशीर्ये ऋतः, सियात् । ऋ प्रापणे च, ऋच्छति आर्च्छत्
आरत् आर्षीत् आर्षुः । ऋतोऽत् पूर्वस्य, आर आरतुः । ऋवृच्ये-
ऽदः थव इट्, आरिथ । तृ प्लवनतरणयोः, तरति अतारीत् ।
स्कृच्छृतोऽकि परोक्षायां गुणः । तृत्रपफलभजाम् अत एर्न
च द्विरवित्परोक्षासेट्थवोः, तेरतुः । ऋतां किङ्तीर, तीर्यात् ।
वृतो नवाऽनाशीःसिच् परस्मै च, वृत इटो वा दीर्घः, आशीः
परस्मैसिचः परोक्षायाश्च न, तरीता तरिता । द्धे पाने, धयति ।
आत्सन्ध्यक्षरस्य । न शिति, अधासीत् अधात् । द्धेश्वेर्वा ङोऽ-
द्यतन्यां, अदधत् दधौ । ध्यै चिन्तायां, ध्यायति अध्यासीत्
दध्यौ ध्यायात् ध्येयात् । ग्लै ग्लानौ । म्लै म्लानौ । कै गै रै शब्दे ।
ष्ट्यै स्तयै संघाते च, ष्ट्यायति अष्ट्यासीत् टष्ट्यौ ष्ट्येयात् ष्ट्या-
यात् । तक हसने, तकति । व्यंजनादेर्वोपान्त्यस्यातो वृद्धिः
सिचि परस्मै, अताकीत् अतकीत् । ङ्गिति उपान्त्यस्यातो
वृद्धिः, तताकं । अनादेशादेरेकव्यञ्जनमध्येऽत एरवित्परो-

क्षासेट्थवोः, तेकतुः तेकिथ । तकु कृच्छजीवने । उदितः
स्वरान्नोऽन्तः, तङ्कति अतङ्कीत् ततङ्क तङ्क्यात् । उखृ शोषणा-
लमर्थयोः । लघोरूपान्त्यस्य गुणोऽकिङ्कति, ओखति औखीत्
उवोख ऊखतुः । त्वगु गतिकम्पनयोः । लघु शोषणे । शुच
शोके । ऋश्च गतौ, चुक्रुश्चतुः क्रुच्यात् । लुश्च अपनयने । अर्च
पूजायां । अञ्चू गतौ च, अश्चति आश्चत् । अनातो नश्चान्त
ऋदाद्यशौसंयोगान्तस्यातः परोक्षायां, आङ्गिनात्, चादा-
देरस्याः, आनश्च अञ्च्यात्, गतौ अच्यात् । म्रुचू म्लुचू गतौ ।
ऋदिच्छिवस्तम्भूमुचू म्लुचू गुचू ग्लुचूज्रो वाऽद्यतन्यां परस्मै
अङ्, अमुचत् अम्रोचीत् अम्लुचत् अम्लोचीत् । गुचू
ग्लुचू स्तेये, अगुचत् अग्रोचीत् अग्लुचत् अग्लोचीत् । वाछु
इच्छायाम् । मूर्छा मोहसमुच्छ्राययोः । वज व्रज गतौ । न शस-
ददिवादिगुणिनोऽत एः, ववजतुः । वदव्रजलः सेटि
सिचि वृद्धिः, अव्राजीत् । अज क्षेपणे च, अजति आजत् ।

अघञ्क्यबलच्यजेर्वी अशिति, विवाय विव्युः विवायिथ विवेथ ।
आयि व्यंजने वीर्वाऽशिति, आजिथ वीयात् । एजृ कम्पने । अर्ज
सर्ज अर्जने । तर्ज भर्त्सने । तुज हिंसायां । त्यज हानौ, त्यजति ।
व्यञ्जनानामनिटि सिचि वृद्धिः । षढोः कस्मि परेऽसन् ,
अत्याक्षीत् । धुङ्गह्रस्वाल्लुगनिटः सिचः तथोः, अत्याक्तम्
अत्याक्षुः अत्याक्ष्म । षञ्ज सङ्गे । दंशसञ्जः शवि नलुक्,
सजति । कटे वर्षावरणयोः । न श्विजागृशसक्षणह्म्येदितः
सेटि सिचि वृद्धिः, अकटीत् । णट नृत्तौ । पाठे धात्वादेर्णो नः,
नटति । पठ व्यक्तायां वाचि, अपाठीत् अपठीत् पठ्यात् । शठ
हिंसासंक्लेशकैतवेषु । कुठ लुठ गतिप्रतिधातालस्ययोः, कुण्ठति
अलुण्ठीत् । मडु भूषायाम् । क्रीडृ विहारे । विड आक्रोशे, वेडि-
ता । अण वण रण भण धण क्वण चण शब्दे । ओणृ अपनयने ।
गुरुनाम्यादेरनृच्छुर्णोः परोक्षाया आम्, कृभ्वस्तयश्च तदन्ता
अनु, ओणांचकार । चितै संज्ञाने, चिचेत अचेतिष्यत् । अत

सातत्यगमने, आतीत् आत आतिथ । च्युतृ आसेचने, अच्युतत्
अच्योतीत् । कित निवासे । कितः संशयप्रतीकारे सन् ।
सन्यङ्श्चैकस्वरोऽशो द्विः । स्वार्थे सनो नेट्, चिकित्सति ।
ऋत घृणार्तिस्पर्धेषु । ऋतेर्डीयः । पराणि कानानशौ चात्मने
त्याद्यासु सर्वासु, ऋतीयते । आतामाते आथामाथे आदिरात्,
ऋतीयथे आर्तीयत । अशवि वा आयणिङ्डीयाः, आर्तीयिष्ट ।
नाम्यन्तात्परोक्षाद्यतन्याशिषो धो ढः । हान्तस्थाञ्जीङ्-
भ्याम् वा, आर्तीयिद्वम् आर्तीयिध्वम् । आमः कृगः प्राग्व-
दात्मने, ऋतीयांचक्रे आनर्त । मथु मन्थ हिंसासंक्लेशयोः, मन्थ्यात्
मथ्यात् । गद व्यक्तायां वाचि । णद अव्यक्तशब्दे । अर्द गतिया-
चनयोः । णर्द गर्द शब्दे, अगर्दीत् । अदु बन्धने, आनन्द । इदु
परमैश्वर्ये, इन्दांचकार । णिदु कुत्सायां । दुनदु समृद्धौ । चदु
दीप्त्याह्लादनोः । क्रदु रोदनाह्वानयोः, क्रन्देत् चक्रन्द क्रन्दिता ।
स्कन्दृ गतिशोपणयोः, स्कन्दतु अस्कदत् अस्कान्तसीत् अस्का-

मध्यम
सिद्धप्रभा
आख्याते

॥ ४१ ॥

न्ताम् चस्कन्द । पिधु गत्यां । गतौ सेधो न षः, न्यसेधत्
सिषेध । पिधौ शास्त्रमांगल्ययोः । धूगौदितः स्ताद्यशित आदि-
रिट् वा । अधश्चतुर्थान्तथोर्धः, असैद्धाम् सिषेध सेधिता सेद्धा ।
स्तन धन ध्वन चन स्वन वन शब्दे । जृभ्रमवमत्रसफणस्यम-
स्वनराजभ्राजभ्रासभ्लासो वैर्न च द्विः अवित्परोक्षासेद्धवोः,
स्वेनतुः सस्वनतुः । वन षन संभक्तौ । ये नवा खनिसनिजनेराः
ङ्किति, सायात् सन्यात् । गुपौ रक्षणे । गुपौ धूपविच्छिपणिप-
नेरायः, गोपायति । अतो ये ङ्किति लुक्, गोपाय्यात् गोपा-
यिता गोपिता गोप्ता । धूय तप संतापे । निसस्तपेऽनासेवायां षः,
निष्टपति । रप लप जप व्यक्तवचने । जप मानसे व्यक्तोक्तौ
च । सृप्लु गतौ । स्पृशादिस्पृपो वाऽदन्तो रः, सप्ता सप्ता ।
लृदिद्युतादिपुष्यादेः परस्मै अद्यतन्यामङ्, असृपत् । चुबु
वक्त्रसंयोगे । यभ जभ मैथुने । जभः स्वरे स्वरान्तोऽन्तः,
जम्भति । चमू जमू जिमू अदने । ष्ठिवूक्लम्वाचमो दीर्घः शित्य-

त्यादौ, आचामति । क्रमू पादविक्षेपे । भ्रासभ्लासभ्रमक्रम-
क्रमत्रसिचुटिलषियसिसंयसेर्वा श्यः शिति । क्रमो दीर्घः
परस्मै शित्यत्यादौ, क्राम्यति क्रामति । क्रमोऽनुपसर्गाद्वा-
त्मने, क्रमते । क्रयः स्ताद्यशित इडादिर्नात्मने, अक्रन्त अक्रमीत् ।
यमू उपरमे । गामिषद्यमञ्छः शिति, यच्छति अयंसीत् । स्यमू
शब्दे । णम प्रह्वत्वे । गम्लु गतौ, गच्छति । गमहनजनखन-
घसः स्वरेऽनाङि ङिति लुगुपान्त्यस्य, जग्मतुः । गमोऽनात्मने
आदिरिट् सादेः, गमिष्यति अगमत् । चर भक्षणे, अचारीत् ।
दल विफला विशरणे, फेलतुः पफलतुः अफालीत् । शील स-
माधौ । शूल रोगे । फल निष्पत्तौ । गर्व दर्पे । ष्टिवू क्षिवू निर-
सने, ष्ठीवति । तिर्वा ष्टिवः पूर्वस्य, तिष्ठेव टिष्ठेव ।
जीवु प्राणधारणे । गुर्वै उद्यमे । अव रक्षणगतिकान्ति-
प्रीतिषु । दृशू प्रेक्षणे, पश्यति । अः सृजिदृशोऽङ्किति धुटि रः ।
हशिदो नाम्युपान्त्यादृदृशोऽनिटः सकृ, अद्राक्षीत् अदर्शत्

भ्वादिपर-
स्मैपदिनः

॥ ४१ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
आख्याते

॥ ४२ ॥

दद्रष्ट ददर्शित द्रष्टा । दंश दशने, दशति दंष्टा । मूष स्तेये ।
कृष विलेखने, कृष्टा कर्षा । स्पृशमृषकृषतृपृष्टपो वाऽद्यत-
न्यां सिच्, अक्राक्षीत् अकाक्षीत् अकृक्षत् । कष रूप रिष हिंसायां ।
सहलुभेच्छरुषारिषस्तादोरिङ् वाऽऽदिः, रोषिता रोष्टा । उषू
प्लुषू दाहे । जायुषसमिन्धेर्वाऽऽम्, ओषांचकार उवोष ऊपतुः ।
घस्ल अदने, अघसत् जवास । घस्वसो नाम्यादेः षः, जक्षतुः ।
सस्तः सि अशिति, घत्स्यासि । हसे हसने, अहसीत् । शस्त्र
हिंसायां, शशसतुः अशसीत् । दह भस्मीभावे, धक्ष्यति । रह
त्यागे, अरहीत् । अर्ह मह पूजायां आनर्ह । रक्ष पालने । अक्षौ
व्याप्तौ । वाऽक्षः शिति श्नुः । उश्रोः गुणोऽङ्किति, अक्ष्णोति
अक्ष्णुवन्ति आक्ष्णोत् आक्षीत् आनक्ष अक्षिता अष्टा । तक्षौ तक्षणे ।
तक्षः स्वार्थे वा श्रुः शिति, तक्ष्णोति काष्ठं, तक्षति । काक्षु
कांक्षायां, अकांक्षीत् चकांक्ष ॥ इति परस्मैपदं ॥

गाङ् गतौ, गाते गाते । अनतोऽन्तोऽदात्मने, गाते अगास्त ।

स्मिङ् ईपद्धसने, स्मयते अस्मेष्ट । डीङ् विहायसा गतौ, अडयिष्ट
अडयिद्वम् अडयिध्वम् । पूङ् पवने । धृङ् अवध्वंसने, धरते ।
ऋवर्णात्सिजाशिषावनिटौ किद्वदात्मने, धृपीष्ट । देङ् त्रैङ्
पालने । देर्दिङ्गिः परोक्षायां न च द्विः, दिग्ये दिग्यिरे । इश्च
स्थादः आत्मनेपदे, चात्सिच् कित्, अदित अदिपाताम् । प्यैङ्
वृद्धौ । दीपजनबुधपूरितायिप्यायो वा ते जिच् तलुक् च,
अप्यायि अप्यायिष्ट । प्यायः पीः परोक्षायङोः, पिप्ये । अकुङ्
लक्षणे, आनङ्के । लोकङ् दर्शने, लुलोके । रेकृ शकुङ् शङ्कायाम्,
अशङ्किष्ट । श्लाघृङ् कत्थने । लोचृङ् दर्शने । पिचि सेचने । पचुङ्
व्यक्तीकरणे । एजृ भ्रेजृ भ्राजि दीप्तौ, एजांचक्रे एजामास एजां-
बभूव भ्रेजे बभ्राजे । तिजि क्षमानिशानयोः । गुप्तिजो गर्हाक्षान्तौ
सन्, तितिक्षते तेजते । स्फुटि विकसने । चेष्टि चेष्टायाम् ।
वेष्टि वेष्टने । वटुङ् एकचर्यायाम् । मडुङ् मार्जने । घुणि घूर्णि
भ्रमणे । पणि व्यवहारस्तुत्योः, पणायति, व्यवहारे पणते । यतैङ्

भ्वाद्यात्म-
पदिनः

॥ ४२ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
आख्याते

॥ ४३ ॥

प्रयत्ने, येते । नाथृङ् उपतापैश्वर्याशीष्णु । आशिषि नाथः
कर्त्तर्यात्मने, नाथते नाथति । वदुङ् स्तुत्यभिवादनयोः, ववन्दे ।
भदुङ् सुखकल्याणयोः । स्पदुङ् किञ्चिच्चलने । क्लिदुङ् परि-
देवने । मुदि हर्षे । ददि दाने, दददे । हदि पुरिषोत्सर्गे । स्वदि
आस्वादने । षूदि क्षरणे । ह्लादैङ् शब्दे सुखे च । एधि वृद्धौ ।
स्पद्धि संघर्षे । दधि धारणे । पनि स्तुतौ, पनायति पेने । मानि
पूजायाम् । शान्दान्मानबधात् निशानार्जवविचारवैरूप्ये
स्वार्थे सन् दीर्घश्चेतः । सन्यस्य पूर्वस्थेः । मीमांसते । दुवेष्ट
कपुङ् चलने । त्रपौषि लज्जायाम्, त्रेपे तत्रपे त्रपिपीष्ट
त्रप्सीष्ट । गुपि गोपनकुत्सनयोः, जुगुप्सते । गलिभ धाष्टर्थे ।
ष्टभु स्कभु स्तम्भे । रभि राभस्थे । डुलभिष् प्राप्तौ । क्षमौषि
सहने, चक्षमिषे चक्षणे । कमूङ् कामनायां । कमोर्णिङ्,
कामयते । णेरनिव्यशिति लुक् । आद्योऽश एकस्वरो द्विः परो-
क्षाङ् । असमानलोपे सन्वल्लघुनि ङे णौ इः । लघोर्दीर्घो-

ऽस्वरादेरसमानलोपे ङे पूर्वस्य, अचीकमत अचकमत । अयि गतौ ।
उपसर्गस्यायौ रो लः, पलायते । दयायास्कासः परोक्षाया
आम्, अयांचक्रे । दयि दानगतिहिंसादहनेषु । पूयैङ् दुर्गन्धवि-
शरणयोः । तायृङ् सन्तानपालनयोः । कलि शब्दसंख्यानयोः ।
पेवृङ् सेवने । परिनिवेः सिचो द्वित्वेऽप्यपि षः, न्यपेवत । का-
शृङ् दीप्तौ । क्लेशि विवाधने । भाषि च व्यक्तोक्तौ । संसृङ्
प्रमादे । कासृङ् शब्दकुत्सायाम् । भासि दुभ्लासि दुभ्रासि
दीप्तौ, भ्रेसे बभ्रासे भ्लास्यते भ्लासते । रासृङ् शब्दे । आङ्
शसुङ् इच्छायां । ग्रस् ग्लस् अदने । ईहि चेष्टायां । गहिं कुत्सने ।
ऊहि तर्के, उपसर्गादस्योहो वात्मने । उपसर्गादूहो ह्रस्वः,
समुह्यात् । गाहौङ् विलोडने । दाक्षि वृद्धौ शैष्ये च । शिक्षि
विद्योपादाने । भिक्षि याच्यायाम् । दीक्षि मौण्ड्येज्योपनयननिय-
मव्रतादेशेषु । ईक्षि दर्शने ॥ इत्यात्मनेपदम् ॥

श्रिग् सेवायाम्, अशिश्नियत् शिश्रिये । णीग् प्रापणे, अनै-

श्वाद्यात्म-
पदिनः

॥ ४३ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
आख्याते
॥ ४४ ॥

पीत् । हृग् हरणे । भृग् भरणे । धृग् धरणे । डुकृग् करणे । कृग्-
नादेरुः शिति, करोति । अतः शित्युत् कृगोऽविति, कुरुतः
कुर्वन्ति । कृगो यि चोतो लृक् चाद्रम्यविति, कुर्मः कुरुते ।
कुरुच्छुरो न दीर्घः, कुर्यात् । गन्धनावक्षेपसेवासाहस-
प्रतियत्नप्रकथनोपयोगे कृगः आत्मने, उत्कुरुते । अधेः
प्रसहने, तं हाधिचक्रे । डुयाचृङ् याच्ञायाम् । डुपचीष् पाके ।
राजृग् दुभ्राजी दीप्तौ, रेजतुः रराजतुः । भर्जी सेवायाम् । रञ्जी
रागे, रजति । कुषिरञ्जेव्याप्ये वा परस्मै च कर्त्तरि श्यः,
रज्यति स्वयं वस्त्रं, अरांक्षीत् । मेधृग् मेधाहिंसासंगमेषु । बुधृग्
बोधने, अबोधीत् । खनृग् अवदारणे, अखानीत् अखनीत् चखने
खायात् खन्यात् । दानी अवखण्डने, दीदांसते । शानी तेजने,
शीशांसते । शपी आक्रोशे । अली भूषणपर्याप्तिवारणेषु ।
धावृग् गतिशुद्धयोः । भेषृग् भये । लषी कान्तौ, लष्यति लपति
लषते । चषी भक्षणे । त्विषी दीप्तौ । दासृग् दाने । माहृग्

माने । गुहौग् संवरणे । गोहः स्वरे उपान्त्यस्योत्, निगूहते ।
स्वरेऽतः सको लृक्, अघुक्षाताम् अघुक्षन्त । दुहदिहलिहगुहो
दन्त्यात्मने वा सको लृक्, अगुहहि अघुक्षावहि ॥ इत्युभयपदं ॥

द्युति दीप्तौ, द्योतते । द्युद्भ्योऽद्यतन्यां वात्मने, अद्युतत्
अद्योतिष्ट । द्युतेरिः पूर्वस्य परोक्षायां, दिद्युते । रुचि अभिप्रीत्यां
च । शुभि दीप्तौ । क्षुभी संचलने । संभूङ् विश्वासे । भ्रंशूङ् संसृङ्
अवसंसने । ध्वंसृग् गतौ च । वृतुङ् वर्त्तने, अवृतत् अवर्तिष्ट । न वृद्भ्यः
परस्मै स्ताद्यशित इट् । सिजाशिषावात्मने नाम्युपान्त्येऽनिटौ
किद्वत्, वृत्सीष्ट । वृद्भ्यः स्यसनोर्वा कर्त्तर्यात्मने, वर्त्तिष्यते
वत्स्यते । स्यन्दौङ् प्रश्रवणे । निरभ्यनोश्च स्यन्दस्याप्राणिनि
कर्त्तरि वा षः, चात्परिनिवेः, पथः निष्प्यन्दते निस्स्यन्दते ।
वृधौङ् वृद्धौ । कृपौङ् सामर्थ्ये । ऋर लृलं कृपोऽकृपीटादिषु,
कल्पते अकल्पत् अकल्पिष्ट अकल्पन्त चकल्पे । कृपः श्वस्तन्यां
वात्मने कर्त्तरि, कल्पितासे कल्पासि । इति द्युतादिवृतादी-

भ्वादिषु
द्युतादि
वृतादी

॥ ४४ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
आख्याते
॥ ४५ ॥

वृद्धणौ ॥ ज्वल दीप्तौ, अज्वलत् । कुच संपर्चनकौटिल्यप्रति-
ष्टम्भविलेखनेषु । पल्ल गतौ । श्वयत्यसूचपतः श्वास्थवोचप-
प्तमङ्गि, अपप्तत् । कथे निष्पाके । मथे विलोडने । पद्म विशर-
णगत्यवसादनेषु, सीदति । सदोऽप्रतेः परोक्षायां त्वादेः षः,
निषीदति । श्रुसदवस्म्यः परोक्षा वा भूते, निपसाद । शङ्ख
शातने । शदेः शिति कर्त्तर्यात्मने, शीयते अशादीत् । बुध
अवगमने । दुग्मू उद्गिरणे (वमने), वेमतुः ववमतुः । भ्रमू भ्रान्तौ,
भ्राम्यति भ्रमति भ्रेमतुः वभ्रमतुः । चल कम्पने । बल प्राणन-
धान्यावरोधयोः । क्रुश आह्वानरोदनयोः । रुह जन्मनि, अरुक्षत् ।
रमि क्रीडायाम् । व्याङ्ग्यरे रमः परस्मै, विरमति । पहि सहने ।
असोङ्सिबुसहस्सटां परिनिवेः सः षः, परिपहते ।
स्तुस्वञ्जश्चाटि नवा पूर्ववत्पर्यादेः, पर्यपहत पर्यसहत ॥
इति ज्वलादयः॥

यजी देवपूजासंगतिकरणदानेषु, यजति अयष्ट । यजादि-

वशवचः सस्वरान्तस्था खृत्पूर्वा परोक्षायां, इयाज ।
यजादिवचः किति परस्या अपि खृत्, ईजतुः इयजिथ इयष्ट ।
व्येग् तन्तुसन्ताने, व्ययति व्ययते । ज्याव्येव्यधिव्यचि-
व्यथेरिः पूर्वस्य, विव्याय विव्यतुः । व्यस्थव्णवि नात्वं,
विव्ययिथ । वेग् संवरणे । वेर्वग् वा परोक्षायाम्, उवाय ।
वेरयो न खृत्, ववौ ववतुः । अविति वाऽयन्तस्य खृत्,
खृत् सकृत्, ऊवतुः । न वयो य् खृत्, ऊयतुः । ख्वोः प्वग्-
व्यञ्जने लुक्, उवयिथ उवथ । हेग् स्पर्द्धाशब्दयोः, ह्वयति ह्वयते ।
द्वित्वे ह्वो खृत्, जुहाव जुहुवतुः । ह्वालिप्सिचोऽयतन्यामङ्,
आह्वत् । वात्मनेऽङ् ह्वादेः, आह्वत आह्वास्त । दुवपी वापे,
उवाप ऊपतुः उप्यात् । वही प्रापणे, उवाह । द्वोश्चि गतिवृद्धयोः,
श्वयति अश्वत् अशिश्चियत् अश्वयीत् । वा परोक्षायङि श्वेर्वृत्,
शुशाव शिश्वाय शूयात् । वद व्यक्तायां वाचि, उदतुः ।
दीप्तिज्ञानयत्नविमत्युपसंभाषोपमन्त्रणे वदः कर्त्तर्या-

भ्वादिषु
यजादयः

॥ ४५ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
आख्याते

॥ ४६ ॥

त्मने, वदते विद्वान्स्याद्वादं । व्यक्तवाचां सहोक्तौ, संप्रवदन्ते
ग्राम्याः । विवादे वा । वस निवासे, उप्यात् वत्स्यति ॥ इति
यजादयः ॥

घटिष् चेष्टायाम् । व्यथिष् भयचलनयोः, विव्यथे । प्रथिष्
प्रख्याने । म्रदिष् मर्दने । जित्वरिष् संभ्रमे । श्रा पाके । रगे
शङ्कायाम् । लगे संगे । ज्वर रोगे । ज्वल दीप्तौ ॥ इति
घटादयः ॥ इति भुवादयः ॥

अथादादिः । अदप्सा भक्षणे, अत्ति । हुधुटो हेर्धिः,
अद्वि अत्तात् । अदश्चाट् शितोर्दिस्योः, चाद्रुत्पञ्चकात्, आदत्
आदः । घस्लृ सनद्यतनीघञचल्यदः, अघसत् । परोक्षायां
नवा, जघास आद । वा द्विषातोऽनः पुस्, अप्सुः अप्सान् ।
भा दीप्तौ । या प्रापणे । वा गतिगन्धनयोः । ण्णा शौचे, सस्नौ
सस्नतुः । द्रा कुत्सितगतौ । पा रक्षणे, अपासीत् पायात् । दाव् लवने,
अदासीत् । ख्या कथने । शास्त्यसूवक्तिख्यातेरङ् अद्यतन्यां,

आख्यत् । मा माने, अमासिषुः मेयात् । इ स्मरणे, अध्येति
अधीतः । इको वा स्वरेऽविति शिति यः, अधियन्ति अधीयन्ति ।
एत्यस्तेर्वृद्धिर्ह्यस्तन्याममाङा, आयन् । इणिकोर्गाऽद्यत-
न्यां, अगात् । इण् गतौ, एति । ह्णिणोरप्विति शिति स्वरे
य्वौ, यन्ति अगात् इयाय । इण इय् स्वरे, ईयतुः । आशिषीण
उपसर्गात्किञ्चित् यि ह्रस्वः, उदियात् । षु प्रसवैश्वर्ययोः ।
उत और्विति व्यञ्जनेऽद्वेः, सौति । धूग्सुस्तोः परस्मै
सिच आदिरिट्, असावीत् । तु वृत्तिहिंसापूरणेषु । यङ्गुरुस्तो-
र्बहुलं व्यञ्जनादौ विति परादिरीत्, तवीति तौति । यु मिश्रणे,
यौति । णु स्तुतौ, अनावीत् नुनाव । क्षणु तेजने । स्नु प्रस्रवणे,
सुस्नोथ । स्नोरनात्मने स्ताद्यशित आदिरिट्, सुस्नविथ ।
दुक्षुरुकु शब्दे, रौति रवीति अरौपीत् । रुदृ अश्रुविमोचने ।
रुत्पञ्चकाच्छिदयो व्यञ्जनादेरादिरिट्, रोदिति । दिस्यो-
रीट् रुत्पञ्चकात्, अरोदीत् अरुदत् । जिप्वप् शयने, स्वपिति

भवादौ
घटादयः

॥ ४६ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
आख्याते

॥ ४७ ॥

सुप्वाप । स्वपेर्यङ्गे च गृत् , चात्किति, सुपुपतुः । अवः स्वपः,
निर्दुःसुवेः स्वपः सः षो, न चेद्वोऽन्ते, निःष्वपिति । अनश्चस
प्राणने । द्वित्वेऽप्यन्तेऽप्यनितेर्णः, परेस्तु वा, प्राणिति पर्य-
णिति पर्यनिति अश्वासीत् । जक्ष भक्षणहसनयोः । अन्तो नो लुक्
द्व्युक्तजक्षपञ्चकाच्छितोऽवितः, जक्षति । एषामीर्व्यञ्जनेऽदः
द्व्युक्तजक्षपञ्चकस्यादः शित्यविति, जक्षीतः । द्व्युक्तजक्षपञ्चतः
शितोऽवितोऽनः पुस्, अजक्षुः । दरिद्रा दुर्गतौ । इदरिद्रः शित्य-
विति व्यञ्जने, दरिद्रितः । श्रश्वातो चाद् द्व्युक्तजक्षपञ्चकस्य
लुक् शित्यविति, दरिद्रति दरिद्रियात् दरिद्राञ्चकार औवचनात्
ददरिद्रौ । अशित्यस्सन्णकचूणकानटि दरिद्रो लुक्,
दरिद्रयात् । दरिद्रोऽद्यतन्यां वा लुक्, अदरिद्रीत् अदरि-
द्रासीत् । जागृ निद्राक्षये । व्यञ्जनाद्देर्लुक् सश्च दः, अजागः ।
जागुर्जिणवि वृद्धिः, जजागार जागराञ्चकार । जागुः
किति गुणः, जजागरतुः जागर्यात् । चकासु दीप्तौ । सो

धि वा लुक्, चकाधि चकाद्धि अचकात् । सेः स्द्वाश्च
रुर्वा व्यञ्जनात्, चाल्लुक्, अचकाः अचकाद्वा । शासू अनुशिष्टौ,
शास्ति । इसासः शासोऽङ्ग्यञ्जने क्किति, शिष्टः शासति ।
शासस्हनः शाध्येधिजहि हिना, शाधि अशिपत् । वच भाषणे,
अवक् अवोचत् ऊचतुः । विद् ज्ञाने, वेत्ति । समो गमृच्छि-
प्रच्छिश्चुचित्स्वरत्यर्त्तिहृश आत्मने । वेत्तेर्नवाऽऽत्मनेऽन्तो
रत्, संविद्रते संविदते । तिवां णवः परस्मै वेत्तेर्वा, विवेद ।
पञ्चम्याः कृग्वाऽऽम् कित् वेत्तेः । वेत्तेः किदाम्, विदाङ्करोतु
वेत्तु अवेद् अवेः । हन हिंसागत्योः । यमिरमिनमिगमि-
हमिमनिवनतितनादेर्धुटि क्किति लुक्, हतः घ्नन्ति ।
हनो रादेर्नो णः, ग्रहणित् । वामि वा, ग्रहणिमि ग्रहन्मि । जिणवि
घन्, जघान जघ्नतुः । हनो वध आशिष्यजौ, वध्यात् ।
अद्यतन्यां वा त्वात्मने, अवधीत् । अस भुवि । श्रास्त्यो-
र्लुक् शित्यविति, स्तः । अस्तेः सि सलुक् हस्त्वेति, असि

अदादौपर-
स्मैपदिनः

॥ ४७ ॥

आसीत् आसन् । अस्तिब्रुवोर्भूवचावशिति, बभूव । यङ्लुप्
अदादौ । इति परस्मैपदं ॥

इङ् अध्ययने, अधीयाते अध्यैष्ट । वाऽव्यतनीक्रियाति-
पत्त्योर्गीङ् इङः, अध्यर्गीष्ट । गाः परोक्षायाम् इङः, अधिजगे ।
शीङ् स्वप्ने । शीङ् एः शिति, शेते । शीङो रदन्तः, शेरते । षूङ्
प्रसवे, सुवाते । सूतेः पञ्चम्यां न गुणः, सुवै । इडि स्तुतौ, इष्टे ।
ईशिङः सेध्वेस्वध्वमोरादिरिट्, इडिषे । ईरि गतिकम्पनयोः,
ईर्त्ते । ईशि ऐश्वर्ये, ईशिध्वम् । आङ् शास्त्रङ् इच्छायाम्, आशा-
स्महे । आसि उपवेशने । चक्षि व्यक्तोक्तौ । चक्षो वाचि
क्शाङ् ख्याङ् शिति, चक्षे ख्यासीष्ट ॥ इत्यात्मने पदं ॥
ऊर्णुङ् आच्छादने । वोर्णोर्व्यञ्जनादौ विति औः, ऊर्णोति
ऊर्णोति । न दिस्योः, और्णोत् । स्वरादेर्द्वितीयः एकस्वरोऽशो
द्विः । न बदनं संयोगादि द्विः । अयि रो न द्विः, ऊर्णुनाव ।
वोर्णोरिङ् ङिद्वत्, ऊर्णुनविथ ऊर्णुनविथ । वोर्णुगः सेटि

सिचि वृद्धिः, और्णावीत् और्णवीत् । ब्रूङ् व्यक्तोक्तौ ।
ब्रूतेः परादिव्यञ्जनादौ वितीत्, ब्रवीति । ब्रूङः पञ्चानाम् त्वां
पञ्च णव आहश्च, आहुः आत्थ । द्विपी अप्रीतौ । दुही क्षरणे,
धोक्ष्यति । दिही लेपे । लिही आस्वादने, लेढि । ण्डुङ् स्तुतौ ।
उपसर्गात्सुङ् सुवसोस्तुस्तुभोऽव्यप्यद्वित्वे षः, अभ्यष्टौत्
॥ इत्युभयपदं ॥

हु दानादनयोः । हवः शिति द्विः, जुहोति जुहति
जुहुधि । पुस्पौ गुणः, अजुहवुः अहौपीत् । भीहीभृहोस्तिव्व-
द्राम्, जुहवांचकार जुहाव । ओहाक् त्यागे । हाकः शित्य-
विति व्यञ्जने ईर्वा, जहितः जहीतः जहति । यि लुक् शिति
हाकः, जह्यात् । आ च हौ चादिदीतौ, जहाहि जहीहि जहिहि
अजहुः हेयात् । जिभी भये, विभेति । भियो नवा शित्य-
विति व्यञ्जने इः, विभितः विभीतः विभयांचकार विभाय । ही
लज्जायां, जिहेति जिहीतः जिह्यति । पृ पालनपूरणयोः ।

पृभृमाहाडामिः शिति पूर्वस्य, पिपत्तिं । ओष्ठ्यादुर् ऋतः
क्लिङ्गति उपान्त्यस्यापि, पिपूर्तः पिप्रति पूर्यात् । ऋ गतौ,
प्रित्यादिना इयत्ति इति परस्मैपदं ॥

ओहाङ् गतौ, जिहीते । माङ् माने, मिमीते मिमते ममे
॥ इत्यात्मनेपदं ॥

डुदाग् दाने, ददाति दत्तः दद्यात् । हौ द एर्न च द्विः,
देहि अदात् अदित । डुधाग् धारणे च, धागस्तथोश्चस्त्वोर्दः
धत्तः दधति धद्ध्वम् । डुभृग् भरणपोषणयोः, विभर्ति विभरां-
चकार बभार । ऋवर्णश्च्युर्णुगः कितो नेट्, वभृषे ॥ इति
ह्रादिगणः । इति अदादयः कितः ॥

दिव् क्रीडाजयेच्छापणिद्युतिस्तुतिगतिषु । दिवादेः श्यः ।
भ्यादेरिति दीव्यति । जृष् जृषूजरसि, जीर्यति अजरत् अजारीत्
जेरतुः जजरतुः जीर्यात् जरिता जरीता । शो तक्षणे । ओतः श्ये
लुक्, श्यति अशात् अशासीत् । दो छो छेदने । पो अन्तर्कर्मणि ।

नृतै नर्तने । कृतचृतनृतचृततृदोऽसिचः सादेर्वाऽशितीद्,
नर्तिष्यति नत्स्यति । व्यध ताडने । ज्याव्यधः क्लिङ्गति य्वृत्,
विध्यति विविधतुः अव्यात्सीत् । पिवू ऊतौ, निपीव्यति । षिवू
निरसने, णीव्यति । त्रसै भये, त्रेसतुः तत्रसतुः । पुष पुष्टौ, अपु-
पत् पोष्टा । क्षुध बुभुक्षायां । शुध शुद्धौ । क्रुध क्रोपे । पिधू सिद्धौ,
असैत्सीत् । गृधू गार्ध्वे । तृपौ ग्रीतौ । दृपौ हर्षमोचनयोः, अदा-
प्सीत् अदपत् । लुभ गार्ध्वे । क्षुभ चलने । नशौ अदर्शने । नशो
ध्रुष्टिस्वरान्नोऽन्तः । नशः शः, शान्तनशो रादेर्नो णः, प्रणश्यति ।
नशेर्नेश् वाऽङि, अनेशत् अनशत् । अंशू अधःपतने, अश्यति
अभ्रंशीत् वभ्रंशतुः । शुष शोषे, शोष्टा । दुष वैकृत्यै । श्लिष
आलिङ्गने, श्लिषोऽनिटोऽद्यतन्यां सक्, अश्लिषत्, नासच्चाश्लेषे ।
जितृष पिपासायां । तुष तोषे । रुष रोषे । असू क्षेपणे, अस्थत् ।
यसू प्रयत्ने । शमू दमू उपशमे । शमसप्तकस्य दीर्घः श्ये,
शाम्यति । श्रमू खेदतपसोः । क्लमू ग्लानौ । मुहौ मोहे । डुहौ

मध्यम
सिद्धप्रभा
आख्याते

॥ ५० ॥

द्रोहे । ष्णिहौ प्रीतौ ॥ इति पुषादयः ॥ इति परस्मैपदं ॥
पूडो प्राणिप्रसवे, स्रयते सुषुविषे । दूड् परीतापे । दीङ् क्षये, अदा-
स्त । दीय् दीङ्ः किङति खरे, दिदीये । यवकिङति दीङ् आः ।
दाता लीङ् श्लेषणे, लीयते । लीङ्लिनोर्वाऽऽद्यवकिङति,
लाता ॥ इति स्वादिः ॥ पदि गतौ । जिच् ते पदेस्तलुक् च,
उदपादि । बुधि मनि ज्ञाने, भोत्स्यते अवोधि अमत । जनै
जातौ । जा ज्ञाजनोऽत्यादौ शिति, जायते जज्ञे । न जनवधः
कृति जिणति औ च वृद्धिः, अजनि अजनिष्ट । दीपै दीप्तौ, अदीपि ।
क्लिशिङ् उपतापे ॥ इत्यात्मनेपदं ॥ शकी मर्षणे । शुचृगै
पृतीभावे । रञ्जी रागे । शपी आकोशे । मृपी तितिक्षायां । णही
बन्धने, नह्यते अनात्सीत् ॥ इति दिवादिगणाश्चित् ।

पुग् पीडास्नानयोः । स्वादेः श्नुः शिति, निषुणोति । वम्य-
विति वा असंयोगादोर्लुक्, निषुण्वः निषुण्वः । सुगः स्यसनि
न षः, निसोप्यति असावीत् । डुमिग् प्रक्षेपणे । मिमीगोऽखल-

चलि यवकिङति आः, अमासीत् । चिग् चयने । चेः किर्वा
सन्परोक्षयोः, चिकाय चिचाय चिक्ये । धूग् कम्पे, अधावीत् ।
स्तृग् आच्छादने । इट् सिजाशिषोरात्मने संयोगादेः ऋतो
वादिरिट्, स्तरिषीष्ट । ऋवर्णादनिटौ सिजाशिषावात्मने कित्,
स्तृपीष्ट । कृग् हिंसायां । वृग् वरणे ॥ इत्युभयपदं ॥ हि गति-
वृद्धयोः, ग्रहिणोति । अङ्गे हिहनो हो घः पूर्वात्, जिघाय ।
श्रु श्रवणे, शृणोति । डुदु उपतापे । पृ प्रीतौ । स्मृ पालने च ।
शक्ल शक्तौ । आप्ल व्याप्तौ, आप्नुवन्ति आप्नुहि आपत् ।
कृवु हिंसाकरणयोः, कृणोति । धिवु गतौ, धिनोति ॥ इति
परस्मैपदं ॥ अशौङ् व्याप्तौ, आक्षीत् आनशे ॥ इति
स्वादयष्टितः ॥

तुदी व्यथने । तुदादेः शः शिति, तुदति । भ्रस्जी पाके ।
ग्रहवृश्चभ्रस्जप्रच्छः किङति य्वृत्, भृज्जति । भृज्जो भर्ज् वाऽ
शिति, बभर्ज बभ्रज्ज बभर्ष्ट भृज्ज्यात् भर्ष्टा । क्षिपी प्रेरणे, अक्षै-

स्वादयः

॥ ५० ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
आख्याते

॥ ५१ ॥

प्सीत् । मिल संगमे । मुच्ल मोक्षे । मुचादितृफट्टफगुफशुभोभः
शो नोऽन्तः स्वरात्, मुञ्चति अमुचत् । पिची क्षरणे । विद्ल लाभे,
विन्दति । लुप्ल छेदे । लिपी उपचये, लिम्पति । इत्युभयपदं ।
कृतै छेदने, कृन्तति कर्तिष्यति कत्स्यति । खिद खेदे, खेत्ता ॥
इति मुचादिः ॥ मृ प्राणत्यागे । म्रियतेरद्यतन्याशिषि
चात्मनेपदं, चाच्छति, म्रियते ममरतुः अमृत मृषीष्ट । कृ क्षेपे ।
किरो लवने उपात् स्सडादिः । प्रतेश्च वधे । अपाच्चतुष्पा-
दपक्षिणुनि हृष्टान्नाश्रयार्थे । अपस्किरः आत्मने, अपस्किरते
चकरतुः अकारीत् । गृ निगिरणे । नवा स्वरे ग्री रो लः, गिलति
गीर्यात् । लिख अक्षरन्यासे । त्वच संवरणे । ओत्रश्चौ छेदने,
वृश्चात् । ऋच्छ इन्द्रियप्रलयमूर्तिभावयोः, आनर्च्छ । विच्छ गतौ,
विच्छायेत् । प्रच्छ प्रश्ने, पृच्छति । अनुनासिके च छ्वः शूट्
चात् धुडादौ, अप्राक्षीत् पप्रच्छ प्रष्टा । उच्छै समाप्तौ । म्लिच्छ
उत्क्लेशे । उच्छु उच्छे । सृज विसर्गे, ससर्जिथ ससृष्ट अस्त्राक्षीत् ।

78469

टुमस्जो शुद्धौ । मस्जेः सो नो धुटि, ममङ्क्थ । मुण प्रतिज्ञाने ।
चृतै हिंसाग्रन्थयोः, चर्तिष्यति चत्स्यति । नुद प्रेरणे, अनौत्सीत् ।
तृफ तृफ गुप्तौ, तृम्फति । स्पृश स्पर्शे, स्प्रक्ष्यति स्पर्क्ष्यति ।
विश प्रवेशे । मृश विचारे, अमार्क्षीत् अमृक्षत् । इष इच्छायां,
इच्छति एषिता एष्टा । कुट कौटिल्ये । कुटादेर्द्विद्वज्जिणत्,
चुकुटिथ । गु पुरीपोत्सर्गे । धु गतिस्थैर्ययोः । णू स्तवने । चुट
छुट चुट छेदने । स्फुर स्फुरणे । निर्नेः स्फुरस्फुलोः पो वा,
निःस्फुरति । वेर्वा, विष्फुलति । इति परस्मैपदं । इति
कुटादयः ॥ पृङ् व्यायामे, व्याप्रियते । दृङ् आदरे, आदरे ।
ष्वञ्ज सङ्गे । स्वञ्जश्चोपसर्गनाम्यादेः पो द्वित्वेऽपि परो-
क्षायां त्वादेः, अभिपस्वजे । स्वञ्जेर्नवाऽवित्परोक्षा कित्,
अभिपस्वजे । इत्यात्मनेपदं, इति तुदादयस्तितः ॥

रुधृग् आवरणे । रुधां स्वराच्छनो नलुक् च, रुणद्धि रुन्दः
रुन्द्वे अरुणत् अरौत्सीत् । विचृग् पृथग्भावे । युजृग् योगे । भिदृग्

तुदादयः

॥ ५१ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
आख्याते
॥ ५२ ॥

विदारणे । छिदृग् द्वैधीकरणे । उद्धृद्ग् दीप्तिदेवनयोः । उत्तृद्ग्
हिंसानादरयोः ॥ इत्युभयपदं ॥ भञ्जो भङ्गे, भनक्ति । भुज
पालनाभ्यवहारयोः, भोक्ता । अञ्जो व्यक्तिप्रक्षणकान्तिगतिषु,
आनक् । सिचोऽञ्जोरादिरिट्, आञ्जीत् । शिष्ल विषेषणे, शिण्ठि ।
पिष्ल पेषणे । हिंसु हिंसायां ॥ इति परस्मैपदं ॥

खिदि दैन्ये विदि विचारणे । जिह्न्धैङ् दीप्तौ, समिधां-
चक्रे ॥ इत्यात्मनेपदं ॥ पित एते रुधादयः ॥

तनूग् विस्तारे, तनोति तनुते । तन्भ्यो वा तथासि
न्णोश्च सिचो लुप् न चेद्, अतत अतनिष्ट । क्षणू क्षिणूग्
हिंसायां, अक्षणीत् । घृणूग् दीप्तौ । षणूग् दाने । सनस्तत्रा वा
नलुकि, असात असत ॥ इत्युभयपदं ॥ वनूङ् याचने ।
मनूङ् अवबोधे । इत्यात्मनेपदं । इति यितस्तनादयः ॥

डुकीग् क्रयणे । क्रयादेः शिति श्ना, क्रीणाति क्रीणीते
क्रीणते । प्रीग् तृप्तिकान्त्योः । मीग् हिंसायां, अमास्त । षिग्

बन्धने । ग्रही उपादाने, गृह्णाति, गृह्णीतः । व्यञ्जनाच्छनाहे-
रानः, गृहाण । गृह्णोऽपरोक्षायां दीर्घ इट्, ग्रहीता । पूग्
पचने । प्वादेर्ह्रस्वः शित्यत्यादौ, पुनाति । लृग् छेदने । धृग्
कम्पे । स्तृग् आछादने । वृग् वरणे ॥ इत्युभयपदं ॥ ज्या वयो-
हानौ । दीर्घमवोऽन्त्यं य्वृत्, जीनाति । ली श्लेषणे । शृ हिंसायां ।
ऋः शृदृप्रः परोक्षायां वा, शशरतुः शश्रतुः । पृ पालनपूरणयोः ।
टृ विदारणे । गृ शब्दे । इति प्वादिः । ज्ञा ज्ञाने, जानाति ।
मन्थ विलोडने । ग्रन्थ संदर्भे । बन्ध बन्धने । अश् भोजने ।
मुष स्तेये । पुष पुष्टौ ॥ इति परस्मैपदं ॥ वृङ् संभक्तौ
॥ इत्यात्मनेपदं ॥ इति क्रयादयः शितः ।

चुर स्तेये । चुरादिभ्यो णिच्, चोरयति, णीत्यादि-
नां डे । उपान्त्यस्यासमानलोपिशास्वृदितो डे णौ ह्रस्वः,
अचूचुरत् । आमन्तात्वाय्येत्नावयू णेः, चोरयामास, चोर्यात्
चोरयिता । टकु बन्धने, टङ्कयति टङ्कति, अनित्यो णिच् । अर्क

परस्मैपद-
मात्मने
पदौ.
क्रयादयः

॥ ५२ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
आख्याते

॥ ५३ ॥

स्तवने, आर्किंकत् । पूज पूजायां । रुज हिंसायां । लुट स्तेये ।
घट्ट सञ्चलने । ओलडु उत्क्षेपे । पीड गहने । भ्राज भास भाष-
दीपपीडजीवभीलकणरणवणभणश्रणह्वेहेटलुटलुपलपां
नवा णावुपान्त्यस्य ह्रस्वः, अपिपीडत् अपीपिडत् । तड
आघाते । खुडु भेदे । कडु खण्डने च । मडु भूषायां । श्रण दाने,
अशश्राणत् अशिश्रणत् । चितु स्मृत्यां । कृत संशब्दने । कृतः
कीर्तिः । ऋहवर्णस्य डे वा णावुपान्त्यस्य, अचीकृतत् अचि-
कीर्तत् । प्रथ प्रख्याने । स्मृहृत्वरप्रथभ्रदस्तृष्टृशोरः असमान-
लोपे डे णौ, अपप्रथत् । छद संवरणे । बुध हिंसायां । गर्ध
गाध्यै । बन्ध संयमने, अवीवधत् । व्यय क्षये । यत्रु सङ्कोचे ।
श्वभ्र गतौ । तिल स्नेहने । लक्ष शौचे । तुल उन्माने । सान्त्व
सामप्रयोगे । लुष हिंसायां । रुष रोषे । पुस अभिमर्दने । पक्षि
परिग्रहे । लक्ष्मी दर्शनाङ्कनयोः ॥ इतोऽर्थविशेषे-ज्ञा मारणादि-
नियोजनेषु । मारणतोषणनिशाने ज्ञश्च णिच्यणिचि णौ ह्रस्वः,

जिणम्परे तु वा दीर्घः । अर्त्तिरीवलीहीक्नूयिश्माय्यातां णौ
पुरन्तः, ज्ञपयति अजिज्ञपत् । चर्च अध्ययने । नवगण्युक्ता हिंसा-
र्थाश्च स्वार्थे ण्यन्ताः । कृत अवकल्कने । अम रोगे । भूष
अलङ्कारे । अर्ह पूजायां । मोक्ष असने । घुष विशब्दने, अविश-
ब्दार्थस्य घुपेरनित्यो णिच्, जुघुषुः । वश्चि प्रलम्भने । तर्जि
संतर्जने । वस्ति गन्धि अर्दने । शम आलोचने । तन्त्रि कुटुम्ब-
धारणे । मन्त्रि गुप्तभाषणे । स्पशि ग्रहणश्लेषणयोः, अपस्पशत् ।
भर्त्सि संतर्जने । अथ अदन्ता णिच्येव । अङ्क लक्षणे । अतोऽ-
शिति लुक्, अङ्कयति । आङ्किक्त् । सुख दुःख तत्क्रियायां,
अल्लुकः स्थानित्वात् सुखयति । अध पापकरणे । सभाज प्रीति-
सेवनयोः । दण्ड निपातने । गण संख्याने । ई च गणो डे चादः,
अर्जागणत् अजगणत् । यथादर्शनमन्यत्राचीकथत् । कथ वाक्य-
प्रबन्धे । स्तन गर्जे । ध्वन शब्दे । भाम क्रोधे । साम सान्त्वने ।
सूत्र सूत्रणे । मूत्र प्रश्रवणे । कुमार क्रीडायाम् । कल संख्यानग-

चुरादयः

॥ ५३ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
आख्याते
॥ ५४ ॥

त्योः । शील उपधारणे । रस आस्वादनस्नेहनयोः । मह पूजायां ।
स्पृह ईप्सायां ॥ इति परस्मैपदं ॥ मृगण् अन्वेषणे । अर्थङ्
याचने । संग्रामङ् युद्धे ॥ इत्यात्मनेपदं ॥ युज संपर्चने । युजा-
देर्नवा स्वार्थे णिच्, योजयति योजति । प्रीग् तर्पणे । धूग्प्रीगोर्नः
णौ, प्रीणयति । धूग् कम्पने, धूनयति । मार्ग अन्वेषणे । अर्चिं
पूजायां । विद भाषणे । वद संदीपने । ईर क्षेपे । धृष प्रसहने ।
गर्ह निन्दने ॥ इति युजादिः ॥ इति चुरादयो णितः ।
प्रयोक्तव्यापारे णिग् वा धातोः, कुर्वन्तं प्रयुंक्ते इति कारयति
अचीकरत् । भूङ् प्राप्तौ णिङ्, भावयते । ओर्जान्तस्थाप-
वर्गेऽवर्णे पूर्वस्येः सनः, सन्वदिति अवीभवत्, जावयति अजी-
जवत् अयीयवत् । श्रुस्रुदुप्रुप्लुच्योर्वा, अशिश्नवत् अशुश्नवत्
अशशसत् । पाशाच्छासावेव्याहो योऽन्तो णौ, पाययति
ह्वाययति । णौ ङ्सनि ह्यो य्वृत्, अजूहवत् । श्वेर्वा, अशूशवत्
अशिश्नयत्, आर्चिचत् अतत्वरत् अपीपयत् । वा वेष्टचेष्टः पूर्व-

स्यात्, अववेष्टत् अविवेष्टत् । कण वण रण भण शब्दे, अचीकणत्
अचकाणत्, असूषुपत् । णौ क्रीजीङ् आः, क्रापयति । अर्थापयति ।
सत्यार्थवेदस्याः । अध्यापयति अध्यापीपत् । णौ सन्डे वा इङो
गाः, अध्यजीगपत् । सनि अधिजिगापयिष्यति अध्यापिपयिषति ।
तिष्ठतेरिः उपान्त्यस्य, अतिष्ठिपत् । जिघ्रतेरिर्वा, अजिघ्रिपत्
अजिघ्रपत् । पातेर्लः पालयति । लियो नोऽन्तः स्नेहद्रवे । लो लः
स्नेहद्रवे, लालयति लापयति । लीङ्लिनोऽर्चाभिभवे चाच्चा-
कर्त्तर्यपि, प्रलम्भे चात्, आलापयते । प्रलम्भे गृधिवश्चेर्णे-
रात्मने, गर्धयते । स्मिङ् प्रयोक्तुः स्वार्थे णिग आदात्मने
च, विस्मापयते । विभेतेर्भीष् च, भीषयते भापयते । सिध्यते-
रज्ञाने आः, साधयति । स्फायः स्फाव्, स्फावयति । शदे-
रगतौ शात्, शातयति । रुहः पो वा, रोपयति रोहयति ।
ऊद् दुषो णौ, दूषयति । चित्ते वा, दूषयति दोषयति वा
चित्तं । णौ मृगरमणे रञ्जेर्नो लृक्, रजयति मृगः ।

णिगन्ताः

॥ ५४ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
आख्याते

॥ ५५ ॥

चिस्फुरोर्नवाऽऽत्, चापयति चाययति स्फारयति स्फोरयति ।
घटादेर्ह्रस्वो दीर्घस्तु जिणम्परे णौ वा, घटयति । कगेवन-
जनैजृष्कनस्रञ्जः, कगयति जनयति । अमोऽकम्यमिचमः,
रमयति, कामयति । पर्यपाभ्यां स्खदः, परिस्खदयति । शमोऽ-
दर्शने णौ ह्रस्वो जिणम्परे तु वा दीर्घः, शमयति । ज्वलह्वल-
ह्वलग्लास्नावनूवमनमोऽनुपसर्गस्य वा णौ ह्रस्वः, ज्वल-
यति नमयति नामयति । जिणति घात् हनः, घातयति ।
णावज्ञाने गमुरिणिकोः, गमयति अध्यापयति णौ सन्डे
वेङ्गे गाः, अध्यजीगपत् अध्यापिपत् याययति । डे पिबः
पीप्य, अपीप्यत् । इति णिगन्ताः ॥

तुमर्हादिच्छायां सन्नतत्सनः, भवितुमिच्छति । नामि-
नोऽनिट् सन् कित् । ग्रहगुहश्च सनो नादिरिट्, चादोः,
बुभूषति अबुभूषीत् । रुदविदमुषग्रहस्वपप्रच्छः सन् च
कित्, चात्क्त्वा । उपान्त्ये नामिन्यनिट् सन् कित्,

जिघृक्षति । स्वपो णावुः पूर्वस्य, सुष्वांपयिषति । सुपुप्सति ।
ऋस्मिपूडञ्जहौकृगृहधृप्रच्छः सन आदिरिट्, प्राग्वत्
सनः आत्मने, पिपयिषते अरिरिषति चिकरिषति ।
स्वरहन्गमो धुटि सनि दीर्घः, चिचीषति चिकीषति
जिघांसति । तनो वा, तितांसति तितंसति । सनीडश्च गमु-
रज्ञाने, चादिणिकोः, अधिजिगांसते जिगमिषति । इवृधभ्रस्ज-
दम्भभ्रयूणुभरज्ञपिसनितनिपतिवृद्धरिट् सन आदिरिट्
वा । अनुनासिके च छवः शूट्, चात्क्त्वा धुटि प्रत्यये च,
दुवृषति दिदेविषति । ऋध इत्सि सनि वा इत्सति अदिधिषति
विभ्रक्षति विभर्क्षति विभ्रज्जिषति । दम्भो धिप् धीप् सि स-
नि, धिप्सति धीप्सति । ज्ञप्यापो ज्ञीपीप्, ज्ञीप्सति जिज्ञप-
यिषति । वौ व्यञ्जनादेः सन्चाय्वः, इदुदुपान्त्यादय्वन्ताद्
व्यञ्जनादेः सन् क्त्वा च किद्वा, दिद्युतिपते दिद्योतिपते ।
मिमीमादाभित्स्वरस्य सि सनि, मित्सति दित्सति धित्सति ।

सन्नन्त
प्रक्रियाः

॥ ५५ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
आख्याते

॥ ५६ ॥

रभलभशकपतपदामिः, शिक्षति लिप्सति पित्सति ।
अव्याप्यस्य सुचेर्मोग्वा, मोक्षते मुमुक्षते वा चैत्रः । स्मृदशः
सन आत्मने, दिदक्षते सूस्मूर्पते । सञ्जेर्वा षणि षः प्यन्तस्य,
सिपञ्जयिषति सिसनिषति जिजविषति शिश्रावयिषति प्राणिणि-
पति जुगुप्सिषते ॥ इति सन्नन्तप्रक्रिया ॥

व्यञ्जनादेरेकस्वराद् भृशाभीक्ष्ये यङ् वा, भृशं
अतिशयेन वा भवतीति । आगुणावन्यादेः पूर्वस्य, बोभूयते ।
अव्यर्तिसूत्रिसूत्रिसूच्यशूर्णोर्घङ्, अरार्यते । (योऽशिति
लुक् व्यञ्जनात्) अरारांचक्रे वेभिदिता मोमूत्रिषीष्ट और्णोनु-
विष्ट । गत्यर्थात् कुटिले । मुरतोऽनुनासिकस्य पूर्वस्य,
चक्रम्यते । गृलुपसदचरजपजभदंशदहो गह्ये । ग्रो यङि रो
लः, जेगिल्यते लोलुप्यते सासद्यते । चरफलां पूर्वस्य मुरन्तः ।
ति चोपान्त्यातोऽनोदुश्चरफलां, चाद् यङि, चञ्चूर्यते पम्फु-
ल्यते । जपजभदहदंशभञ्जपशो मुरन्तः, दन्दश्यते पम्प-

श्यते जञ्जप्यते । ईर्व्यञ्जने गापास्थासादामाहाकोऽपि, देदी-
यते तेष्ठीयते जेहीयते शोशूयते शेथीयते चेक्रीयते । न गृणाशु-
भरुचो यङ् । चायः कीः, चेकीयते । घ्राधमोर्यङ्हीः, जेघ्रीयते
देध्मीयते । हनो घनीर्वधे, जेघ्नीयते । वञ्चस्रंसध्वंसभ्रं-
शकसपतपदस्कन्दोऽन्तो नीः, चनीस्कद्यते । ये नवा जनस-
नखनामाः, जाजन्यते जञ्जन्यते । ऋतो रीश्चिवयङ्ग्यक्कयेषु,
चेक्रीयते । ऋमतां रीः पूर्वस्य, नरीनृत्यते सोपुप्यते । किङति
यि शय् शीङः, शाशय्यते । व्येस्मोर्यङि य्वृत् वेवीयते ॥ इति
यङन्ताः ॥

बहुलं लुप् यङः, बोभूयते, बहुलं लुपि नात्मने, बोभोति
बोभवीति बोभुवति अवोभुवीत् अवोभोत् अवोभुवुः बोभवांच-
कार बोभविता । अपास्पद् अपास्पाः नानात्ति दादाद्धि
अदादधुः अदादधीत् अचोस्कुन् अचोस्कुन्दुः अचोकुर्दीत्
अचोकूः जङ्गन्ति जङ्गमीति । यमिरमिनामिगामिहनिम-

यङन्ताः

॥ ५६ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
आख्याते

॥ ५७ ॥

निवनतितनादेर्धुटि किङति लुक्, जङ्गतः जङ्गमति जङ्गन्मि
जङ्गहि अजङ्गमीत् जङ्गन्ति वध्यात् चंचूर्ति चङ्गातः अचं-
खानीत् असास्वपीत् सासुप्यात् । रिरौ च लुपि क्रमतश्चाद्रीः,
वर्धतीति वरिवृतीति वरीवृतीति वर्धति अवर्धत अवर्वाः अवर्धतीत्
चरीकृति चर्कृति चरिकृति अरियृतः आरति अरियृति आरारीत्
अरियारीत् जर्गृहीति जाग्रहीति पाग्रष्टि पाग्रच्छवः पाग्रश्मः ।
मन्यविश्रिविज्वरित्वरेरुपान्त्येन सहोद् अनुनासिके कौ
धुटि किङति च, मोमवीति । राल्लुक् ह्रवोः, तोतोति तोतूर्वति
मोमोति । अहन्पञ्चमस्य किङति धुटि दीर्घः, शंशान्तः
॥ इति यङ्लुबन्ताः ॥

द्वितीयायाः काम्य इच्छायां वा, इदं काम्यति स्वः-
काम्यति । अमव्ययात्क्यन् च । क्यन्यवर्णस्येः, पुत्रमिच्छ-
तीति पुत्रीयति गव्यति । नं क्ये नाम पदं, राजीयति राजीयां-
चकार दीव्यति कर्त्रीयति । आपत्यस्य क्यञ्च्योर्न्यञ्जनाद्यो

लुक्, गार्गीयति कवीयति । क्यो वा व्यञ्जनाल्लुक्, समिधिता
समिध्यता । क्षुत्तृङ्गाध्वेऽशनायोदन्यधनायम्, अशनायति ।
वृषाश्वान्मैथुने स्सोऽन्तः, वृपस्यति । अश्च लौत्ये, चात्स्सो-
ऽन्तः, दधिस्यति दध्यस्यति । आधाराच्चोपमानादाचारे,
चाद् द्वितीयायाः, पुत्रमिव प्रासाद इव चाचरति पुत्रीयति प्रासा-
दीयति च, शिष्यं कुटीं चेत्यर्थः । अमव्ययेत्येवेति इदं काम्यति ।
कर्तुः क्विप् गल्भङ्गीबहोडात्तु डित् उपमानादाचारे, राजे-
वाचरतीति राजानति होडते । क्यङ् कर्तुरूपमानात्, हंसायते ।
सो वा लुक्, पयायते पयस्यते । ओजोऽप्सरसः सो लुक्,
अप्सरायते कुमारायते पाचिकायते कवयति अमालासीत् ।
चव्यर्थे भृशादेः स्तोर्लुक् कर्तुः क्यङ्, भृशायते, उत्सुकचप-
लपण्डितद्रुमद्राः, दुर्मनायते बेहायते उदमनायत औढीयत् ।
डाच् लोहितादिभ्यः षित्क्यङ् चव्यर्थे, लोहितायते, अलो-
हितं लोहितं भवतीत्यर्थः, चर्महर्षगर्वनिद्राकरुणाः । क्यङ्षो

यङ्लु-
बन्ताः

॥ ५७ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
आख्याते
॥ ५८ ॥

नवाऽऽत्मने, सुखायति सुखायते । कष्टकक्षकृच्छ्रसत्रगह-
नाय पापे क्रमणे क्यङ्, कृच्छ्रायते । सुखादेरनुभवे,
सुखायते, अलीक कृपण । शब्दादेः कृतौ वा, शब्दं करोतीति
शब्दायते, वैरकलहवेगयुद्धमेघाः । तपसः क्यन्, तपस्यति ।
नमोवरिवश्चित्रडोऽर्चासेवाश्चर्ये । चीवरात्परिधानार्जने
णिङ्, परिचीवरयते । णिज्बहुलं नाम्नः कृगादिषु । व्यन्त्य-
स्वरादेर्लुक् णीष्टेयसौ, तिलकयति त्रिलोकीम् । पटयति
दवयति त्वापयति समीचयति प्रशस्ययति । व्रताद् भुजितन्नि-
वृत्त्योः, व्रतयति सत्यापयति । श्वेताश्वाश्वतरगालोडिता-
ह्वरकस्याश्वतरेतकलुक्, श्वेतयति अश्वयति गालोडयति
आह्वरयति ॥ इति नामधातवः ॥

धातोः कण्ड्वादेर्यक्, कण्डूयति कण्डूयते कण्डूयांचकार ।
महीङ् पूजायां । मन्तु अपराधे, मन्तूयति । वल्गु माधुर्ये । तिरस्
अन्तर्द्वौ । भिष्णुक् उपसेवायां । कण्डवादेस्तृतीयोऽशो द्विः,

कण्डूयिषिपति ॥ इति कण्ड्वादयः ॥ क्रियाव्यातिहारेऽग-
तिहिंसाशब्दार्थहसो हवहश्चान्योऽन्यार्थे कर्त्तर्यात्मने,
व्यतिपुनते व्यतिहरन्ते भारं व्यतिस्ते व्यतिहे व्यतिपीत ॥

निविशः कर्त्तर्यात्मने, न्यविशत । उपसर्गादस्योहो
वा, उदस्यति उदस्यते । उपसर्गादूहो ह्रस्वः, पर्युहति पर्युहते ।
उत्स्वराद्युजेरयज्ञतत्पात्रे, उद्युङ्क्ते नियुङ्क्ते । परिव्यवा-
त्क्रियः, विक्रीणीति । परावेर्जेः, पराजयते विजयते । उदश्चरः
साप्यात्, गुरुवचनमुचरते । क्रीडोऽकूजने, संक्रीडते । भुनजो-
ऽन्त्राणे, भुङ्क्ते ओदनं । ह्रगो गतताच्छील्ये, पैतृकमनुहरन्ते-
ऽश्वाः । पूजाचार्यकभृत्युत्क्षेपज्ञानविगणनव्यये नियः,
नयते स्याद्वादे, उपनयते माणवकं कर्मकरान् शिशुं तत्त्वार्थे वा,
विनयते ऋणं शतं वा । कर्तृस्थामूर्त्ताप्यात् । वृत्तिसर्गता-
यने । परोपात् वृत्त्यादौ । वेः स्वार्थे । प्रोपादारम्भे क्रमः,
उपक्रमते, अंगीकरणेऽपि । नुप्रच्छ आङ्, आनुते । गमेः

नामधातवः

॥ ५८ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
आख्याते

॥ ५९ ॥

क्षान्तौ, आगमयस्व । यमः स्वीकारे । वा स्वीकृतौ यमः
सिजनिद् कित्, उपायत उपायंस्त महास्त्राणि । देवार्चामैत्री-
संगमपथिकर्तृकमन्त्रकरणे स्थ उपात्, उपतिष्ठते जिनेन्द्रं
ऐंकारेण च वाणी । संविप्रावात्, प्रतिष्ठते । ज्ञिप्सास्थेये,
संशय्याभये तिष्ठते श्रेणिकः । समो गिरः प्रतिज्ञायां, संगिरते
स्याद्वादं । अवात् । निह्वे ज्ञः, शतमपजानीते । श्रुवोऽनाङ्-
प्रतेः, शुश्रूषते । गमो वात्मनेऽनिद्सिजाज्ञिषौ कित्,
समगत समगंस्त । हनः सिञ्च अनिद् कित्, आहत । अणिक्कर्म-
णिकर्तृकाणिगोऽस्मृतौ, आरोहयते हस्ती हस्तिपकान् ।
वदोऽपात् अपवदते ॥ इत्यात्मनेपदप्रक्रिया ॥ परानोः कृगः
परस्मै, अनुकरोति । प्रत्यभ्यतेः क्षिपः । प्राद्वहः । परेर्मृषश्च ।
वोपाद्रमः । चल्याहारार्थेऽबुधयुधप्रुदुसुनशजनो णिगः,
अध्यापयति ॥ इति परस्मैपदप्रक्रिया ॥

कयः शिति भावकर्मणोः । तत्साप्यानाप्यात्कर्मभावे

कृत्यत्तत्त्वार्थश्च आत्मने, क्रियते कटः, अभिहितत्वान्नाम्नः
प्रथमा, भावे प्रथमत्रिकमेकवचनं च, बभूवे । स्वरग्रहदृश-
हन्भ्यः स्यासिजाशीःश्चस्तन्यां जिङ् वा, भाविता भविता ।
भावकर्मणोरद्यतन्यां जिञ्च तलुक् च, अभावि, बुभूष्यते
वोभूष्यते स्तूयते स्मर्यते संस्क्रियते । तनः कये वाऽऽत्, तायते
तन्यते, इज्यते जायते धीयते । आत ऐः कृञ्जौ जिणिति, अधायि
अधायिपाताम्, अधायिपत दायिपीष्ट अघानि अवाधि वधिपीष्ट
गृह्यते शम्यते । मोऽकामियभिरमिनमिगमिवमाचमो जिणिति
कृति जौ च न वृद्धिः, अशमि अकामि । भञ्जेर्वा नलुक् जौ,
अभाजि अभञ्जि । जिखणभोर्वा लभः स्वरान्नोऽन्तः, अलाभि
अलम्भि ॥ इति भावकर्मप्रक्रिया ॥ दुहिभिक्षिरुधिप्रच्छि-
चिग्वृग्शास्वर्थयाचिजेः गोणे कर्मणि नीवहृकृपेर्मुख्ये विभक्तयः ।
सौकर्यादिविवक्षिते कर्तृव्यापारेऽकर्मकः । एकधातौ कर्म-
क्रिययैकाकर्मक्रिये (कर्मकर्तरिरूपे) जिख्यात्मनेपदानि,

परस्मैपदौ
प्रक्रियाः

॥ ५९ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
आख्याते

॥ ६० ॥

क्रियते कटः स्वयम् । न कर्मणा जिच्च योगै, अदुग्ध गौः पयः
स्वयम् । स्वरदुहो वा जिच्च, अकृताकारि वा कटः, अदुग्धादोहि
वा स्वयं गौः । णिस्तुभ्यात्मनेपदाकर्मकात् जिच्च न, पचन्तं
प्रायुंक्तेत्यपीपचत् प्रास्नाविष्ट, करणक्रियया क्वचित् ज्यादीनि,
परिवारयन्ते कण्टकाः स्वयं वृक्षं ॥ इति कर्मकर्त्तरिप्राक्रिया ॥

अयदिस्मृत्यर्थे भविष्यन्ती भूतानद्यतने, स्मरासि साधो!
स्वर्गे स्थास्यामः । हशश्वद्युगान्तःपृच्छये ह्यस्तनी परोक्षा च,
अगच्छत् जगाम वा किं वाऽव्यतनी पुरादौ, अवात्सुरवसन् ऊषुर्वा
पुरा छात्राः । स्मे च वर्तमाना चात्पुरादावुपपदे, पुरा वसन्ति
पृच्छति स्म । पुरायावतोर्वर्तमाना वर्त्स्यति, पुरा भुंक्ते ।
कदाकह्योर्नवा, कदा भुंक्ते भोक्ष्यते वा । पञ्चम्यर्थहेतौ
वा, आगच्छति स्मरिनुयोगमादत्स्व । सत्सामीप्ये सद्बद्धा
भूते भविष्यति च, अयमागच्छामि । संभावने साध्यासिद्धावपि,
समये चेत्प्रयत्नोऽभूदुदभूवन् विभूतयः । भूते क्रियातिपत्तौ

सप्तम्यर्थे क्रियात्तिपत्तिः, दृष्टोऽभविष्यदभोक्ष्यत । क्षेपेऽपि-
जात्वोर्वर्तमाना, अपि जन्तून् हिनस्ति धिग् गर्हामहे । कथ-
मि सप्तमी च वा क्षेपे, कथं मांसं भक्षयेत् भक्षयति वा धिग-
न्याय्यमेतत् । अश्रद्धामर्षेऽन्यत्रापि, न संभावयामि तत्रभवा-
नदत्तं गृहीयाद्गृहीष्यति वा । जातुयद्यदायदौ सप्तम्यश्रद्धा-
मर्षे । क्षेपे च यच्च यत्र । सप्तम्युताप्योर्बाढे । सतीच्छा-
र्थाद्, अपि संयतः सन्नकल्प्यमिच्छेत् । इच्छार्थे सप्तमीप-
ञ्चम्यौ, तपस्यतु तपस्येद्वा भवानितीच्छामि । स्मे पञ्चमी
प्रेषानुज्ञावसरे और्ध्वमौहृत्तिके, उपरि मुहूर्त्तस्य करोतु स्म
कटं । अधीष्टौ स्मे, रक्ष स्मानुव्रतानि । शक्ताहं कृत्याश्च
चात्सप्तमी, वहेच्छेदसूत्रं भवान् बाह्यं भवता वा । माङ्ग्यद्य-
तनी, मा च भूत्कोऽपि दुःखितः । सस्मे ह्यस्तनी च, करोन्मा
स्म वधं, मा कार्पीरंहांसि । धातोः सम्बन्धे प्रत्ययाः, गो-
मानासीत् । भृशाभीक्ष्ण्ये हिस्वौ यथाविधि तध्वमौ च त-

कर्म कर्त्तरी
प्राक्रियाः

॥ ६० ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
आख्याते

॥ ६१ ॥

द्युष्मदि, अधीष्वाधीष्वेत्येवायमधीते । प्रचये नवा, अधीष्वेत्य-
धीष्वे ॥ इति विभक्तिव्यवस्था । इत्याख्यातप्रकरणम् ॥

॥ अथ कृदन्तप्रकरणं ॥

आतुमोऽत्यादिः कृत् । कर्तरि कृत्, विशेषमन्तरा । ब-
हुलं उक्तेऽन्यत्रापि कृत्, मोहनीयं दानीयः । व्याप्ये घुरके-
लिमकृष्टपच्यं कर्तरि, भिदुरा भिदेलिमाः कृष्टपच्या वा शा-
लयः । श्लिष्टः शयितः स्थितः रूढः । ऋत्वादेरेषां तो नोऽप्रः ।
स्वरात्कृतो नो णः, जीर्णः । आरम्भे यः क्तः सोऽप्यत्र, प्र-
कृतः कटं । गत्यर्थकर्मकपिबभुजेः, यातास्ते, पठितो भवान्,
पयः पीता, अन्नं भुक्ताः । अद्यर्थाच्चाधारे चादृत्यर्थादेः, इदं
तेषां यातं, इदं तेषां जग्धं । त्वातुमम्भावे सोऽप्यत्र । भीमा-
दयोऽपादाने । संप्रदानाच्चान्यत्रोणादयः, चादपादानात् ।

ऋवर्णव्यञ्जनाद् घ्यण्, कार्यं । क्तोऽनिटश्चजोः कर्गौ धि-
ति, पाक्यं । उवर्णादावश्यके, लाव्यं । घ्यण्यावश्यके न
कर्गौ । निप्राद्युजः शक्ये, नियोज्यः । णिन् चावश्यका-
धमण्ये चात्कृत्याः, अवश्यंकारी शतंदायी गेयः । आसुयुव-
पिरपिलपित्रापिडिपिदाभिचम्यानमो घ्यण्, याव्यं आनाम्यं ।
त्यजयजप्रवचो न कर्गौ घ्यणि, त्याज्यं याज्यं प्रवाच्यं ।
न्यङ्कूद्गमेधादयो निपातात् । तव्यानीयौ, शयितव्यं शय-
नीयं । य एच्चातः, अनतः स्वराद्यः आतश्चैत्, देयं जेयं ।
शकितकिचितियतिशसिसहियजिभजिपवर्गाद्यः, शक्यं
शस्यं तप्यं गम्यं, याज्यं भाज्यं चापि । यममदगदोऽनुप-
सर्गात्, गद्यं । क्षय्यजय्यौ शक्तौ । क्रय्यः क्रयार्थे । वर्यो-
पसर्गावद्यपण्यमुपेयर्तुमतीगर्ह्यविक्रेये । हवृगस्तुजुषेति-
शासः क्यप् । ह्रस्वस्य तः पितृकृति, आदृत्यः अधीत्यः
शिष्यः । ऋदुपान्त्यादकृपिचृहचः, वृत्यं । कृवृषिमृजिशंसि-

कृदन्तः

॥ ६१ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
आख्याते

॥ ६२ ॥

गुहिदुहिजपो वा, शस्यं गुह्यं जप्यं । घ्यणाद्याश्च कृत्याः ।
णकतृचौ कर्तरि, पाचकः पक्ता । अच् धातोः, पठः । त्रने
वाजेर्वी, वेता अजिता । अर्हे तृच्, वोढा पदस्य, कारकः जनकः
धातकः दायकः । लिहादिभ्योऽच्, लेहः शेषा सेवा मेधा भरा
कन्या । ब्रुवः । नन्द्यादिभ्योऽनः, नन्दनः मदनः दूषणः सा-
धनः शोभनः रमणः कर्त्तनः तपनः दहनः यवनः पवनः दमनः
सूदनः नाशनः भीषणः । ग्रहादिभ्यो णिन्, ग्राही स्थायी
उत्साही निश्रावी शायी रक्षी वादी वासी । नाम्युपान्त्यप्री-
कृगृज्ञः कः, बुधः प्रियः गिरः ज्ञः, ज्ञाता । उपसर्गादातो
डोऽश्च, प्रज्यः सुरः । व्याघ्राघ्रे प्राणिनसोः । घ्राध्मापा-
द्भेदशः शः, जिघ्र पिबः पश्यः उद्वयी । वा ज्वलादि-
दुनीभूग्रहास्रोर्णः, दवः दावः आस्रवः । तन्व्यधीण्श्च-
सातः, तानः व्याधः आयः श्वासः म्लायः । नृत्वन्रञ्जः
शिल्पिन्यकट्, नर्त्तकः खनकः । अकट्घिनोश्च रञ्जेर्नलुक्,

रजकः । गस्थकः, गाथकः । टनण्, गायनः । हः कालव्रीह्योः,
हायनः । तिक्कृतौ नाम्नि आशिषि, शान्तिः वर्धमानः । न
तिकि दीर्घश्च, चात् लुक् गमां, यन्तिः । तौ नास्तिकि लुगाच्चे,
सतिः सातिः सन्तिः । कर्मणोऽण्, व्याप्याद्वातोरण्, सूत्रधारः ।
शीलिकानिभक्ष्याचरीक्षिषमो णः, बहुक्षमा । सुराशीधौ
पिबष्टक्, सुरापी । आतो डोऽह्वावामः कर्मणः, पार्णित्रं ।
समः ख्यः, गोसंख्यः । दश्चाङ्, प्रियाख्यः । प्राञ्जश्च, चाद्
दश्च डः, पथिप्रज्ञः प्रपाप्रदः स्तनप्रधायः । संपूर्वाद् घटिहनेरण्,
संघाटः संघातः । कुमारशीर्षाणिणन्, कुमारघाती । अचित्ते
टक्, वातघ्नं । जायापतेश्चिह्वति, जायाघ्नः पतिघ्नी । ब्रह्मा-
दिभ्यः, ब्रह्मघ्नः कृतघ्नः गोघ्नोऽतिथिः । पाणिघताडधौ
शिल्पिनि । कुक्ष्यात्मोदराद् भृगः खिः, खित्यनव्ययस्या-
रूपो मश्वान्तः, कुक्षिम्भरिः आत्मम्भरिः । अर्होऽच्, पूजार्हा । धनु-
र्दण्डत्सरुलाङ्गलाङ्कुशार्ष्टिशक्तितोमरघटाद्ग्रहः, घटीग्रहः ।

कृदन्तः

॥ ६२ ॥

आयुधादिभ्यो धृगोऽदण्डादेः, चक्रधरः । रजःफलेमलाद्रहः, फलप्रेहिः । किंयत्तद्वहोरः कृगः, बहुकरः । संख्याहर्दिवावि-
भानिशाप्रभाभाश्चित्रकर्त्राद्यन्तानन्तकारबह्वर्धनुर्नान्दी-
लिपिलिविबलिभक्तिक्षेत्रजङ्घाक्षपाक्षणदारजनिदोषादि-
नदिवसादः कृगः, संख्याकरः त्रिकरः । हेतुतच्छीलानु-
कूलेऽशब्दादेः, तीर्थकरः, शब्दकारः वैरकारः, कर्मकरः । क्षेम-
प्रियमद्रभद्रात्खाण्, क्षेमङ्करः क्षेमकारः, योगक्षेमकरी । मेघ-
तिभयाभयात्खाण्, मेघङ्करः अभयङ्करः । प्रियवशाद्वदः,
प्रियंवदः । कूलाभ्रकरीषात्कषः, अभ्रंकषः । सर्वात्सहश्च चा-
त्कषः, सर्वसहा । मन्याणिणन्, पण्डितं मन्यते बन्धुमिति प-
ण्डितमानी । कर्तुः खञ्, कर्मणः कर्तुः खञ्, आत्मानं पण्डितं
मन्यते पण्डितमन्यः पण्डितमानी च । बहुविध्वरुस्तिलात्तु-
दः, अरुन्तुदः । नग्नपलितप्रियान्धस्थूलसुभगाढ्यतदन्तात्
च्यर्थेऽच्चेर्भुवः विष्णुखुकञ्, आढ्यंभविष्णुः आढ्यंभावुकः ।

कृगः खनट् करणे च्यर्थेऽच्चेः, अन्धंकरणं । नाम्नो गमः खड्डौ
च, चात्खः, तुरङ्गः तुरगः तुरङ्गमः । पार्श्वादिभ्यः शीङोऽत्,
पार्श्वशयः । चरेष्टः, कुरुचरी । पुरोऽग्रतोऽग्रेसर्त्तेः, अग्रेसरः ।
स्थापास्नात्रः कः, शमस्थः । दुहेर्दुघः, कामदुघा । भजो
विण्, अर्थं भजतीति अर्थभाक् । मन्वन्क्वनिप्विच्क्वचित्,
शर्म । वन्याङ् पञ्चमस्य, विजावा पीवरी कृत्वा शुभंयाः ।
क्विप् धातोः, पाः वाः कीः । क्वौ इस् आसः शासः, मि-
त्रशीः । आङ्, आशीः । गमां क्वौ लृक्, जनगत् । छदे-
रिस्मन्त्रट् क्वौ, धामच्छद् । ऋत्विक् दधृक् उष्णिक् । कर्तु-
र्णिन् उपमानात्, सिंह इव नर्दतीति सिंहनर्दी । अजातेः शीले,
शीतभोजी । साधौ, चारु नृत्यति चारुनर्ती । ब्रह्मभूणवृत्रा-
द् भूते हनः क्विप्, वृत्रहा । कृगः सुपुण्यपापकर्ममन्त्र-
पदात्क्विप् भूते, सुकृत् । दशः क्वनिप् भूते कर्मणः, मेरुं
अद्राक्षीदिति मेरुदश्वा । सहराजभ्यां कृग्युधेः । सप्तभ्या ज-

नेर्डः, अप्सुजं अब्जं । क्तक्तवतू धातोर्भूते, अकारीति कृतः,
अकार्षीदिति कृतवान् । ऋवर्णश्चूर्णुगः कितो नेट्, वृतः ती-
र्णः ऊर्णुतः श्रितः । उवर्णात्, नुतः भूतः । वेटोऽपतः कयो-
र्नेट् । ऊदितः कत्वो वेट्, यतः । रदादमूच्छर्मदः कयोर्दे-
स्य च नः, पूर्णः । व्यञ्जनान्तःस्थातः, व्यञ्जनादन्तस्थायाः
क्तयोर्नः, द्राणः । सूयत्याद्योदितः, सूतः लग्नः । डीयञ्चै-
दितः कयोर्नेट्, डीनः शूनः चरीकृतः । क्षैशुषिपचो मकवं,
क्षामः शुष्कं पक्वं । आदितः कयोर्नेट्, जिह्विदा जिस्विदा
गात्रप्रक्षरणे, स्विन्नः । नवा भावारम्भे आदितः कयोरिट् ।
ऋहीघ्राघ्रात्रोन्दनुदविन्तेर्वा नः, ऋणं ऋतं । वित्तं
धने प्रतीते । भित्तं शकलं । आः खनिसनिजनः किङ्कति
धुटि, जातः खातः । क्षुधवधस्तेषां क्तक्तवतुक्त्वामिट्,
उषितः । न डीङ्शीङ्पूङ्धृषिह्विदिस्विदिमिदः सेटौ कौ
कित्, शयितः । णौ दान्तशान्तपूर्णदस्तस्पष्टच्छन्नज्ञप्तम्

वा । दोसोमास्थ इः किति ति, मितः । छाशोर्वा, शितः
निशातः । धागो हिः । समस्ततहिते वा मो लुक्, संहितं
सहितं । प्रादागस्त आरंभे क्ते वा, प्रत्तं प्रदत्तं । निविस्वन्वचात् ।
दस्ति नामिनो दीर्घः, नीत्तं । यपि चादो जग्ध् चात् कित्ति,
जग्धं । निनद्याः स्नातेः कौशले षः, निष्णातः नदीष्णातः ।
इति निष्ठाः । तत्र क्वसुकानौ परोक्षायां तद्वच्च तौ, शुश्रुवान्
सस्वजानः । घसेकस्वरातः क्वसोरादिरिट्, जक्षिवान्,
ददिवान् । गमहनविद्वल्विशहशो वेट्, जग्मिवान् जग-
न्वान् । शत्रानशौ सति सस्यौ त्वेष्यति, पचन् पक्ष्यन् । अतो
म आने, पचमानः पक्ष्यमाणः । वा वेत्तेः क्वसुः सति, विद्वान्
विदन् । वयःशक्तिशीले सति शानः, कर्तीहात्मानं वर्णयमानाः ।
सुगद्विषार्हः सत्रिशत्रुस्तुत्येऽतृश्, अर्हन् । तृन् शीलधर्म-
साधुषु, करणं शीलं धर्मस्तत्र साधु वा कर्त्ता । भ्राज्यलङ्कृ-
ग्निराकृग्सहिरुचिवृतिवृधिवृधिरिप्रजनापत्रप इष्णुः, सहि-

मध्यम
सिद्धप्रभा
आख्याते

॥ ६५ ॥

णुः परिषहान् । उदः पचिपतिपदिमदेः, उन्मदिष्णुः ।
स्थाग्लाम्लापचिपरिमृजिक्षेः स्नुः, स्थास्नुयशो वीरस्य ।
मृजौष् शुद्धौ, मृजोऽस्य वृद्धिः, परिमाक्षुः । त्रसिगृधिधृषि-
क्षिपः कनुः, जिधृषा प्रागल्भ्ये, धृष्णुः, त्रसै भये, त्रस्नुः ।
सन्निभक्षाशंसेरुः, चिकीर्षुः भिक्षुः आशंसुः । दादधोसिशाद-
सदो रुः, पित्र् बन्धने, सेरुः । शीङ्श्रद्धानिद्रातन्द्रादयि-
पतिगृहिस्पृहेरालुः, स्पृहयालुः । सस्त्रिचक्रिदधिजज्ञिनेमिः ।
शृकमगमहनवृषभूस्थ उकण्, उपस्थायुको गुरुं ।
लषपतपदः, उपपादुकः, । भूषाक्रोधार्थजुसृगृधिज्वलशु-
चश्चानः, मण्डनः कोपनः । इडितो व्यंजनाद्यन्तात्, वर्धनः
जुगुप्सनः । यजिजपिदंशिवदादूको यडन्तात्, वावदूकः ।
शमष्टकाद् घिनण, क्लमी । युजभुजभजत्यजरंजद्विषदुष-
द्रुहदुहाभ्याहनः, योगी त्यागी द्रोही । मथलपः, प्रलापी ।
विपरिप्रात्सर्त्तैः, प्रसारी । संपरिव्यनुप्राद्वदः, प्रवादी ।

व्यपाभेर्लषः । संप्राद्वसः । समत्यपाभिव्यभेश्वरः,
व्यभिचारी । निन्दहिंसक्लिशखादविनाशिव्याभाषासू-
यानेकस्वराद् णकः, हिंसकः खादकः चकासकः । वृद्धिक्षि-
लुण्टिजल्पिकुटाट्टाकः, भिक्षाकः । जीणहृक्षिविथ्रिपरिभू-
वमाभ्यमाव्यथ इन्, जयी दरी अभ्यमी । सृघस्यदो
मरक्, प्रसृमरः । भियो रुरुकलुकं कित्, भीलुकः । सृजीण-
नशष्ट्वरप्, जित्वरः । भंजिभासिमिदो घुरः, जिमिदा
स्नहने, मेदुरः । स्म्यजसहिंसदीपकम्पकमनमो रः,
जस्र मोक्षणे, अजस्रं नम्रं । तृषिधृषिस्वपो नजिङ्, तृष्णग् ।
स्थेशभासापिसकसो वरः, ईश्वरः । किप्, भाः धूः विद्युत्
भित् वित् छित् भूः । इति शीले । शंसंस्वयंविप्राद् भुवो
डुः सति, प्रभुः । लूधूसूखनचरसहार्तेरित्रः, अरित्रं । नीदा-
व्शसूयुजस्तुतुदसिसिचामिहपतपानहस्त्रद्, नेत्रं मेढ्रं पा-
त्रं नद्ध्रं । ज्ञानेच्छार्थार्थजीच्छीलयादिभ्यः सत्यर्थे क्तः,

कृदन्तः

॥ ६५ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
आख्याते

॥ ६६ ॥

ज्ञातः इष्टः अर्चितः सुप्तः । पदरुजविशस्पृशो घञ् कर्तरि,
पादः । भावाकर्त्रोर्घञ्, पचनं पच्यते यत् येन यस्मै यस्माद्य-
स्मिन्वेति पाकः । उद्यमोपरमौ । स्यदो जवे । घञि भाव-
करणे रञ्जेर्लुक्, रागः । भूश्रूयदोऽल्ल, प्रभवः । संनिव्युपा-
द्यमो वा, संयमः संयामः । युवर्णवृहवशरणगमृद्रहः, तरः
जयः स्तवः । समुदोऽजः पशौ, समजः । समदप्रमदौ
हर्षे । निघोद्घसंघोद्घनापघनोपघनं निमित्तप्रशस्तगणा-
त्याधानाङ्गासन्नम् । मूर्तिनिचिताश्रे घनः । परेर्घो हनः ।
परेर्घाङ्कयोगे रो लो वा । निपाने युधि चाहवः । हनो वा
वध् च, वधः घातः । वर्षविघ्नेऽवाद्ग्रहो वा, अवग्रहः । प्राद्रश्मि तु-
लासूत्रे वा, प्रग्राहः । युपुद्रोर्घञ्, संयावः । नियश्चानुपस-
र्गाद्वा, नयः नायः । भुवोऽवज्ञाने वा परेः, परिभावः परि-
भवः । इणोऽश्रे नेः, न्यायः । परेः क्रमे, पर्यायः । चितिदेहा-
वासोपसमाधाने कश्चादेश्चैः, कायः । स्थादिभ्यः कः,

प्रस्थः संस्था व्यवस्था प्रपा विधः विघ्नं, आयुधं आढ्यः । द्वि-
तोऽथुः, नन्दथुः क्षवथुः क्षवः । द्वितस्त्रिमक् तत्कृते, पाकेन
कृतं पक्त्रिमं कृत्रिमं । यजिस्वपिरक्षियतिप्रच्छो नः, प्रशः ।
उपसर्गाद्वा, किः, प्रधिः निधिः । व्याप्यादाधारे, उदकं धी-
यतेऽस्मिन्नित्युदाधिः । स्त्रियां क्तिर्भावाकर्त्रोः, भूतिः । श्रू-
दिभ्यः, श्रुतिः स्तुतिः पत्तिः वित्तिः लब्धिः शस्तिः पक्तिः ।
आस्यटिव्रज्यजः क्यप्, आस्या व्रज्या । समजानिपन्निषद-
शीङ्सुग्विदिचरिमनीणः क्यप्, निषद्या शय्या सुत्या चर्या
इत्या । कृगः श च वा, क्रिया कृत्या कृतिः । मृगयेच्छाया-
ञ्चातृष्णाकृपाभाश्रद्धान्तर्धाः । परेः सृचरेर्यः, परिसर्या ।
शंसिप्रत्ययाद्वा, प्रशंसा गोपाया चिकीर्षा । क्तदो गुरोर्व्यञ्ज-
नात्, क्तेड्वद्गुरुमतो व्यञ्जनान्तादः, ईहा उक्षा शिक्षा ।
षितोऽङ्, क्षमा जरा । भिदादयः, भिदा छिदा विदा दया
पृच्छा कारा धारा तारा गुहा वशा तुला क्षपा । उपसर्गादातो-

कृदन्तः

॥ ६६ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
आख्याते
॥ ६७ ॥

ऽइ, उपदा संधा प्रभा । णिवेत्त्यासश्चन्धघट्टवन्देरनः, कारणा
वेदना वंदना । कृत्संपदादिभ्यः क्विप्, कृत् क्षुत् त्विप् रुक्
शुक् मुद् भृत् गिर् सक् विपद् संसद् समित् । भ्यादिभ्यो वा
क्विप् पक्षे क्तिः, भीः ह्रीः भिद् छिद् दृश् । जनोऽनिः शापे,
अजननिः । ग्लाहाज्यः, हानिः । पर्यायार्हणोत्पत्तौ च णकः,
भवतः शायिका, अर्हति भक्षिका, उदपादि भक्षिका, चात्प्रश्ना-
ख्याने । क्लीबे क्तः, हसितं । अनट् क्लीबे, गमनं । रभ्यादि-
भ्यः कर्त्तर्यनट्, कमनः व्रश्चनः । भुजिपत्यादिभ्यः कर्मा-
पादाने, असनं वसनं निर्झरणः । करणाधारे, लिखति अनयेति
लेखनी, शेतेऽस्मिन्निति शयनं । पुंनास्त्रि घः करणाधारे, प्रणयः
प्रत्यक्षः शरः भवः प्रयरः । व्यञ्जनात् घञ्, वेदः रागः ।
प्राक्काले तुल्यकर्तके धातोः क्त्वा, कृत्वा दत्त्वा जित्वा भु-
क्त्वा लब्ध्वा । अनजः त्वो यप् समासे, प्रकृत्य प्रणम्य प्राणि-
पत्य विधाय । ज्यश्च यपि न गृह्यत्, चाद्वेः, प्रज्याय प्रशाय ।

क्रमः क्तिव वा दीर्घः, कान्त्वा क्रन्त्वा । ऊदितो वेद् त्वः,
क्रमित्वा । जनशो न्युपान्त्ये तादिः क्त्वा कित् वा, रन्त्वा
रत्त्वा विरज्य नण्ड्वा नण्ड्वा । कृत्तृषमृषकृशवश्चथफः सेट्
त्त्वा वा कित्, न्युपान्त्यथफः, श्रथित्वा श्रन्थित्वा तृषित्वा तर्षि-
त्वा । त्त्वा सेट् न कित्, देवित्वा । क्षुधक्विलशकुषगुधमृड-
मृदवदवसः कित्, क्षुधित्वा । लघोर्यपि न णेलुक्, प्रशमय्य
प्रतिपाद्य । हाको हिः, हित्वा विहाय । यपि हनिमनिवनति-
तनादेर्लुक्, निहत्य अवमत्य वितत्य । यमिरमिनमिगमीनां
वा लुक्, विरम्य विरत्य । अन्यथैवंकथमित्थमः कृगोऽनर्थका-
त्त्वं, कथंकारं करोति । शापे व्याप्यात्, चौरंकारमाक्रो-
शति । यावतो विन्दजीवः कात्स्नर्येणम्, यावद्वेत्ति तावद् भु-
ङ्क्ते यावद्वेदं भुङ्क्ते । चर्मोदरात्पूरेः वृष्टिमान उल्लुक् च, गो-
ष्पदग्रं । शुष्कचूर्णरुक्षातिपषस्तस्यैव, चूर्णपेषं पिनष्टि ।
कृग्रहोऽकृतजीवात्, जीवग्राहं गृह्णाति । निमूलात् कषः ।

कृदन्तः

॥ ६७ ॥

मध्यम
सिद्धप्रभा
आख्याते
॥ ६८ ॥

हन्तश्च समूलात्, समूलकापं कपति । करणेभ्यः, अस्युपघातं
हन्ति । स्वस्नेहनार्थात्पुषपिषः । हस्तार्थाद्ब्रह्मवर्त्तिवृत्तः ।
कर्तुर्जीवपुरुषान्नश्चहः । ऊर्ध्वात्पूःशुषः । व्याप्याच्चेवात्,
चात्कर्तुः, ओदनपाचं पक्वः जमालिनाशं नष्टः । ऊर्याद्यनु-
करणाच्चिडाचश्च गतिः, ऊरीकृत्य पटकृत्य कुण्ठीकृत्य लोहि-
ताकृत्य । कारिका स्थित्यादौ । भूषादरक्षेपेऽलंसदसत् ।
पुरोऽस्तमव्ययं । तिरोऽन्तर्धौ कृगो नवा, तिरस्कृत्य तिरः

आ श्रीगणेशाय नमः

अथ

कन्द

अथवा गद्यानन्तर, १५ ३८०००९

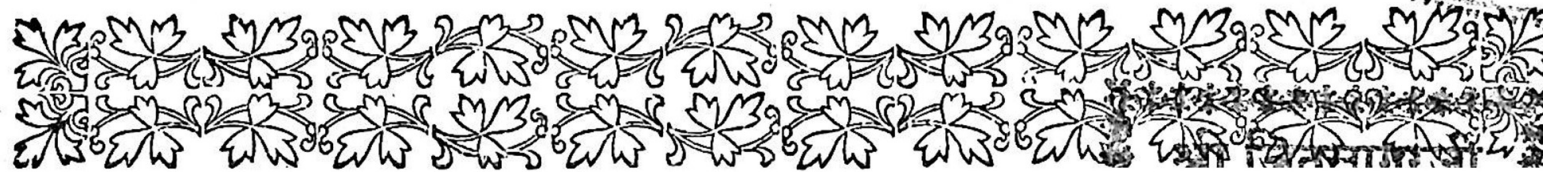
कृत्वा । साक्षादादिश्च्यर्थे, साक्षात्कृत्य नमस्कृत्य । लोका-
च्छेषस्य सिद्धिः, ॥

जीयाद्विश्वेश्वरो वीरो, भव्येभ्यः शान्दशास्त्रदः ।

महानन्दाय तत्त्वार्थबोधाय समवस्तुनाम् ॥ ३८ ॥

इति मध्यमसिद्धप्रभायाकरणं

समाप्तं

कृदन्तः

॥ ६८ ॥

मध्यमसिद्धप्रभा व्याकरणं

श्री जितसागरजी

तथा

श्री मुन्नासागरजी

पुस्तक संग्रह

विहितद्रव्यसाहाय्येन, जैनामृतसमितिः उदयपुर.

प्रतयः २५०

वीर संवत् २४५५

विक्रम १९८६

क्रा.इ.स्ट. १९२९

श्रीमहावीर जन आराधना केन्द्र

कोटा (गाधीनगर) पि ३४ ३०००

78464

दे० ला० फंड के ग्रंथ मूल्य	आचारप्रदीपः	१-८-०	आवश्यकं मलयगिरिवृत्तियुतं	प्रत्याख्यानस्वरूपं कातंत्रविभ्रमः
श्राद्धप्रतिक्रमणसूत्रवृत्तिः	नवपदप्रकरणबृहद्वृत्तिः	४-०-०	पूर्वार्धम्	४-० ०
आवश्यकटीप्पनं	सेनप्रश्नः (प्रश्नोत्तररत्नाकरः)	१-०-०	नन्दादिसातना अकारादि व	१-४-०
श्रीपालचरित्रं संस्कृतं	कल्पसूत्रसुबोधिका	२-०-०	विषयानुक्रम.	२-०-०
सूक्तमुक्तावली	विचाररत्नाकरः	३-०-०	हमारे तर्फ से.	१-१२-०
तंदुलवेयालीयपयत्रो सटीक	(क्षेत्र)लोकप्रकाशः भागदूसरा	२-८-०	पंचाशकादि अष्टशास्त्रीमूल	४-०-०
विंशतिस्थानकचरित्रं	समिति के ग्रंथ	मूल्य	अनुयोगद्वार चूर्णि व हारि०	वृत्ति
सुबोधा समाचारी	विशेषा० गाथा व विषयानुक्रम	०-५-०	वृत्ति	२-०-०
श्रीपालचरित्रं प्राकृते	विचारसारप्रकरणं	०-८-०	अमुद्रित विशेषावश्यक गाथा	नंदीचूर्णि व हारि० वृत्ति.
प्रवचनसारोद्धारः पूर्वार्ध	प्रवज्याविधानकुलकादि	०-६-०	ऐन्द्रस्तुत्यादि.	०-८-०
„ „ उत्तरार्धम्	अनुयोगद्वारसूत्रं सटीकं	२-८-०	ऋषिभाषितसूत्रं	०-३-०
लोकप्रकाशः भाग पहिला	नंदीसूत्रं सटीकं	२-४-०	ज्योतिष्करंडकटीका	३-८-०
पंचवस्तुकग्रंथः सटीकः	दशपयत्रा छायायुक्त	२-० ०		

प्रत्याख्यानस्वरूपं कातंत्रविभ्रमः
दानछत्रीसी विशेषणवती वीशवीशी
१-४-०
युक्तिप्रबोध (दिगंबरखंडनं)
१-१२-०
प्रकरणसमुच्चयः
१-४-०
उपदेशमालामूलं
०-३-०
वन्दारुवृत्ति
१-४-०
पंचाशकादिदशशास्त्रका अकारादि
पता-श्रीरूपभदेवजी केशरीमलजी
पेढी बजाजखाना, रतलाम.

—X—